

Beagle Geheimen

Alles Wat Je

Moet Weten Over De Beagle

Gedrag
Opvoeding en training ~
Problemen oplossen ~

Voorwoord

Bedankt voor de aanschaf van 'Beagle Geheimen'. Het boek bevat alles wat je moet weten over de training, opvoeding en verzorging van de Beagle.

Je bent de trotse bezitter van een Beagle en je wilt het allerbeste voor hem. Je wilt echter ook het allerbeste voor jezelf, namelijk een Beagle die goed is opgevoed. Wat is er fijner dan het hebben van een hond die bij iedereen geliefd is, die goed naar je luistert, die het goed met andere honden kan vinden en die niet de dingen doet waar jij bij andere honden altijd zo'n hekel aan had?

Toen ik acht jaar oud was had ik mijn eerste echte kennismaking met een Beagle. Het is lang geleden maar toch herinner ik mij de naam van de hond : Bella. Mijn oom had een boerderij en ook een Beagle. Ik vond het een prachtige, lieve hond die graag rondstoeide, en ben die nooit meer vergeten.

Na de aanschaf van mijn eerste Beagle heb ik van alles fout gedaan. Ik kreeg hem als kleine pup en was stapelgek op hem. Ik bracht hem met veel liefde groot en behandelde hem als een kind. Uiteindelijk leidde de manier waarop ik met hem omging ertoe dat hij na een paar jaar vervelende gedragsproblemen begon te vertonen.

Zo luisterde hij totaal niet naar me en blafte onophoudelijk. Hij had last van verlatingsangst, sprong continu tegen mij en het bezoek op. Hij vernielde mijn spullen en trok continu aan de lijn. Ik ging te rade bij een aantal hondentrainers en volgde hun adviezen op. Maar mijn Beagle was zo koppig en nam een loopje met me als hij daar zin in had.

Op een of andere manier lukte het mij niet hem in het gareel te krijgen. Ik raakte er bijna gefrustreerd van. Aangezien het niet in mijn aard ligt om gauw op te geven, ben ik me gaan verdiepen in alles wat met de Beagle en zijn opvoeding te maken heeft.

Ik besteedde een groot deel van mijn vrije tijd aan het lezen van allerlei boeken en het afstruinen van het internet. Ook las ik veel hondenboeken van hondenexperts, maar op een of andere manier werkten hun technieken niet voldoende bij mijn Beagle. Dit kwam omdat deze boeken te algemeen waren. Het waren geen boeken die speciaal waren geschreven over de Beagle.

Ik kwam erachter dat ik niet de enige was die met dezelfde vragen en problemen zat over de opvoeding van de Beagle. Daarom besloot ik een boek over de Beagle te schrijven om zo mijn kennis en ervaringen met anderen te kunnen delen.

In dit complete Beagleboek heb ik al mijn aantekeningen verwerkt die ik de afgelopen jaren heb verzameld. Ik kan jou dus precies vertellen wat je moet doen om de gehoorzame en lieve Beagle te krijgen waar je altijd al van hebt gedroomd.

Nu weet je hoe het idee voor dit boek is geboren! Het is een boek geworden waarvan ik met trots kan zeggen dat het je stap voor stap zal helpen bij het opvoeden van je Beagle tot een gezonde, gelukkige en welopgevoede hond.

Met vriendelijke groet,

Frans de Vries

Inhoud

Voorwoord	2
Inhoud	4
I De Beagle	7
1 Geschiedenis	8
2 Het uiterlijk van de Beagle	14
3 Het karakter van de Beagle	22
4 De Beagle – een hond voor jou ?	31
II Aanschaffen	39
5 Voorbereidingen	40
6 Puppies van fokkers	50
7 Beagles van een asiel	61
8 De Beagle en zijn nieuwe thuis	70
III Training en opvoeding	84
9 De Beagle puppie	85
10 Zindelijkheidstraining	98
11 Algemene opvoeding en training	107
12 Veel voorkomende gedragsproblemen	122
13 Uitdagingen	136
14 Spelletjes en opvoeding	145

IV	Leven met een Beagle	154
15	De dagelijkse routine	155
16	Voeding	166
17	Verzorging	174
18	Ziekten en plagen	188
V	De oudere Beagle	195
19	De gouden jaren	196
20	Gezondheid	204
21	Veelgestelde vragen	213
	Conclusie	216
	Nuttige informatie en links	218

I – De Beagle

De Geschiedenis Van De Beagle

Stel je voor : Oud Griekenland, 5de Eeuw VC. Griekenland heeft al jaren oorlog gevoerd, en de Oude Grieken leven van de jacht. Enkele Griekse jagers, gewapend slechts met speren en messen, besluiten op klein wild te jagen voor voedsel. Ze volgen een kleine roedel opgewonden honden die dankzij hun superieure reukzin de prooi zonder moeite opsporen. De honden klimmen enthousiast over kleine rotsen, kruipen makkelijk onder struiken en geven niet op tot ze het klein wild gevonden hebben. Ze zijn niet agressief, maar huilen wanneer het wild dichtbij is. Daar begint de geschiedenis van de Beagle. Xenofon (ca. 430-354 VC), leerling van Socrates en schrijver, beschreef de voorganger van de Beagle als : ***“een hond die hazen jacht op geur en die te voet gevolgd wordt.”***

Gedurende de middeleeuwen werden honden meer omschreven. In de 8ste eeuw (AD) wordt in schriften de St. Hubert Hound vermeld – een kleine speurhond gebruikt voor de jacht. Deze werd ontwikkeld naar een nieuw ras, de Talbot Hound. De Talbot had een witte vacht en een diepe blaf. Het enige nadeel aan dit ras was dat het blijkbaar niet snel genoeg was.

De oorsprong van de moderne Beagle begint pas later, toen de Britse aristocratie honden fokten voor specifieke doeleinden. Het Britse patriciaat hield van jagen en had geld genoeg om grote roedels jachthonden te verzorgen en ze te fokken tot een ras specifiek bedoeld voor bepaalde terreinen. Uiteindelijk konden die jachthonden opgesplitst worden in twee herkenbare soorten : de Noordse jachthonden, waarschijnlijk gebruikt voor groter wild zoals vos of hert, en de Zuiderse jachthonden, meer geschikt voor hazen en fazanten, met name de **Harriers** en de **Beagles**.

De naam zelf, 'Beagle', heeft een onbekende oorsprong – de etimologie kan niet precies bepaald worden. Volgens de Oxford English Dictionary kwam het voor in geschriften rond 1475, maar waar het woord precies vandaan komt is niet bekend. Taalkundigen vermoeden dat het van het Franse woord '*Begueule*' komt, wat '*open keel*' of '*wijd open*' betekent, of misschien komt het van het woord '*mond*' (van het Frans '*gueule*'). Anderen denken dat het ras het Oud-Gallisch woord '*Beag*' als oorsprong heeft – '*Klein*'. Zelfs deskundigen geven toe dat ze in dit verband zelden in de roos schieten. Vóór de 18de eeuw heeft men van de Beagle enkel maar vage omschrijvingen en moeten we er maar met de muts naar gooien.

Pas vanaf 1830 kunnen we een gefundeerde inschatting maken omtrent de ware geschiedenis van de Beagle. We weten, bijvoorbeeld, dat de Zuiderse harriers deel uit maken van de stamboom van de Beagle, maar we weten niet waar precies die Zuiderse Harriers vandaan komen, of hoe ze gefokt waren. Hoe het ras

tot stand kwam kan men niet precies zeggen – er is gewoon te weinig documentatie – maar wel weten we dat in 1830 een dominee, Reverend Phillip Honeywood, een hondenras fokte die men als de voorvader van de moderne Beagle kan beschouwen.

Jammer genoeg zijn er weinig schriften of verslagen die Phillip Honeywood neerpende gedurende zijn proeven met het fokken van de Beagle. Toch weten we dat de Beagle toen kleiner was dan de Beagle van vandaag, en het ras was toen volledig wit.

Amper tien jaar later, in 1840, onderscheidt men maar liefst 4 soorten Beagles, een groot bewijs dat de Beagle dus inderdaad een groot nut had. Dankzij de Brit John Henry Walsh, auteur van het boek 'Manual of British Rural Sports' (Handleiding van Britse Landelijke Sporten) krijgen we een beter idee over hoe de honden gebruikt werden. John Henry Walsh gaf een indruk van de gewone Beagle, de dwerg-Beagle, de Fox Beagle en de Terrier Beagle.

THE MERRY BEAGLES

Het duurde nog enkele jaren voordat men de officiële Beagle zoals we die nu kennen op een wetenschappelijke manier neerkrabbelden. Men deed dit amper in 1890, toen de Beagle Club in Engeland op plechtige en formele manier gevormd was. Voordien was de Beagle een soort hond die toch nog in verschillende contouren kon voorkomen; sinds de oprichting van de Beagle Club begon men het ras in detail te omschrijven en elke afwijking werd vermeden.

Dit betekent dat sinds de late 19de eeuw het ras met strenge normen gefokt werd. Afwijkingen omtrent het uiterlijk werden niet meer aangezien als 'echte' Beagles. Puppies die niet de omschreven gedragspatronen vertoonden werden niet als Beagles geregistreerd. Pas in de late 19de en vroege 20ste eeuw werd de Beagle zoals die nu gekend staat geboren.

Desondanks na meer dan een eeuw onderzoek en fokken om een puur ras te verkrijgen is het nog steeds moeilijk om een beknopte definitie van de Beagle te vinden. De Beagle kan niet zomaar in enkele zinnen samengevat worden. Het ras heeft een klassiek uiterlijk en een specifiek karakter – maar het is omvangrijk, de reden waarom er uitgebreid boeken worden geschreven.

Omtrent het uiterlijk kan je niet echt op de volgende korte definitie rekenen :

“Een kleine jachthond met korte poten en een vacht in drie kleuren – wit, bruin en zwart”

Het bovenstaande is een goede poging om een beknopte weergave te geven, maar het zegt niets over de lange oren, het gespierde lichaam, de staart die als een vaandel heen en weer zwaait als er klein wild in de buurt is, of de lieve ogen die je smekend aankijken.

Ook is het heel moeilijk om het karakter van de Beagle in een korte zin te beschrijven, hoewel er vele pogingen zijn. Bij deze één van mijn favorieten :

“De man in een bos of veld met een leiband in de hand maar zonder hond is de eigenaar van een Beagle.”

De geschiedenis van de Beagle zit vol avontuur – de Beagle ook. Het ras werd voor de jacht gefokt maar intussen bestaan er stripverhalen, zoals *Snoopy*, die de Beagle als aangenaam huisdier hulde betonen. In de tekenfilm *Duck Tales* gaf *Walt Disney* een bende dieven de naam ‘*Beagle Boys*’, en *Lou*, de hond van de film ‘*Cats and Dogs*’ is een Beagle. Shakespeare verwees naar Beagles in zijn toneelspel ‘*Twelfth Night*’. Zelfs wetenschappelijke ondernemingen bewezen eer aan deze hond : het schip die Charles Darwin rond de wereld heeft gevaren had de naam ‘*The Beagle*’, en in 2004 landde NASA een ruimtetuig veilig op Mars – de naam : *The Beagle*.

Het is een schattige hond die goed met kinderen kan omgaan en het hart van vele families heeft veroverd. Trouw, intelligent, koppig en grappig, de Beagle staat bovenaan op de lijst van begeerde honden. Wat sommige Beagle eigenaren over hun Beagle zeggen:

“Een Beagle hebben is alsof er een menselijk wezen in een hondenlichaam zit. Je kunt tegen een Beagle praten en ze zullen je begrijpen. Ze tonen gevoelens net als mensen en als je ze liefde geven, dan geven ze het terug.”

“Beagle zijn de meest loyale honden. Mijn Beagle vrolijkt me op als ik niet zo lekker in mijn vel zit. Beagles zijn de enige honden voor mij.”

“Ze zijn een geschenk. Mijn twee Beagles lachen altijd en ze vrolijken me op als ik verdrietig ben. Ze kunnen vrienden voor het leven zijn.”

Het Uiterlijk Van De Beagle

Met veel plezier stellen we je Miss P. voor, de Beagle die in februari 2015 tot de beste Showhond in de Westminster Kennel Club competitie werd verkozen. Miss P is een uitzondering; zelden zien we Beagles de eerste plaats in zulke uitdagingen behalen, maar deze 4

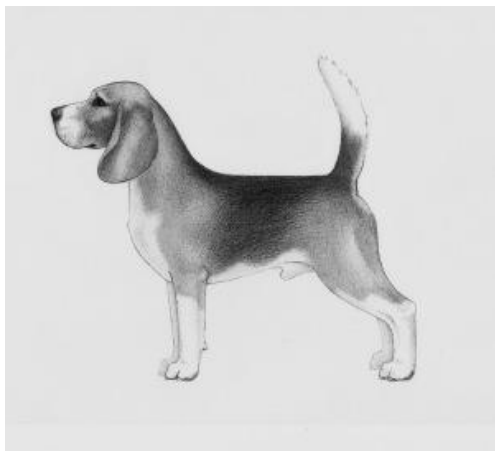
jaar jonge teef liet zich van haar beste kant zien en deed het beter dan haar rivalen. Miss P heeft dus ook het 'ideale' uiterlijk van het ras en is dus het perfecte voorbeeld van hoe, volgens de Kennel Club (VK), de Beagle er zou moeten uitzien.

De volgende omschrijvingen zijn gebaseerd op de criteria van De Kennel Club (Verenigd Koninkrijk). Hoewel de Amerikaanse omschrijvingen op bepaalde punten afwijken (zo verdeelt men de Beagle in de VS in twee klassen), wordt in Nederland en België dezelfde standaard als die van het land van oorsprong gebruikt – voor de Beagle gebruiken we dus de standaard van het Verenigd Koninkrijk.

Grootte en gewicht

Beagles, met een ruglengte van minder dan 50 cm, worden als 'kleine' honden beschouwd. Niettemin, de Beagle staat op het randje van middelmatig en is groter dan de gemiddelde 'kleine' hond. Voor grootte meet men vooral de schofthoogte (verschil tussen schouder en grond), en in het geval van de Beagle ligt dit tussen de 33 en 40,5 cm. Dit betekent dat als een Beagle naast een gemiddelde volwassen mens staat, de ogen van de Beagle ongeveer de knieholte bereiken. Het gemiddelde gewicht van een reu is 10-11 kg, van een teef 9-10 kg.

De romp.

De Beagle heeft een solide romp, met spieren die robuust maar eveneens lenig zijn. De hond heeft een stevige borst en de schouder- en dijspieren vertonen sterkte zonder dikte; ze geven de indruk van een jachthond die vrij, soepel en snel beweegt zonder het overbodige gewicht of ballast van overmatige spieren.

Het lichaam is sterk maar is meer voor uithouding gevormd. Deze honden werden gefokt voor de jacht waardoor het algemeen zicht een evenwicht van kracht en stamina vertoont.

De kop

De kop van de Beagle is in verhouding tot de rest van het lichaam (in vergelijking met andere rassen) tamelijk lang en leunt naar voren, doelgericht. Het heeft een tamelijk brede schedel die voor competities niet plat mag zijn. Het gehele gezicht, zoals de nek, is zonder rimpels met zachte krommen die een sterke schedel aantonen.

De Beagle heeft lange, hangende oren – als die vooruitgetrokken worden reiken die bijna tot de neus. Die oren beoefenen niet alleen de ambacht van het gehoor, ze helpen ook de neus tijdens het jagen. De oren ontplooiën tot een rond geheel met het reukorgaan in het midden, vergelijkbaar met een satellietantenne. De oren vormen een koepel rond het gezicht en versterken hierdoor de geur van het wild terwijl het een gedeelte van het zicht belemmert. De Beagle concentreert zich volledig op het aroma. De neusgaten zijn altijd wijd en open. De bruine of hazelnootkleurige ogen stralen zachtheid en intelligentie uit, meestal speels maar soms in pleidooi.

De poten

De voorpoten staan recht, de voeten zijn rond en flink gebouwd. De achterpoten bevatten krachtige spieren die opgesteld zijn om onmiddellijk van stilstand tot sprint to komen. Voor een zogenaamde ‘kleine’ hond kan de gezonde Beagle immers rond 45 kilometer per uur bereiken in slechts enkele seconden.

De knieën zijn sterk en richten zich niet recht vooruit maar naar de grond. Dit zorgt ervoor dat de achterpoten van de Beagle zoals veren werken (denk aan een sprinter, wiens knieën half vooruit, half naar de grond wijzen). De voeten vooraan en achteraan staan dicht bij elkaar en zorgen voor een goede grip. Typisch hebben ze korte tenen en korte nagels.

De staart

De staart staat naar boven gericht en is zachtjes naar voren gebogen. De staart wijst naar voren maar mag niet over de rug heen krullen. In vergelijking met andere jachthonden heeft de Beagle een gemiddeld staart – noch te kort, noch te lang. De staart helpt de hond zijn evenwicht te houden, maar jagers hebben er evenveel voordeel bij. Dankzij die staart kunnen de jagers de stand van zaken makkelijk lezen; staat de staart fier omhoog en wimpelt die heen en weer terwijl de Beagle half-jangt, dan weet de jager dat het wild dichtbij is.

De vacht

De Beagle heeft kort maar dik haar. Zijn vacht is bovendien een dubbele vacht; een pels met hele korte haren en iets langere haren, waardoor het ras geschikt is om in elk seizoen te ravotten. De buitenste laag beschermt de hond tegen regen en wind, de binnenste vacht beschermt de Beagle tegen temperatuur. Het bont is kort maar dik en grof, en dit geeft de Beagle een ruwe bast. Beagles met vachten waarbij het haar te dun of te zacht is worden gediskwalificeerd in competities.

De kleuren

De meeste Beagles hebben een driekleur, hoewel dit niet noodzakelijk is en het ras in elk hondenkleur kan voorkomen. Een combinatie van wit, bruin en zwart, al dan niet vervaagd, is de klassieke combinatie, maar om de haverklap vertonen Beagles citroen, blauwachtig grijze of roodachtige (bijna oranje) tinten. Uitzonderlijke kleuren zoals zilver of kaki komen ook wel voor.

Beagle puppies worden geboren met een vervaagde witte vacht die verschillende kleuren kunnen vertonen. Naarmate de puppies opgroeien veranderen ze van vacht, en de beste manier om in te schatten hoe ze er als volwassen Beagle zullen uitzien is door de ouders van de pup te bestuderen.

Beagles die opgroeien tot een driekleurige reu of teef worden dikwijls geboren met een zwart-witte jas. De klassieke tinten van de Beagle worden eenvoudig omschreven : het onderlichaam en de poten zijn wit. Het witte gedeelte strekt zich uit naar de hals, onder de keel en tot de snuit. Het hoofd en de rug zijn licht bruin, met een zwarte ‘zadel’ op de rug. Het klassieke voorbeeld wordt in het Engels dan ook ‘Black Back’ genoemd. De punt van de staart is normaal gezien wit.

Overzicht :

Hond :	Beagle (Canis lupus familiaris)
Soort hond :	Jachthond, classificatie speurhond
Oorsprong :	Engeland
Hoogte :	Tussen 33 en 40,5 cm shouderhoogte
Gewicht :	Teef : 9 - 10 kg Reu : 10 – 11 kg
Vacht :	Twee lagen, korte haren, harde vacht
Kleuren :	Driekleurig, met witte vacht in combinatie met bruin en zwart
Levensverwachting :	12 tot 15 jaren

Enkele interessante weetjes :

- De Beagle heeft tweemaal zoveel spieren in de oren als een mens.
- De Beagle hoort geluiden van vier maal verder dan de mens.
- De Beagle puppie heeft 28 tanden, de volwassen Beagle 42.
- De gemiddelde lichaamstemperatuur is 38,7 graden C.
- De Beagle's reukzin is meer dan 1000 maal sterker dan de mens.
- De Beagle ademt in en uit een gemiddelde van 24 keer per minuut.

Redenen voor diskwalificatie

In het geval dat je een Beagle koopt in de hoop toekomstige prijzen te winnen in competities, moet je voorzichtig zijn. Inspecteer, indien mogelijk, de ouders van je pup voordat je de jonge Beagle aanschaft. Serieuze fokkers en handelaars moeten de geschiedenis – en documentatie – van de voorouders kunnen neerleggen. Hieronder staan enkele veel voorkomende redenen voor diskwalificatie van Beagles in toernooien, competities en wedstrijden vermeld.

Karakter : De Beagle is vriendelijk, speels en sociaal. Agressief gedrag, ongewilligheid of verlegenheid wordt niet aanvaard.

Grootte : de Beagle moet tussen de 33 en 40,5 cm hoog staan aan de schouders. Afwijkingen worden niet aangenomen. (Let op, men heeft verschillende standaarden in de VS).

Oneven tanden of kaakbeenderen : Beagles met oneven tanden of een gebit waarbij er een zichtbare opening is tussen het bovengebit en ondergebit worden niet aanvaard.

Doofheid of Blindheid

Korte nek : een nek die te kort is of die rimpels toont wordt niet als rasstandaard aanvaard.

Ongepaste poten : de poten mogen geen abnormale structuur tonen. Poten die krom zijn, die een te gebogen elleboog of knie vertonen, of die niet genoeg spieren veerkracht vertonen worden niet aangenomen.

Voeten : de voeten zijn stevig en rond. Te lange voeten of voeten die te 'open' en gespreid zijn vertonen zwakheid.

Kleuren : hoewel de Beagle meerdere combinaties van kleuren kunnen vertonen, wordt albinisme niet aanvaard.

Cryptorchidie : dit is een afwijking waarbij één of beide teelballen van de hond niet volledig beneden hangen in het scrotum – één of meerdere teelballen verblijven nog binnenin het lichaam. De testikelen zouden na 6 maanden beide ingedaald moeten zijn. Zo'n 3 tot 10 % van rashonden leiden aan Cryptochidie.

Het Karakter Van De Beagle

Beagles zijn honden vol energie, heel speels en ontzettend nieuwsgierig. Het ras hecht veel belang aan de roedel, en daarom zijn ze ook heel vriendelijk. Ze gaan goed om met kinderen, hebben weinig lichamelijke verzorging nodig en zijn daarom perfecte familiehonden. Ze houden van de achtertuin, waar ze met plezier alle kleine hoekjes en struiken verkennen.

Om het karakter van de Beagle echt te leren kennen, nodig ik je uit om met mij een oefening te doen – een oefening in verbeelding. Laten we terug gaan in tijd, en laten we ons inbeelden hoe de Beagle een eeuw geleden zich zou voelen terwijl het op het veld was, jagend, lopend, met de prooi dichtbij. De Beagle is een jager – de jacht betekent alles voor het ras, het is ‘le raison d’ raison d’être’ van de hond. Stel je het leven van een Beagle in de late 19de eeuw voor, hier Chuck genoemd :

De morgenzon toont haar felle stralen en kondigt een nieuwe dag aan. Chuck, één van de Beagles in dit 15-tallige roedel, weet dat vandaag een dag vol plezier zal zijn. Hij zit heel lekker in zijn vel. Chuck heft zijn neus omhoog en wiggelt het heen en weer. De roedel kan de prooi ruiken, de geur van de konijnen en hazen hangt in de lucht en kleeft aan de grond. De roedel is opgewonden . Binnenkort begint de jacht.

Chuck ruikt de konijnen. Ook zijn vrienden ruiken het klein wild. De roedel is klaar, en vanaf het moment dat het baasje de honden vrij laat, vergeet Chuck alles – vanaf nu leidt Chuck aan selectieve doofheid. Vanaf nu hoort hij niets behalve het janken van de roedel die hem aanwijzing kan geven. Het veld is koud en een beetje modderig, maar Chuck en zijn vrienden weten precies in welke richting hun doel zich verschuilt – waarschijnlijk onder de struiken waar het bos begint, of misschien een beetje verder in de hollen die het wild graag graaft. Chuck en zijn roedel beginnen de sprint. O, hoe ze toch van de sprint en speurtocht houden ! Ze volgen de sterker en sterker groeiende geur van het wild, gretig om hun baasje te behagen.

*Opeens verandert de energie van de roedel, en Chuck begrijpt heel goed wat zijn vrienden van plan zijn – de honden spreiden zich uit. Dichtbij waar het bos begint, waar de struiken opduiken, verdeelt de roedel zich in drie. Sommige honden gaan naar links, sommige wijken af naar rechts, en enkele anderen blijven in het midden. Ze duiken door de struiken heen en volgen de geur die hun met elke stap dichterbij brengt. Chuck weet dat er netels, braambesstruiken met doornen en kleine rotsen zijn, maar die trotseert hij zonder moeite. Hij springt over takken, inspecteert grachten en kuilen, tot... Daar !
Beweging !*

Plotseling beginnen alle Beagles te janken – niet een jank van pijn of droefheid, maar een jank van opwinding die alle andere leden van de roedel laat weten dat de prooi in zicht is. Het konijn rent voor zijn leven maar maakt geen schijn van kans. De Beagles hebben hem gezien en met hun kleine maar lenige en gespierde lichamen beginnen ze de achtervolging. Chuck zijn spieren ontplooien zich heel vlug, zoals veren, en geen enkele hindernis is hem te machtig. De roedel wordt door puur natuurdrijf gedreven, en de achtervolging duurt niet lang.

De Beagles jagen het wild naar hun baasje. Het konijn probeert te ontsnappen, het loopt in een zig-zag patroon, maar nu bevindt het zich in een open veld en het is te laat. De roedel hoort een krachtige knal – het schot. Het konijn valt neer. Chuck rent, sprint, is als eerste ter plaats, en is heel tevreden. Hij kon het vluchtend konijn als eerste bereiken, en zijn staart wimpelt heen en weer terwijl hij het konijn bij de nek tussen zijn krachtige kiezen grijpt en het prooi naar zijn baasje brengt. Het is de eerste prooi van de dag. Er zullen nog meer prooien vallen op deze mooie dag, en na de geweldige oefening van de jacht van vandaag kan Chuck uitkijken naar een goede maaltijd – wie weet, als het baasje écht tevreden is dan krijgen Chuck en zijn vrienden de overschot van de konijnenstoofpot.

Als je je het voorgaande scenario kan voorstellen, dan ben je al een grote stap verder om het karakter van de Beagle te begrijpen. De jacht geeft de Beagle zin in het leven, en het is tijdens de jacht dat hij zich het gelukkigst voelt. Alle eigenschappen van de Beagle vloeien van het jagersgevoel uit.

Lichamelijke oefening

Ondanks het feit dat Beagles als 'kleine honden' ingedeeld worden, heeft het ras een goede portie lichamelijke oefening nodig. De Beagle is een kleine, schattige hond en vaak denkt men dat je een Beagle in een appartement kan opsluiten, maar dat is ver van de waarheid.

Deze honden hebben een tuin nodig – hoe groter, hoe beter – en zelfs met een grote tuin eisen ze minimaal een keer per dag een mooie wandeling. Beagles hebben ook een geestelijke uitdaging nodig, en niets geeft hen meer plezier dan een lange wandeling waar ze hun reukorgaan kunnen gebruiken en nieuwe ontdekkingen kunnen doen.

Training en opvoeding

De Beagle kan soms heel koppig en eigenwijs zijn, dus is het aanbevolen de training en opvoeding zo vroeg mogelijk te beginnen. Ze hebben immers een reputatie van af en toe tegendraads te zijn, en opvoeding moet beginnen voordat de dwarsheid zich standvastig nestelt. Beagles willen, van nature, hun baasje behagen en reageren het best met positieve bevestiging en snoepjes. Negatieve vermaningen en lichamelijke straffen werken niet. Het brengt de Beagle in verwarring, spoort hem aan tot ontwijking en koppigheid, en kan vlug tot problematisch gedrag leiden. Training en opvoeding gaat gepaard met lichamelijke en geestelijke uitdagingen en hoewel de vermoeiing voor de Beagle op zichzelf een beloning is, moeten eigenaars en baasjes bereid zijn een grote hoeveelheid koekjes bij zich te hebben.

Vriendelijkheid

De Beagle houdt van de roedel, en de familie wordt automatisch aangezien als zijn roedel. Dit maakt het ras ook bijzonder trouw aan het baasje. De Beagle gaat zelfs verder : hoe meer zielen, hoe meer vreugde, en dus verwelkomen Beagles dikwijls met veel genoeg bezoekers in hun thuis. De burens en familieleden hoeven niets te vrezen. De Beagle heeft de neiging om te blaffen of te huilen als er een vreemdeling nabij is (en in die zin is het een goede waakhond), maar de hond bijt niet tenzij het bedreigd is. De Beagle verwittigt maar is niet agressief.

Het ras is heel sociaal ingesteld en kan goed overweg met kinderen – zowel babies, peuters en kleuters, als oudere kinderen. Juist omdat ze zoveel energie hebben kunnen ze uren lang met kleine kinderen spelen. Pas wel op : Beagles kunnen kleine kinderen kwetsen, niet omdat ze dit met opzet doen, maar gewoon omdat ze te blijhartig zijn. Laat je kleuters met Beagles spelen, maar hou ze in de gaten. Als een kind valt en een wond krijgt omdat de Beagle te speels is maakt het voor het kind niet uit of het met of zonder opzet is gebeurd – het stoeierig gedrag van de Beagle doet kleine kinderen soms pijn.

Andere huisdieren

De Beagle komt goed overeen met andere honden, eventueel katten (maar enkel als ze met elkaar opgroeien). Ze zijn hiervoor sociaal ingesteld. Let wel op met andere dieren, vooral knaagdieren – zoals konijnen, hamsters, cavia's en muizen. Het jagersinstinct is en blijft het kenmerk van de Beagle, en

de adrenaline van de jacht is dikwijls te sterk. Zelfs al zit de hamster in een kooi, dan nog is de hamster niet veilig. Bovendien kan het tot frustratie leiden (ze zien de prooi maar kunnen of mogen niet jagen). We raden andere huisdieren af, tenzij het andere honden (of eventueel katten) zijn.

Lichamelijke verzorging

In vergelijking met andere rassen heeft de Beagle weinig verzorging nodig. De Beagle heeft een behoefte aan een goede kambeurt tweemaal per week, een beurt voor de oren om de twee weken, een wasbeurt of bad om de drie weken en een algemene schoonmaak (nagels, enz...) om de 5 tot 6 weken. De algemene verzorging kan snel en makkelijk gebeuren. De eigenaar van de Beagle heeft dus een heel soepel schema in vergelijking met baasjes van andere rassen.

Qua verzorging tegen ziekten en pesten geldt dezelfde regel als voor andere rassen – het baasje moet ervoor zorgen dat de hond alle inenting en onnocolaties verkrijgt, en het regelmatig controleren van de huid tegen pesten kan makkelijk gebeuren tijdens de kambeurt en tijdens het wassen.

Ongewenst gedrag

De Beagle kan ongewenste mentaliteit vertonen, maar meestal ligt dit gebrek aan lichamelijke en geestelijke uitdagingen. Beagles zijn goede klimmers en goede gravers - ze kunnen over of onder hagen, muren, en andere hindernissen kruipen of springen. Beagles zijn heel slim en kunnen simpele sloten of klinken hanteren en ontsnappen. Zonder uitdagingen worden ze te nieuwsgierig en het gebeurt af en toe dat het baasje thuiskomt en kleine Beagle een verrassing klaar heeft : het vuilnis dat een uurtje geleden veilig in de containers opgeborgen was ligt nu verspreid en baasje moet het opruimen want kleine Beagle kon het niet laten zijn neus te volgen.

Om de haverklap vertoont een Beagle ook ander abuis gedrag : janken, koppigheid gedurende de training en opvoeding, soms antisociaal gedrag zoals bang of agressief zijn. Niettemin zijn dit eigenschappen die elke hond kan vertonen – het hangt af van de opvoeding en (in geval van een hond van een asiel) van het verleden.

In het algemeen zijn Beagles heel gehoorzame honden die graag het baasje een plezier doen – tenzij ze los van de leiband in het veld of bos zijn (want als ze vrij kunnen lopen hebben ze de neiging om hun neus te volgen en vergeten ze alles dat niets met wilde geuren te maken hebben). Het ras is een beetje eigenwijs en niet de makkelijkste om training te geven, maar dat spreekt van karakter. De Beagle zit vol liefde maar verwacht wederzijdse eerbied .

Vriendelijkheid	****
Speelsheid	*****
Verzorging	**
Waakzaam	***
Intelligentie	***

De Beagle – Een Hond Voor Jou ?

De Beagle veroverd harten – daar bestaat geen twijfel over. De Beagle heeft schattige ogen, en die kunnen soms smekend voor aandacht of snoepjes vragen. Ze zijn heel blij als ze met een familielid of kinderen kunnen spelen en geven het baasje alle trouw. *Shawn Bell*, auteur en scenarioschrijver, omschrijft zijn Beagle als volgt :

“ [mijn hond] komt als ik hem roep, is zindelijk, doet wat ik hem geleerd heb, wandelt dolgraag, steekt vol plezier zijn hoofd uit het raam als we met de auto op baan zijn, en is een uitstekende kompaan die met aandacht luistert zonder oordeel te vellen. Dat is het enige dat ik van een hond verwacht; Ik heb geen hond nodig die me koffie maakt, die me helpt de straat over te steken, die kasten opent of die eenden naar me toe brengt.”

Pas op, het baasje van de Beagle moet ook erkend worden. Een Beagle club in de VS zegt dan ook :

“De Beagle liefhebber is een speciaal soort mensen. Vol van vrijgevigheid en empathie, en misschien met de neiging van sentimenteel gedoe. Ze hebben een hart groter dan een wolkeloze hemel.”

Veel lof voor Beagle liefhebbers, maar pas op – er zit ook een waarschuwing in. Is de Beagle geschikt voor jou en je gezin ? Hierbij moet je jezelf enkele belangrijke vragen stellen.

De familie

Heb je kinderen ? Maak je geen zorgen over de Beagle – de kinderen worden zeker verliefd op deze gegeerde kwajongen, en de Beagle zal heel tevreden zijn met zijn nieuwe speelse vrienden en vriendinnen. Volgens de Beagle maken ze deel uit van de roedel; de kinderen zijn familie. Beagles houden trouwens van de energie en het stoeierige temperament van kinderen. Let wel op met kinderen jonger dan 6 tot 8 jaar. Beagles zijn heel ondeugend en kunnen kinderen kwetsen. Ze doen dit niet opzettelijk, maar soms beseft de Beagle niet hoe het zijn liefde op een kalme manier kan tonen. Je hoeft natuurlijk geen kinderen te hebben om een Beagle in huis te nemen – wel heb je een sportieve en joviale ingesteldheid nodig, want de Beagle vraagt tijd.

Het werk en de nodige tijd

Beagles houden van de roedel – jij, als baasje, en je familie zijn de roedel. Zit de Beagle thuis elke werkdag van de week zonder gezelschap? Wordt het arme dier alleen gelaten van 's morgens vroeg tot 's avonds laat omdat de baasjes druk bezig zijn geld te verdienen? Dan is de Beagle niet voor jou. Jammer, maar het is nu eenmaal zo. Waarschijnlijk komt het baasje dan 's avonds thuis en ontdekt hij dat de Beagle inderdaad kattekwaad in z'n bloed heeft – denk aan afgekouwde schoenen of pantoffels, vuilnis die niet meer in de vuilnisbak is, open kasten, een tuin waarvan het bloemenbed pronkt met hollen maar zonder rozen of viooltjes, of burens die klagen omdat het gejammer te veel wordt. Beagles voelen zich thuis in een roedel en hebben dus gezelschap nodig.

Hiermee bedoel ik niet dat er altijd iemand thuis moet zijn. De Beagle kan het zeker voor een tijdje afzonderlijk redden zonder de boel op stelten te zetten. Wel is het nodig dat de Beagle zijn dagelijkse lichamelijke en geestelijke oefeningen krijgt. Zonder uitdagingen redt dit ras het niet. De Beagle heeft aandacht nodig, wordt eenzaam, verveelt zich in z'n eentje en is niet geschikt als huisdier die rustig wacht tot z'n grote vriend thuis komt. Zorg ervoor dat de Beagle meestal gezelschap heeft.

De Beagle en zijn thuis

De Beagle is niet een hond die je zomaar in een kooi kan laten liggen – zelfs een gouden kooi of een grote kooi zoals een kasteel voldoet niet. De Beagle kan zich inderdaad in een appartement thuis voelen, maar heeft altijd lichamelijke en geestelijke uitdagingen nodig.

Je bent gewaarschuwd : de Beagle heeft interesse in alles. *In alles* ! Een baasje moet er dus voor zorgen dat :

- De Beagle toegang heeft tot een tuin of terras, of ten minste een groot raam waardoor het de wereld kan verkennen.
- De tuin beveiligd is tegen ontsnappingen. De Beagle is een slimme hond en kan over muren klimmen. Is de muur te hoog, dan graaft hij een tunnel. Is dat niet mogelijk, dan vindt de Beagle wel een manier om de sloten of klinken te openen. Een baasje moet bereid zijn de tuin tegen ontsnappingspogingen te beveiligen.

- Alle kasten, deuren en vuilnisbakken beschermt zijn. Als een klein kind die kan openen, dan doet de Beagle dit vast en zeker.
- Alle losse voorwerpen (sokken en schoenen, ballen, papieren en schriften, elektrische draden, grootmoeder's wol, enz...) opgeborgen zijn.

Het sportieve leven

De Beagle is van nature actief en heeft dus veel lichamelijke en geestelijke uitdagingen nodig. Sportieve mensen vinden het dus veel makkelijker om voor een Beagle zorg te dragen, aangezien je de Beagle het grootste plezier doet met een half uurtje of zelfs een uurtje in een bos of open veld. Als jager heeft de Beagle een oeroude band met de natuur, en hoe meer de Beagle buiten kan ravotten, hoe gelukkiger hij is.

Op straat en een paar ommetjes naar de slager en dan naar de bakker geeft de Beagle ook veel plezier – het belangrijkste is dat er op regelmatige basis met de hond wordt gewandeld, en dit moet deel uitmaken van de dagelijkse routine. Af en toe wordt het natuurlijk moeilijk om met de pup een fijne wandeling te maken; het weer of werkomstandigheden laten dit niet altijd toe. Dat is begrijpelijk en je pup vergeeft het je wel, maar de Beagle is nu eenmaal een ras gefokt voor het lichamelijk uithoudingsvermogen en doelgerichte concentratie. Beagles met gebrek aan lichamelijke oefening worden snel dik en dit brengt de gezondheid in gevaar. Beagles vereisen regelmatige wandelingen.

Het speels karakter

Je kan het de Beagle niet kwalijk nemen indien, als jonge speelse pup, het een beetje teveel lawaai maakt, het kamers verkent die voor hem in feite verboden toegang zijn, of als hij probeert kleine Sem z'n teddybeer te veroveren. Het zit nu eenmaal in het karakter van de hond, en kleine baby's of peuters doen in feite hetzelfde. Een beetje geduld is nu eenmaal vereist.

Ondeugend gedrag is wel makkelijk te overkomen met spelletjes, en opvoeding en training gaan echt veel beter als men dat speelse gedrag van de Beagle als een voordeel beschouwd en effectief gebruikt om de jonge Beagle wat te leren.

Belangrijk hier is dat de Beagle zijn eigen speelgoed heeft, dat het weet dat het *zijn* speelgoed is, en dat hij daarmee zijn eigen zin mag hebben. Even belangrijk is het iedereen van het gezin genoeg tijd opzij zetten om spelletjes te spelen en met de pup gewoon wat plezier te hebben. Speels gedrag met de hond is een goede uitlaatklep na een drukke dag, en zelfs 15 minuutjes met de pup doet ook voor volwassen mensen geweldig deugd.

De spelletjes die met de hond gespeeld worden hebben trouwens de neiging om te groeien en meer geavanceerd te worden; het spelletje begint met een balletje te gooien en de kleine pup rent het dan snel achterna, maar na een paar maanden en geduldige trainingssessies kan de Beagle dat balletje in de tuin vinden zelfs al is dat balletje in een boom of onder een bloempot verborgen. Iedereen weet dat leren gedurende speeltijd meer kracht heeft – dat geldt ook voor speurhonden zoals de Beagle.

Een beetje discipline

Doordat Beagles af en toe koppig kunnen zijn hebben ze heel veel geduld nodig. Beagles hebben ook discipline nodig, maar die discipline moet op een zachte manier opgelegd worden. Dit wil ook zeggen dat de familie die de Beagle opneemt, zelf ook wat discipline moet aankunnen. Het heeft bijvoorbeeld geen zin om voor een uur of twee je hond het commando ‘zit’ aan te leren en dan na dat uurtje je hond snoepjes te geven zonder eerst het commando ‘zit’ uit te delen. Regels moeten standvastig gevolgd worden – je puppie wordt verward als je de Beagle verbied om in de stoel te zitten terwijl hij dat van je partner of kinderen wel mag doen. Geef je hond ruimte maar hanteer strenge regels en wees stelselmatig.

De volgende lijst bevatten enkele vragen die je voor jezelf moet beantwoorden. Ideaal is een 'ja' voor elke antwoord. Hoe meer vragen je met 'nee' beantwoordt, hoe minder kans er bestaat dat de Beagle inderdaad wel de hond voor jou is.

- Wil je een kleine hond vol energie ?
- Hou je van de buitenlucht en ben je sportief ingesteld ?
- Ben je bereid een uurtje of meer per dag opzij te zetten voor je Beagle en de lichamelijke en geestelijke oefening die de hond nodig heeft ?
- Is je huis en tuin goed beveiligd voor ontsnappingspogingen, of kan je ervoor zorgen dat dit zo vlug mogelijk gebeurt ?
- Kan je onregelmatig blaffen of janken af, vooral in het begin ?
- Ben je geduldig ?
- Kan je aanvaarden dat je af en toe nieuw speelgoed voor de hond moet kopen ?
- Hou je van een uitdaging en ben je speels ?
- Kan je oppas voor je hond verzorgen terwijl je op reis bent, of kan je de Beagle met je meenemen ?
- Heb je karakter genoeg om aan lieve, smekende ogen 'nee' te zeggen ?

Opgepast : als je op veel vragen 'Nee' geantwoord hebt en toch overweegt een Beagle aan te schaffen, dan doe je nog jezelf noch de Beagle een plezier. Het is een belangrijke keuze die een bepaald niveau van volwassenheid vergt. In geval van twijfel, overweeg een ander ras.

II— Aanschaffen

Vorbereidungen

Je hebt samen met je familie rond de tafel gezeten, en iedereen is het er over eens dat de Beagle inderdaad de ideale hond is voor jullies. Prachtig – ik wens je veel mooie jaren toe met je nieuwe huisdier. De Beagle is vast en zeker een hond die je veel plezier zal brengen.

Nu moet je nadenken en voorbereidingen treffen. Deze voorbereidingen zijn heel noodzakelijk en zullen voor je nieuwe pup en je familie veel onaangename verassingen voorkomen. De familiegesprekken en maatregelen die dan getroffen worden zijn in feite heel simpel, maar ze zijn nodig.

Waar verkrijgen we de hond ?

Er zijn verschillende manieren om een Beagle te verkrijgen – elke wijze heeft zijn voor- en nadelen. Heb je toevallig een familielid, vriend of kennis die een Beagle puppies kwijt wilt, dan is het altijd handig om daar eerst aan de deur te kloppen. Familieleden of vrienden, mensen met wie je regelmatig om gaat, kunnen je veel raad en informatie geven.

Moet je bij vreemdelingen terecht, dan heb je de keuze om de Beagle als pup bij een handelaar of fokker te verkrijgen, of een dierenasiel te bezoeken. De pup bij een handelaar of fokker kunnen veel geld kosten, zeker als de jonge hondjes een mooie genetische lijn volgen en rasechte, competitie-winnende voorouders hebben. Je kan ook naar een asiel gaan, maar wees gerust dat het asiel niet zomaar hondjes weggeeft. Het asiel van vandaag is veel beter dan het asiel een dertigtal jaren geleden, en dikwijls werken er vrijwilligers die er zeker van willen zijn dat hun gast een goede thuis vindt.

De voor- en nadelen van de fokkers en asielen worden in volgende hoofdstukken uitvoerig besproken, maar hier telt het vooral dat de volgende vragen worden gesteld :

- Willen we een jonge Beagle, een jonge pup, of mag de hond wat ouder zijn?
- Willen we een Beagle die zich in hondencompetities kan redden, of gewoon een gezellig en speels huisdier?
- Hoeveel geduld en tijd hebben we voor opvoeding?

De rol van de familie

Zoals andere leden van de familie heeft de nieuwe Beagle ook behoeften, en die behoeften moeten beantwoord worden. De familie moet hierbij natuurlijk akkoord gaan – welk familielid doet welke taak en om welk uur ?

Vaak wordt de volwassene die óf het meest thuis is óf het meest voor de familieleden zorgt ook de hoeder of hoedster van de Beagle; traditioneel, en in nog veel gevallen is dit dus de vrouw of moeder. Daar is niets mis mee, maar de Beagle houdt van de hele familie, de hele familie is zijn roedel, dus is het voordelig als verschillende taken, zoals eten geven, wandelen, training en speeltijd door verschillende familieleden opgenomen worden. Er bestaan hiervoor natuurlijk geen regels, en elk huishouden kan zijn eigen situatie het beste inschatten. Het belangrijkste punt hier is dat er duidelijke afspraken moeten worden gemaakt, afspraken waar iedereen zich aan houdt.

Hierbij wordt het wat moeilijker als er jongere kinderen zijn. Kleine kapoenen zijn altijd de eerste die beloven die taken te doen, maar volgen ze niet altijd op. 'Ja, ik beloof altijd elke dag met Snoepie te gaan wandelen voor ten minste een half uur, beloofd, wees er maar zeker van!' – tot er een interessante film op TV is of als ze plotseling huiswerk hebben.

Algemene verantwoordelijkheid

Als ouder moet je wel bereid zijn een gedeelte van de verantwoordelijkheid op te nemen; je bent ten slotte verantwoordelijk voor de samenhang van de familie en je mag niet rekenen op de medewerking van de kinderen. De kinderen zullen ongetwijfeld hun rol hebben, want per slot van rekening houdt de Beagle van kinderen en speeltijd met kinderen is altijd leuk. Als ouder moet je wel bereid zijn een routine te verzekeren, en waar nodig moet er discipline zijn.

Dikwijls gebeurt het dat de persoon die het meest thuis is of die voor de maaltijden zorgt (traditioneel de moeder) er ook voor zorgt dat de hond de nodige maaltijden krijgt. Het hoeft niet altijd de moeder te zijn – elk gezinslid kan hiervoor zorgen. Belangrijk is wel dat het op vast tijdstip gebeurt en liefst door dezelfde persoon. Wat er ook dikwijls gebeurt is dat er één persoon de rol van verzorger krijgt. Degene die de maaltijden verzorgt heeft dan ook de verantwoordelijkheid om de mand af en toe schoon te maken, het hondenspeelgoed te verzamelen en de ongelukjes in zindelijkheid op te ruimen. Dit hoeft niet zo te zijn; met een beetje organisatie kan de familie de rollen verdelen en een goed schema runnen.

Een Beagle puppie is een genoeg – daar bestaat geen twijfel over – maar het is ook een verantwoordelijkheid en dit wordt vaak onderschat. Eten en drinken geven op een regelmatig tijdstip, gaan wandelen, ongelukken opruimen, training, schoonmaak van manden of kennels, dierenartsbezoekjes en het dier af en toe een bad geven; het vergt tijd. Denk hierover na. Heb een gesprek met de familie.

Rol van de kinderen

De Beagle vraagt humor in de relatie, en kinderen zijn daar heel goed in. De speelse natuur van kinderen in combinatie met de intelligentie en het vertrouwen die de Beagle heeft in de roedel maakt dit ras een uitstekende partner voor de familie.

De Beagle is een hond die intens aanwezig is. De Beagle is slim en erkent vlug waar hij zijn slag kan slagen. Geef de kinderen een rol, maar wees overzichtelijk en hou je kinderen ook in de gaten.

De Beagle heeft veel speeltijd nodig – de Beagle heeft die lichamelijke en geestelijke oefening nodig. Dus kan je gerust je kinderen in de tuin laten spelen met de Beagle; hij doet ze geen (opzettelijk) kwaad en vindt het super als hij samen met kinderen kan ravotten en spelletjes spelen. Een bal achtervolgen, een frisbee halen, verstoppertje spelen. Een half uurtje met de kinderen in de tuin geeft de hond veel voldoening. Dat half uurtje activiteit geeft mama en papa ook een tijdje rust, in die zin dat mama en papa ook hun eigen schema kunnen volgen.

Vergeet niet dat een Beagle ook tijd kost. Zoals een baasje zegt : *‘Wij zijn per dag zo'n 2 tot 3 uur per dag kwijt aan onze hond. Dus ook op de dagen dat het eigenlijk niet zo goed uit komt. 's ochtends 30 tot 45 minuten lopen. 's middags een wat korte wandeling (vaak even met de auto naar het bos in de buurt) en 's avonds nog een wandeling. Dan vlak voordat wij zelf naar bed gaan nog een kort rondje om even te plassen.’*

Het is jammer dat dit specifieke baasje de woorden '*2 tot 3 uren per dag kwijt*' gebruikt – ik denk persoonlijk niet dat die tijd noodzakelijk verloren moet gaan; het is trouwens een goede gelegenheid om jezelf wat tijd te geven. Ook is het soms voldoende om de hond in de tuin rond te laten snuffelen en de hond daar zijn plasje te aletn doen. Toch vermeld ik dit omdat het belangrijk is. Kinderen sparen tijd.

Met een Beagle heb je als ouder ook de kans je kinderen wat discipline aan te leren. Geef je kinderen de rol om kleine maar belangrijke taken te vervullen, zoals de pup water en eten geven, gaan wandelen, noem maar op. Het maakt het leven van de ouders eenvoudiger, geeft de kinderen een gevoel van voldoening en verantwoordelijkheid, en zorgt dat de puppie veel aandacht krijgt van verschillende familieleden. Zo voelt de Beagle dat hij een belangrijk deel uitmaakt van de roedel.

Omtrent kinderen : aan de oren of staart van de pup trekken, de hond plagen, de Beagle in een hoek drijven of de pup storen terwijl die slaapt of eet zijn niet toegelaten. Elke hond heeft limieten, hoe vriendelijk ze ook zijn. Hou jonge kinderen in de gaten!

Het budget

Je moet bereid zijn wat geld uit te geven. Eén eigenaar van de Beagle getuigt :
'Wat betreft de kosten. Als ik naar mijzelf kijk denk ik dat ik het 1e jaar zo'n EUR 1500,- kwijt ben. De jaren daarop zal dit iets minder zijn, omdat je minder tripjes naar de DA hoeft te maken en je spullen zoals een bench, mand, bakjes en dergelijke natuurlijk niet elk jaar opnieuw koopt. En je pup zelf koop je natuurlijk maar 1x (hier EUR 500,- voor betaald)'.

Als je een hond wil dat moet je bereid zijn er geld aan uit te geven. Het heeft recht op goede voeding – en hoewel de duurste voeding niet noodzakelijk de beste is, zal zelfs goedkopere voeding een klein deel van het maandelijks budget vragen. Daarbij komen uitgaven voor de dierenarts (jaarlijks, maar misschien ook gedurende het jaar als je ziet dat de Beagle zich suf voelt), eventuele training en oppas voor als je op vakantie gaat. Neem geen puppie als je gezin het financieel moeilijk heeft. Wacht tot je een hond kan veroorloven.

Niet dat je Beagle je echt veel gaat kosten – de grootste kosten zijn immers de aanschaf van de puppie, het eerste bezoek bij de dierenarts en de voorbereidende aankopen. Geloof me, de Beagle is het geld meer dan waard. De Beagle is een kleine hond en de kosten zijn echt gering.

Niettemin, hier alvast enkele tips.

- Koop geen rieten mand. Een rieten mand ziet er mooi uit maar ik beloof je dat je Beagle het als mand en riet beschouwd. In de woorden van de Beagle : 'Ik vind mijn mand prachtig want ik kan er in slapen en ik kan er mijn tanden aan scherpen'. Je mand zal na twee maanden niet meer zo mooi zijn.
- Raadpleeg de verkoper van je hond en de dierenarts omtrent voeding. Voor de eerste dagen en weken volg je het regime van de verkoper, maar naarmate de Beagle groeit kan je echt je eigen voeding verkiezen. Er zijn goedkope alternatieven voor baasjes die het dure hondeneten niet zien zitten.
- Speelgoed hoeft niet duur te zijn. Een versleten T-shirt die je als vod zou gebruiken wordt meteen een begeerd bezit (als je geur er nog in zit kan dit een schat voor de hond zijn!). Oude tennisballen, kousen die vol gaten zitten, een dikke tak uit de tuin – het mag goedkoop zijn. Voor de hond maakt de prijs immers niets uit; het speelgoed is er om te vernietigen. Veel Beagle baasjes klagen trouwens dat ze duur speelgoed (zoals plastic piepende ballen) kopen en dat die na een dag of twee in flarden liggen. Geef je hond veel speelgoed, dat is nodig. Maar je hoeft daar niet veel geld aan uit te geven.

Vaccinaties en registratie

Verwacht ongeveer 150 euro als dit nog niet gedaan is. Hiermee bedoelen we de volledige vaccinaties en registraties zoals die vereist zijn. Vaccinaties gebeuren bij de dierenarts. De registratie kan via de dierenarts of bepaalde organisatie's zoals www.hondenregistreren.nl gebeuren.

Reken ook dat je jaarlijks wat geld opzij moet zetten voor pest-controle (tegen mijten of teken). Zelfs met de meeste zorg van het baasje zijn die plagen onvermijdelijk. De kleine pesten zitten overal – in het bos, op het veld, op straat en zelfs in de tuin. Vanaf het moment dat je kleine hond de eerste poot naar buiten zet wordt die blootgesteld aan mogelijke parasieten. Het is onafwendbaar en komt zeker af en toe voor.

Nogmaals, dit kost niet te veel. Denk aan een bezoek van de dokter en wat medicijnen per jaar. Tenzij je hond een ziekte heeft zijn de kosten gering.

BELANGRIJK!

- Denk er goed over na en bespreek alles met je gezin. Een hond geeft plezier maar is ook een verantwoordelijkheid.
- De Beagle heeft veel lichamelijke oefening nodig en houdt van geestelijke uitdagingen. De Beagle vergt tijd en is niet geschikt voor mensen die het te druk of een onregelmatig schema hebben.
- De kosten van een Beagle zijn gering – en je kan veel besparen in vergelijking met andere honden. Toch zijn sommige uitgaven onvermijdelijk. Vraag je dierenarts voor meer informatie.

Puppies van fokkers

Puppies zijn vrijwel overal verkrijgbaar, en met een beetje zoeken vind je op het internet of in de krant en weekbladen wel een adres waar een pup te verkrijgen is, soms gratis. Als je een Beagle pup wilt met de vereisten dat je een nieuwe familie vriend wilt die een lief huisdier is, dan mag je daar gerust op in gaan en dan loont een telefoontje en een bezoekje ter plaatse zeker de moeite waard. Dikwijls hebben liefhebbers puppies omdat hun Beagles ondeugend waren, en puppies die met de moeder in huis in de nest liggen worden meestal goed verzorgd.

Als je geen puppie wilt verkrijgen via advertenties of familieleden en vrienden, dan moet je bij een handelaar of fokker terecht. In beide gevallen moet je heel voorzichtig zijn, want in deze gevallen wordt geld een belangrijk onderwerp – en daarvoor hoort wat terug. Als je een puppie verkrijgt voor bijvoorbeeld € 400, dan heb je recht op een eerlijke behandeling.

De dierenhandelaar

Dierenhandelaars komen in veel vormen voor, en aangezien ze er geld mee verdienen gebeurt het af en toe wel dat bepaalde dierenhandelaars de waarheid verdraaien, vergeten of herschrijven terwijl ze je de geschiedenis van de pup wijsmaken. Dit wil niet zeggen dat er geen eerlijke dierenhandelaars zijn, maar wel dat je het recht hebt om veel vragen te stellen.

Waar komt deze jonge Beagle vandaan ? Is het een rasechte Beagle – kan de handelaar aantonen dat beide ouders Beagles zijn ? Heeft de pup een chip ? Staat de hond geregistreerd ? Welke papieren kan de verkoper neerleggen als bewijs hiervan ?

Heeft de pup een bepaalde stamboom ? Hebben de ouders prijzen gewonnen ? Verwacht geen prijshonden te vinden in een dierhandel – het komt misschien af en toe wel eens voor, maar prijshonden worden niet zomaar aan iedereen verkocht.

Heeft de jonge pup gezondheidspapieren ? Heeft de Beagle al zijn inenting en inoculaties ontvangen, en welke moet hij nog verkrijgen ? Welke dierenarts heeft die gegeven en wanneer ?

Moet er echt zoveel papierwerk in betrokken zijn ? Neen, natuurlijk niet, maar je moet er wel voor zorgen dat je krijgt waar je voor betaald, en hoe meer schriftelijke documentatie de dierenhandelaar kan voorleggen, hoe meer recht hij heeft op je vertrouwen en je geld.

De fokkers van toen

Vóór de tijd van clubs en organisaties gebaseerd op het fokken van Beagles, gedurende de 18de eeuw en vroeger, was er maar één manier waarbij je er zeker kon van zijn dat je Beagle een rasechte Beagle was – je gaf je vertrouwen volledig aan de reputatie van de fokker.

De fokkers van toen werden ingehuurd om voor het ras te zorgen en dat er een prima roedel beschikbaar was tijdens het jachtseizoen. Toen waren er nog geen speciale competities of prijzen voor de honden; toen was de jacht de test en de prijs was een goed woord van het baasje. Fokkers brachten de beste reuen en teven bij mekaar, bestudeerden de eigenschappen van de puppies en probeerden een superras te maken speciaal voor een speciaal type van jacht. De fokker had slechts één manier van opscheppen – via de prestatie van de roedel en de mening van zijn werkgever en zijn jagers.

De fokkers van nu

De fokkers van nu zijn even professioneel, maar gebruikelijk wel op een zelfstandige manier – ze fokken Beagles in mindere mate maar streven voor kwaliteit en gedrag in competities en schouwingen. Een goede professionele fokker vinden is niet altijd gemakkelijk, en er zijn veel achtertuin hondenfokkers die beweren dat ze rasechte honden met stamboom te koop hebben. Laat je niet oplichten en gebruik je gezonde verstand – doe eerst wat vooronderzoek.

Neem ook de advertenties die je in kranten of weekbladen ziet met een korreltje zout. Het kan heel goed zijn dat de puppies er gezond en vooral schattig uitzien, dat de moeder heel vriendelijk is en de jonge Beagles perfect worden verzorgd, maar dat de verkoper niet echt een fokker maar wel een liefhebber is. Vraag naar papieren en ervaring. De échte fokker van nu heeft immers ook een groot deel van zijn spaarboekje te danken aan een goede reputatie.

Goed advies : contacteer eerst een organisatie zoals de Beagle Club Nederland (<http://www.Beagleclub.nl>), die dan een goede fokker kunnen aanbevelen. Als je eerst een club aanspreekt, dan kunnen zij je ook precies zeggen wat er van een goede fokker verwacht wordt.

Wees niet verbaasd als je eindelijk een betrouwbare fokker vindt en dan vriendelijk verteld wordt dat er een wachtlijst is. Nog meer; als de fokker echt een prachtige reputatie heeft en die wil behouden, dan kan hij je vragen of hij je huis eens kan zien om te keuren waar zijn geliefde puppie zal komen te wonen.

De trots van de fokker

De trots van de fokker ligt voor 70% in de stamboom van zijn Beagles en 30% in zijn eigen aanpak – als je een fokker ontmoet die vol lof over zijn honden spreekt, en die bovendien je met veel plezier toont hoe alles te werk gaat, dan

mag je op je vermoeden ingaan en met vertrouwen een slag slaan. Een fokker die zegt dat het 100% aan het ras ligt en dat hij weinig moet doen (terwijl hij je een knipoogje of een bescheiden glimlach geeft) is waarschijnlijk een fokker waar je naar moet luisteren. Als je echter een fokker ontmoet die weinig verhalen te vertellen heeft, die de puppies op een strenge manier behandelt of weinig informatie kan geven over voeding, dan moet je op je hoede zijn.

De fokker houdt van de Beagle en wil dus puppies hebben die zoveel mogelijk de rasstandaard respecteren. Dit betekent onmiddellijk dat : a) de fokker de rasstandaard zoals die officieel beschreven staat bijna van buiten kent (en hij heeft ongetwijfeld documenten waarin die rasstandaard omschreven staat) en b) de fokker houdt zijn reuen, teven en puppies goed in de gaten.

Vergeet nooit dat fokken op een professionele en zo-wetenschappelijk-mogelijke manier geld en tijd vereist – het is voor de fokker ook een investering.

Hier enkele tips om een eerlijke en enthustiaste fokker te vinden :

- Elke rasechte hond staat geregistreerd in een stamboekregister, zoals bijvoorbeeld het Nederlands Hondenstamboek (NHSB). De kleine puppies te koop staan misschien nog niet ingeschreven, maar de ouders wel. Weesvoorzichtig met ‘officiële’ papieren die logos en jaargetallen vermelden – een kleine google zoektocht kan je waardeloze documenten en een heleboel frustratie sparen.
- De fokker zal veel kunnen vertellen over de stamboom, en kan die ook op documenten voorleggen. Hoewel een goede stamboom niet noodzakelijk een volmaakte Beagle garantie is, kan de fokker wel informatie geven over eventuele afwijkingen en gedragsverandering. Als er problemen zijn met het voordragen van stamboompapieren (vooral langs de moeder’s kant) is te adviseren om contact op te nemen met de Rasvereniging.

- Geloof nooit een fokker die geen papieren kan laten zien omdat die te duur zijn. Officiële registratie kost niet meer dan €50, stamboompapieren minder, en gezondheidsdocumenten kunnen makkelijk bij de veearts verkregen worden.
- Normaal gezien worden puppies zo vlug mogelijk ingeënt en krijgen ze de nodige medicatie of innoculatie. Fokkers werken nauw samen met veeartsen, aangezien het ras gezond moet zijn.

De stamboom, de prijzen en het geld

Je zal zelf moeten bepalen hoeveel geld je wilt uitgeven aan je Beagle; zoals besproken in de vorige hoofdstukken, is het belangrijk dat je eerst bepaald wat je budget is – bij aankoop maar ook voor maandelijkse (jaarlijkse) uitgave aan voeding, hygiëne, opvoeding en training.

Een Beagle – rassecht maar zonder bepaalde kenmerken zoals een bepaalde stamboom of bepaalde karakterieële eigenschappen – zou minder dan €500 moeten kosten. Deze kosten zijn al met inbegrip van essentiële medische voorzorgsmaatregelen (zoals inenting en occulaties).

Wanneer je meer verwacht dan een schattige pup die geen verantwoordelijkheid draagt behalve die van familievriend, dan wordt de prijs al gauw veel hoger.

Zo wordt een Beagle die je €2000 kost als duur aangezien, maar aan de andere kant mag je niet verstoeld staan als er een Beagle liefhebber is die voor een pup met een fatsoenlijke stamboom en begerenswaardig uiterlijk veel meer dan dit bedrag wordt betaald. Zulke dure puppies worden aangeschaft omdat de koper bepaalde doelen heeft, en vanzelfsprekend ligt dit niet in iedereen's bereik. Er bestaat trouwens een groeiende handel in Beagle puppies met een goede stamboom voor militaire, politie- en douane doeleinden. Vergeet niet dat ze een merkwaardige neus hebben!

Voorzorgsmaatregelen

Als je besluit dat je geen Beagle met stamboom nodig hebt en dat de Beagle die je in huis neemt niet noodzakelijk prijzen in internationale competities moet winnen, dan mag je gerust de kranten, het internet en je vriendennetwerk gebruiken om

een goede pup te vinden. Vergeet zeker ook het asiel niet – vele Beagle puppies vinden daar een tijdelijk opvang omdat hun vorige baasjes niet goed begrepen wat het opvoeden van een Beagle inhoudt.

Wil je wel een Beagle die een eerwaardelijke stamboom heeft, die mogelijk Mister of Miss Beagle van het volgend jaar wordt, die de kenners en jury in de volgende Beagle verkiezingen zal verbazen, dan moet je naar een fokker gaan. Maar wees voorzichtig! Bij deze een paar tips die je kan gebruiken om een goede fokker te vinden :

Een verantwoordelijke Beagle fokker ...

- Verkoopt de puppies niet via winkels; ze laten de pups niet alleen en zorgen voor de pups. Het zijn rashonden die veel geld waard zijn, en echte fokkers zijn fier op de genetische lijn die ze kunnen verkopen. Fokkers nemen geen risico op gebied van mogelijke verwaarlozing. Voor Beagle fokkers is het een investering. Vele fokkers zijn ook kieskeurig en verkopen hun pups enkel maar als ze zeker zijn dat het nieuw baasje er goed voor kan zorgen.
- Specialiseerd zich normaal gezien in een of twee rassen. Als een Beagle fokker meerdere rassen fokt, is hij waarschijnlijk geen serieuze fokker en kan je er niet zeker van zijn of hij echt wel de nodige tijd en energie aan ieder individueel ras besteedt.
- Toont graag hun tophonden en hebben dikwijls honden die prijzen gewonnen hebben. Per slot van rekening fokken ze de honden om een puur ras te hebben, en die worden beoordeeld in competities. Hoe meer competities een hond wint, hoe duurder de afstammelingen worden.

- Heeft alle nodige papieren en kunnen aantonen dat de puppies tot het echte ras behoren – ze hebben waarschijnlijk een boek waarin alle mogelijke stambomen vermeld staan. Elke hond heeft zijn eigen identiteit en dit wordt nauwkeurig vermeld om mogelijke ziekten en gedragsproblemen te voorkomen.
- Zorgt ervoor dat alle puppies pas na 6 tot 8 weken weg mogen van de moeder, en dat alle pups de nodige medische inentingen en vaccinaties hebben voordat ze een nieuw baasje krijgen.

Vergeet de volgende vragen niet te stellen !

- Waar is de schattige Beagle pup geboren ? Een Beagle fokker heeft een mooi nest voor de moeder en de kleine roedel – een pup geboren weg van de plaats van de fokker heeft moeite om voor de pup te zorgen. Ga op bezoek en kijk of alles netjes en hygiënisch is.
- Zijn er genetische afwijken in het nest van de nieuwe puppies ? De kans is dat er wel genetische afwijkingen zijn – in ieder geval kan de fokker er niet zeker van zijn dat die er niet zijn. Een eerlijke fokker zal zijn antwoorden voorzichtig geven.

- Kunnen we vader reu en moeder teef bezoeken ? De Beagle fokker zou hier normaal gezien geen probleem mee moeten hebben – hoewel het wel normaal is dat de moeder teef rust nodig heeft als de puppies nog jonger dan 4 weken zijn.
- Kan je de fokker contacteren na de aankoop ? Vele fokkers geven echt veel om hun nieuwe puppies en zorgen ervoor dat je naar hen kan gaan zelfs jaren na de verkoop als er een of ander probleem is. Eerlijke fokkers zorgen er ook voor dat hun pups in een goed thuis belanden en dus hebben ze waarschijnlijk ook veel vragen voor jou.
- Kan de Beagle fokker een training regime aanbevelen ? Waarschijnlijk wel, en als de fokker echt om zijn dieren geeft dan kan hij bepaalde hondenscholen of trainingcentra aanbevelen.

Pups van fokkers zijn normaal gezien van een wat “betere” kwaliteit – in die zin dat het echte rashonden zijn die aan de normen van hoge competities voldoen. Daarom zijn ze ook duurder. Wees voorzichtig bij de aankoop van pups van fokkers! Stel de nodige vragen!

Beagles van een asiel

Men kan het de hond niet kwalijk nemen als hij in een asiel zit, de Beagle is een Beagle en dat kan niemand veranderen. Meestal wordt de hond – soms slechts een pup – achtergelaten door de eigenaars omdat het baast de verantwoordelijkheid voor een Beagle

wat te licht ingeschad had. Het is jammer dat ze niet meer geduld hadden want de Beagle bewijst zich keer op keer als perfecte familiehond als je kan bewijzen dat je zich over hem omfermt.

Alle hoofdstukken in dit boek zullen je helpen je Beagle beter te begrijpen – ik hoop dat ik je in dit hoofdstuk kan uitleggen wat er kan gebeuren als je als baasje je pup niet kan begrijpen. Als je een schattige Beagle wilt, ongeacht stamboom of leeftijd, kijk dan ook of er momenteel Beagles in de asielen zijn.

Dit hoofdstuk moet je hoop en plezier geven.

De asielen van toen en nu

De asielen hebben een kleurrijke geschiedenis en staan bij velen nu nog steeds in een slecht daglicht – te weinig mensen begrijpen wat een asiel precies doet, hoe het te werk gaat en wat het hoopt te bereiken.

In vele gevallen kan men dat de scepticus niet kwalijk nemen; er werden al veel dierasielen gesloten omdat er te veel klachten waren. Klachten zoals: de hond was te mager en had kale plekken door een verwaarloosde vlooiënallergie. Klachten zoals : Hij had allemaal grote groene korsten en hij stonk verschrikkelijk. Klachten zoals : Hij stond helemaal verscholen in het hoekje, met zijn kop en staart naar beneden. Je begrijpt het – dierenasielen, vooral in de jaren '80 en '90, hadden een overschot van honden en hadden geen idee van hoe ze het konden aanpakken.

Gelukkig is er intussen al heel wat veranderd. Asielen werden geregistreerd and kregen, dankzij de dierenbescherming en verenigingen, een betere prestige. Tegenwoordig zijn veel medewerkers in asielen en dierenorganisaties vrijwilligers die het puur doen uit liefde voor de dieren en het goede doel. Asielen hebben een procedure waarbij de dierenarts tweemaal per week langs komt, waarbij nauwkeurige documenten bijgehouden worden en waarbij mensen die een dier willen adopteren ook een klein achtergrondonderzoek moeten doorstaan.

De mensen die voor de dieren in een asiel zorgen vinden het zelf jammer dat het asiel moet bestaan. Dikwijls worden honden of andere dieren gevangen omdat het zwerfdieren zijn – dit wil zeggen dat ze zijn weggelopen en hun weg niet terug konden vinden – of omdat ze door hun vroegere baasje zijn achtergelaten. “Gelukkig vinden een groot aantal van de gevonden honden dankzij het dierenasiel de weg terug naar hun baasje. Anderzijds zijn de afgestane dieren vaak het gevolg van een te lichtzinnige aanschaf, te groot, te uitbundig, te veel onderhoud, enz...”, verklaart Dierenasiel Ganzeweide.

Waarom adopteren ?

In het asiel komen zowel zwerfdieren als verlaten dieren terecht, en het is in feite een schande dat dit nog gebeurt. Het is niet de fout van de dieren. Veel dieren moeten na een tijdje onder euthanasie gaan omdat het een ‘probleemgeval’ is – door het overmatig fokken van populaire hondenrassen door malafide fokkers, door gedragsproblemen wegens slechte opvoeding of door eigenaars en baasjes die niet goed nagedacht hebben over de verantwoordelijkheid dat een huisdier teweeg brengt. Het is zonde dat dit nog gebeurt, maar men kan het de asielen niet kwalijk nemen – de asielen zijn per slot van rekening enkel maar een tijdelijk verblijf.

Toch moeten we duidelijk zijn : in de meeste gevallen vinden de lieve dieren een opvang en worden ze in een goede familie geplaatst. De asielmedewerkers zijn trouwens meestal vrijwilligers en doen het werk omdat ze echt een groot hart hebben omtrent verlaten dieren.

Ze gaan dus ook actief op zoek naar een nieuw huis voor de dieren en zorgen heel goed voor de pups in hun tijdelijk verblijf.

Elke Beagle in een asiel heeft trouwens zijn eigen verhaal en geschiedenis, en de dierenverzorgers in het asiel begrijpen dit maar al te goed. Zij hebben immers meer dan genoeg ervaring en zien de dieren meer dan een dossier die ze moeten behandelen – stel ze vragen en je zal onmiddellijk merken dat ze er persoonlijk belang bij hebben. Wil je adopteren, dan hebben ze zeker vragen voor jou (en neem ze dat niet kwalijk, ze willen er enkel maar voor zorgen dat ze een goed huis voor de pup vinden).

Overweeg een asiel enkel en alleen als je er klaar voor bent

Een dier uit een asiel heeft een geschiedenis en dus moet je er klaar voor zijn als je besluit om een Beagle van een asiel te verkrijgen.

Sommige dieren in asielen zijn inderdaad probleemgevallen, in die zin dat ze zich misschien aggressief gedragen of dat ze heel koppig, misschien bang of anti-sociaal zijn. Nogmaals : je kan het de dieren niet kwalijk nemen; dikwijls zijn slechte opvoeding of verwaarlozing – of zelfs mishandeling – de oorzaak. Dus komt het voor dat dieren van een asiel wat meer geduld dan normaal vragen.

Deze waarschuwing is zeker niet bedoeld om je te ontmoedigen; integendeel, meestal zijn dieren van een asiel zelfs liever en trouwer dan andere huisdieren. Deze waarschuwing is bedoeld voor de veiligheid van het dier – de Beagle die je krijgt van het asiel heeft waarschijnlijk al het een en het ander meegemaakt en het zou niet eerlijk zijn als je niet het nodige geduld kan tonen en de pup moet terugbrengen of naar een ander thuis moet brengen. Het arme dier heeft al genoeg meegemaakt en heeft een echt huis nodig, met een lief baasje. Kies voor een hand uit een asiel als je er absoluut zeker van bent dat je er goed voor kan zorgen. (Dit geldt trouwens voor elke pup, van een asiel of niet!)

Foute gedachten over asielhonden

Hoewel asielen de afgelopen jaren een veel betere reputatie hebben, zijn er nog veel mensen die foute redeneringen maken en gedachten over asielhonden hebben die absoluut geen waarheid bevatten. Bij deze enkele foute gedachten die velen hebben – ter verduidelijking – en hopelijk helpt dit om toch een Beagle van een asiel te overwegen.

1) De Beagle zit in een asiel omdat er iets mis met hem is.

Soms is dit inderdaad zo, maar dit komt bijna niet voor. Meestal wordt de Beagles in een asiel opgevangen omdat ze verlaten waren, omdat de eigenaars geen geduld hadden (wegens gebrek aan onderzoek) of omdat baasjes er gewoon geen tijd voor hadden. In 99% van de gevallen ligt de fout niet bij de hond maar bij de vorige eigenaar; het gedrag van de pup is enkel maar een weerspiegeling van het gedrag van het vorig baasje. Je zal zien dat een asielhond je meer vreugde en liefde geeft dan je had verwacht.

2) De Beagle zit in een asiel omdat hij ziek is

Misschien kwam de Beagle naar het asiel omdat hij ziek was – misschien had hij vlooien of mijten of teken, of misschien waren er andere tekenen van verwaarlozing – maar als de hond in het asiel beland wordt de pup door een dierenarts behandeld en geen enkele hond verlaat het (goede) asiel met een ziekte of een plaag. Dierenverzorgers in een asiel zorgen er immers voor dat er geen symptomen zijn van wormen of vlooien of andere parasieten, en alle honden krijgen anti-hondsdolheidsvaccinaties. De kans is groot dat de hond veel beter medische zorg krijgt in het asiel dan buiten het asiel. Bovendien worden de Beagles ook gecastreerd.

3) De Beagle van het asiel heeft een slechte geschiedenis

Misschien, misschien niet. Dat maakt in feite niet veel uit. Honden zijn anders dan mensen in die zin dat ze niet zoveel over het verleden piekeren. Zelfs een hond met een minder goede geschiedenis is dikwijls een lieve hond en heeft alleen een nieuw huis vol liefde nodig.

4) De Beagle van het asiel behoort niet tot het pure Beagle-ras

Integendeel – de rasechte Beagle heeft een hogere kans om in het asiel te belanden want de Beagle vereist wat geduld van het baasje. De Beagle kan eigenwijs zijn en veel baasjes die weinig weten over het gedrag van Beagles worden ongeduldig. Het resultaat is dat die zogezegde baasjes ofwel de arme Beagle ergens alleen achter laten, of ze naar een asiel brengen. In een asiel vindt je veel echte rashonden; laat het feit dat ze van een asiel zijn je niet afschrikken.

5) De Beagle van het asiel is al te oud

Nogmaals : niet zo ! Veel mensen willen een puppie omdat ze dan denken dat ze met een schone lei beginnen – ze denken dat ze het kleine hondje kunnen laten wennen aan hun eigen omgeving en aan hun eigen wetten zonder de behoeften van de kleine Beagle in acht te nemen.

Al vroeg beseffen ze dat de pup ouder wordt, dat het schattige gestalte verdwijnt en dat de jonge Beagle veel aandacht eist. Het trainen en opvoeden van een jonge Beagle kan vergeleken worden met het opvoeden van een klein kind, het heeft veel aandacht nodig – en het is precies daarom dat ze in het asiel belanden. Jammer genoeg vinden veel baasjes de verantwoordelijkheid van een Beagle te veeleisend als de jonge Beagle eenmaal zijn ‘schattigheid’ verliest.

De Beagles die je in een asiel vindt zullen zeker ouder dan 2 of 3 maanden zijn, maar dat kan voor velen een positieve trek zijn. Vergeet niet dat als je een kleine pup krijgt, je nooit zeker bent van het gedrag bent als hij eenmaal een volwassen hond is. Als je een hond van 1 of 2 jaar oud (of zelfs ouder) uit een asiel neemt, dan kan je het karakter van de hond al snel inschatten, en dat karakter zal niet snel veranderen. De verandering van karakter zal volledig afhangen van de nieuwe omgeving die jij voorziet.

Nuttige tips

Bij deze enkele nuttige tips bij het overwegen van een Beagle van een asiel. De eerste ontmoeting is altijd de belangrijkste, maar de activiteiten die jullie samen doen geven je veel informatie over hoe het met de pup zal gaan in de toekomst.

- Wees lief en kalm, maar als je ziet dat de Beagle te veel leiding probeert te nemen, wees dan niet bang om jezelf als leider van de roedel op te stellen en om actieve dominantie uit te stralen. Dit moet natuurlijk met mate gebeuren, en er is een groot verschil tussen goede leiding en ongepaste pesterij. Je mag, tijdens de eerste ontmoeting, nooit als overdonderende baas overkomen. Je bent een kalme leider.
- Kijk rond en zie hoe je Beagle met andere honden socialiseert. Hoe vriendelijker je Beagle is ten opzichte van vreemden en andere pups, hoe makkelijker het zal zijn voor je nieuwe huisdier je leiding op te volgen en je te aanvaarden als leider van de roedel. Is je Beagle aggressief, wees dan voorzichtig en uitermate kalm. Is je Beagle wat bang, dan kan dit duiden op een geschiedenis van misbruik.
- Als je Beagle je zonder moeite volgt terwijl je een wandeling maakt, dan is dit een goed teken. Lichamelijke oefeningen en speels gedrag wijzen op een pup die makkelijk gevormd kan worden. (Let op, dit betekent niet noodzakelijk dat je nieuwe Beagle niet af en toe koppig zal zijn! Wel weet je dat er een goede manier is om de Beagle door middel van spelletjes wat bij kan leren.)

De Beagle en zijn nieuwe thuis

De voorbereiding van een thuis

Waarschijnlijk zit er wat ironie verborgen in het feit dat, als we het over honden hebben, netheid nodig is; een huisdier laat dikwijls sporen na. Maar we hebben het hier niet over hondenbrokken die op de grond morsen of verse, natte pootafdrukken in de keuken na een wandeling in de regen.

We spreken hier over verloren kousen, een verdwenen teddybeer of dure schoenen naar de maan. Je moet weten waar je schoenen en pantoffelen opgeborgen zijn, hoe de kussens in de stoel geplaatst worden en waar papa z'n das ophangt.

Je kleine deugniet moet dan onmiddellijk aangeleerd worden dat bepaalde plaatsen en bepaalde dingen niet goed voor zijn groeiende tanden zijn en als hij er zin in heeft dan moet hij maar met zijn eigen speelgoed rondstoeien. Zorg er voor dat er voldoende speelgoed is om de pup onmiddellijk af te leiden.

De beste voorbereiding komt door het Beagle karakter door en door te begrijpen, maar voor beginners zijn er alvast de volgende tips :

- Berg alle losse voorwerpen op die niet voor de hond bestemd zijn. De Beagle is een speelse hond die, vooral gedurende de puppie-maanden, houdt van ondeugend gedrag. Schoenen, pantoffels, zakdoeken, poppen of legoblokjes – berg ze op!
- Voor de veiligheid, zorg je ervoor dat er geen losse elektrische draden hangen – beveilig ze.
- Installeer in je huis hekjes om er voor te zorgen dat bepaalde kamers niet toegankelijk zijn. Hoe vroeger, hoe beter.
- Rond de tuin moet een stevige omheining staan. De hond zal proberen er over te klimmen, onder door te graven of met wat studie de deur en het slot te omzeilen. Ik verzeker je dat je Beagle ten minste 3 pogingen tot ontsnapping zal wagen – en vroeger of later zal het ook lukken.
- De Beagle is een slimme hond en werd gefokt om hindernissen te omzeilen – als het mogelijk is om de kastdeuren te openen (zelfs als die zogenoemd niet bereikbaar zijn), dan vindt de Beagle zeker een weg om ze te openen want aan de wil van de Beagle wordt niet getwijfeld. Kleine extra sloten zijn soms een oplossing.

- De hond weet dat het niet mag, maar het Beagle instinct kan het niet laten : de Beagle gaat graag snuffelen in afval. Zorg er dus voor dat alle vuilnisbakken netjes opgeborgen staan. Dat geldt ook voor de badkamer – de Beagle drinkt toiletwater.

De mentale voorbereiding

Er komt een nieuwe hond in huis – een Beagle, een nieuw familielid, een trouwe vriend. Vertrouwen vergt tijd. Verwacht niet dat je nieuwe vriend je onmiddellijk zal veredelen, of dat een Beagle pup onmiddellijk al je commando's zal opvolgen. Integendeel, de jonge pup heeft geduld nodig.

Hierbij komt ook een mentale aanpassing aan te pas : de routine van de familie zal veranderen naargelang de behoeften van de pup. Hoewel die aanpassingen niet moeilijk zijn (de Beagle geeft per slot van rekening veel terug), moeten er wel bepaalde regels besproken en duidelijk opgevolgd worden. Het dagelijks leven van de Beagle heeft geen zin als de pup de volgende behoeften niet kan bevredigen:

- a) De Beagle wil spelen.
- b) De Beagle wil avontuur buiten het huis.
- c) Net zoals de mens heeft de Beagle het volgende nodig: goede en op regelmatige tijdstippen voeding, veel water en gezonde slaap.
- d) De Beagle moet weten dat hij tot de roedel (familie) behoort.

Dit klinkt allemaal vanzelfsprekend maar vergt dikwijls een compromis tussen leden van de familie. Er mag geen discussie zijn over wie verantwoordelijk is voor wat en wanneer.

Vraag voordat je een pup aanschaft, raad aan andere mensen (misschien familieleden of vrienden) die ook honden hebben. Mochten zij toevallig ook een Beagle hebben, des te beter. Vergeet niet dat de Beagle op bepaalde vlakken meer eisend is dan de gemiddelde hond – de Beagle heeft meer lichamelijke uitdaging nodig, kan koppig zijn en volgt altijd zijn neus. Vraag andere hondenbaasjes hoe het gaat met hun routine, hoe ze kampen met koppigheid, hoe ze omgaan met de dagelijkse wandelingen en hoe overmatig blaffen of janken de regelmaat kan beïnvloeden.

Er zijn belangrijke onderwerpen die met het volledige gezin besproken moeten worden. De pup die je aanschaft zal je zonder twijfel trouw zijn, maar het verwacht wel iets terug. Geloof me – hoe meer inzet (inzet met regelmaat en discipline), hoe makkelijker het gaat gedurende de eerste paar weken. Bespreek de verschillende rollen die de gezinsleden moeten vervullen, en zorg er voor dat het voor iedereen duidelijk is. Na een paar weken komt daar zeker een natuurlijk ritme in en zie je al snel dat alles, met een beetje discipline, z'n vlotte gang zal gaan.

Kinderen

De eerste vraag die elk gezin met jonge kinderen moet stellen is : ‘is de Beagle een goede keuze ?’ Het antwoord is positief – de Beagle is een ras die van kinderen houdt en trouwens heel vriendelijk en speels is met de kleine gezinsleden. Wel moet de volwassenen zich afvragen of de kinderen niet te jong zijn voor de Beagle. Kinderen jonger dan zes jaar weten niet altijd hoe ze een jonge Beagle moeten behandelen, en kleuters doen soms ongewenste dingen zoals aan de staart of oren trekken of de pup een goede klap geven als die toevallig het speelgoed van de kinderen tussen de tanden neemt. Ook komt het wel eens voor dat de jongere Beagle blaft of op speelse manier het kind bijt. Wees er dus zeker van dat je kind dit al aan kan.

Het is moeilijk om het gedrag van kinderen naar de pup toe in te schatten. Ouders weten dit vaak het best. Dikwijls gebeurt het dat kinderen die nog nooit een huisdier gehad hebben de jonge Beagle aanschouwen als een teddybeer die toffe dingen kan doen – ze beseffen nog niet dat de kleine pup inderdaad leeft en ook gevoelens heeft. Zorg er dus voor dat als kind en jonge hond tesamen ravotten er genoeg toezicht is.

Andere huisdieren

Heb je andere honden, dan is dat meestal geen probleem – de Beagle houdt van de roedel en zal z'n nieuwe speelgenoot met veel plezier aanvaarden. Zorg er wel voor dat de andere hond niet agressief is. Als je dus al een hond hebt, vraag je dan eerst af of die hond de nieuwe Beagle zal aanvaarden. Het is per slot van rekening, volgens de hond die je hebt, zijn territorium en een nieuwe hond (Beagle of niet) is niet altijd welkom – of hij zal in ieder geval wat tijd nodig hebben om de nieuwe huishond te aanvaarden. Voor de Beagle is dit geen probleem, want de Beagle is heel sociaal ingesteld, maar hou beide honden eerst goed in de gaten en laat ze 's nachts in verschillende kamers slapen tot ze elkaar gewoon worden.

De Beagle zal zich aangetrokken voelen tot andere huisdieren zoals konijnen, hamsters, muizen, en andere knaagdieren. Met dit bedoel ik niet dat de Beagle vriendjes wil worden – met dit bedoel ik dat de Beagle van nature een jachthond is en dat de knaagdieren een moeilijke toekomst hebben als de Beagle zijn zin krijgt. Knaagdieren zijn voor de Beagle een prooi.

Het zal misschien vele verwonderen dat de Beagle zich goed gedraagt met katten. Natuurlijk hangt dit ook af van de omgeving, en puppies zijn veel vriendelijker dan volwassen Beagles – maar na een tijdje kan de Beagle goed omgaan met de kat en is de kat normaal gezien wijs genoeg om de speelse Beagle zijn eigen ruimte te geven.

Als de kat en hond zich niets van elkaar aantrekken, dan is dat een goed teken want dit wil zeggen dat ze elkaar niet als bedreiging beschouwen. Misschien worden ze wel vrienden.

Het nieuwe nest

Verwacht niet dat je Beagle vanaf de eerste nacht een goede slaapbeurt krijgt. Het is heel goed mogelijk (zoals bij andere rassen, vooral bij puppies jonger dan een maand of twee) dat het arme dier volledig in de war is en gedurende de nacht jankt. Dit is volkomen normaal, en probeer het te negeren. Baasjes die straf uitdelen zullen de pup op een verkeerde manier opvoeden, en dit kan later leiden tot agressief gedrag. Baasjes die te lief zijn en de pup uitnodigen om bij hun in de kamer te slapen zullen daar later ook spijt van krijgen. De pup moet er maar aan wennen.

Gedurende de eerste nachten is het geen slecht idee om het nieuwe huisdier in een bench te plaatsen. Dit belet de pup de omgeving onnodig te verkennen en kan de nieuwe Beagle een veiligheidsgevoel geven gedurende de nacht.

Na een paar nachten went het wel en kan het in een mand slapen. Pas op, rieten manden zien er goed en mooi uit, maar het aantrekkelijk riet wordt al gauw een uitlaat voor verveling. De kleine Beagle zal er zeker zijn tanden aan scherpen.

Water

Ontneem je Beagle nooit water – zorg er voor dat het jonge dier altijd water voor handen heeft, en dat de pup weet waar het water te vinden is (liefst dicht tegen z'n nieuwe nest). Het water moet proper en puur zijn : met dit bedoelen we dat het inderdaad nodig is om dagelijks (of tenminste om de twee dagen) de waterbak schoon te maken. Na een beetje onderzoek vind je wel de gepaste waterbakken. Advies : de Beagle heeft lange oren, koop dus een waterbak die bestemd is voor honden die met hun oren af en toe in het water kunnen zitten – de dierenwinkels begrijpt dit wel. Je Beagle – en elke andere hond – heeft altijd water nodig. Ontneem hem dat niet.

Voeding

Voeding wordt uitvoerig in een later hoofdstuk besproken, maar het is alvast de moeite waard om wat uitleg te geven over hoe je nieuwe pup mogelijk zou reageren aan nieuwe voeding in een nieuwe thuis.

Als je voor het eerst je nieuwe Beagle mee naar huis neemt dan geef je hem de voeding die hij kreeg bij de handelaar, het asiel of de fokker waar je je puppie vandaan hebt. Stel je het leven voor van een hond die pas in een nieuwe omgeving met nieuwe mensen komt : als die hond dezelfde voeding te eten krijgt dan heeft die Beagle ten minste een vorm van comfort, een punt van oriëntatie, iets dat hij kent.

De voeding kan veranderen – dat wordt later besproken. Belangrijk is dat je Beagle zich de eerste paar dagen thuis kan voelen. De geur, de textuur, de smaak; de Beagle weet wat het is en dit is een enorme steun terwijl het zijn weg zoekt in een nieuwe omgeving.

Voor de eerste paar dagen dat de Beagle in zijn nieuwe thuis is, is het belangrijk dat je dezelfde kuur volgt. Geef je Beagle de nodige steun en dus dezelfde voeding in de eerste paar dagen. Vraag de vorige eigenaar naar het regime en houd dit aan tot de puppie aan zijn nieuwe omgeving is gewend. Als je Beagle meer speels wordt en de familieleden begint te kennen, dan kan je het dieet veranderen volgens je eigen wensen.

De dagelijkse routine

De dagelijkse routine van de hond is heel belangrijk – niet alleen voor de Beagle maar ook voor het gezin. In een later hoofdstuk komt dit immers meer uitgebreid aan bod. Hoe sneller de hond een routine leert, hoe makkelijker de hond te trainen is. Het is pas als er onregelmatige dingen gebeuren – onverwacht bezoek, maaltijden op verschillende tijdstippen of commando's tegen verwachtingen in – dat de hond verward raakt en dat ook laat blijken.

Hierbij stel ik je Jack voor. Jack werkt drie tot vier dagen in de week thuis en heeft het (in vergelijking met andere baasjes) makkelijk aangezien hij constant een oogje in het zeil kan houden. Hij omschrijft zijn routine met Murphy (de Beagle) als volgt :

We staan op rond 5 uur 's morgens en Murphy gaat naar buiten in de tuin. Ondertussen zet ik koffie en na een minuutje of tien blaft Murphy dat hij terug naar binnen wilt – ik laat hem binnen voordat ik ook mijn behoefte doe. Murphy wandelt naar binnen en terwijl ik in de badkamer ben kruipt de pup terug in zijn mand voor een langer dutje.

Na de koffie gaan we op wandeling voor een uurtje, soms minder. Na de mooie wandeling ontbijt ik en drink ik een kop koffie. Murphy kruipt terug in de mand – hij weet dat ik moet werken en dus laat hij mij met rust tot ongeveer 10 uur, want dan wilt hij naar de achtertuin. Ik laat hem buiten. Wat hij daar doet weet ik niet – ik weet dat hij af en toe naar vogels sluipt, maar hij heeft er nog geen gevangen. Rond 10:30 uur laat ik hem weer binnen en ga ik weer aan het werk. Murphie wilt dan dicht bij mij slapen, en dat laat ik toe, maar niet in de stoel of sofa. Rond de middag eet ik – Murphie wordt wakker en kijkt me aan maar ik geef hem niets, tenzij dat ik weet dat het veilig is voor de hond. Hij blijft bij mij en na de middagpause gaat hij terug een dutje doen.

Rond 15:00 uur wilt hij weer naar buiten dus laat ik hem in de tuin spelen tot mijn werk gedaan is – rond 16:30 uur. Daarna maken we een korte wandeling en neem ik ook de tijd om wat met hem te spelen. Het doet me goed om wat buitenlucht te hebben en Murphy heeft er ook veel plezier in. De spelletjes die we spelen vermaken ons beiden. Murphy doet z'n boodschappen nog twee maal in de avond : na het avondeten, rond 18:00 uur en voor het slapen gaan, rond 21:30 uur.

Deze routine is natuurlijk niet in elk gezin mogelijk, maar het is bedoeld als voorbeeld – het is belangrijk een routine te hebben. Hoe meer regelmaat er is in het leven van de hond en het baasje, hoe makkelijker het is om de behoeften van de hond te voorspellen, en ook hoe kalmer de hond zal zijn gedurende de dag, want de Beagle weet wat er te verwachten is.

Wat moet je hiervan zeker onthouden ? Routine is belangrijk !

Socialiseren van je pup

Beagles zijn van nature sociale honden en hebben de neiging zich te vervelen als er geen andere honden of mensen in de buurt zijn. Aangezien ze gefokt werden om in een roedel te behoren, geldt de regel : hoe meer zielen, hoe meer vreugde.

Dit verklaart ook het kattenkwaad van de Beagle als hij alleen gelaten wordt : verlatingsachts, vernielzucht, overmatig blaffen en verveling. Socialisatie is dus van groot belang.

Socialiseren is een continu proces gedurende je Beagles leven, maar de belangrijkste periode is voor zes maanden oud. Simpel gezegd betekend socialiseren je Beagle sociaal maken. Het socialiseren van je Beagle betekend dat je quality time met hem doorbrengt. Geef hem veel aandacht en affectie. Speel met hem en roep zijn gekozen naam. Introduceer hem aan je burens, de postbode en andere personen die regelmatig je huis bezoeken. Laat kinderen zien hoe ze met je Beagle moeten spelen.

Begin het socialiseren enkel als je Beagle al enkele basiscommando's onder de knie heeft. Verwacht echter niet dat je lieve hond die commando's zal opvolgen terwijl je op het veld of in het bos met andere honden en/of mensen bent – integendeel, je Beagle zal teveel energie hebben en te nieuwsgierig zijn om je bevelen goed te beantwoorden. Toch is het belangrijk dat je Beagle al enkele bevelen kent. Hoe meer commando's hij kan gehoorzamen, hoe meer de Beagle beseft tot welke roedel hij behoort en hoe makkelijker het wordt om je Beagle te beheersen.

Tips om je Beagle behoorlijk te socialiseren :

- Begin vroeg – hoe jonger, hoe beter. De Beagle heeft van nature een heel sociale ingesteldheid, dus hoef je aggressief gedrag niet te vrezen. Laat je hond gerust andere honden en mensen verkennen, maar laat ze niet van de leiband. De leiband is belangrijk want je moet ter alle tijd controle over je Beagle hebben.
- Om er voor te zorgen dat je Beagle zelfvertrouwen krijgt, is het beter om te beginnen met ontmoetingen met kleinere of honden van gelijke grootte. Honden die ouder of veel groter zijn hebben een neiging dominantie te vertonen – zoals dit in de natuur gebeurt. De Beagle is echter heel nieuwsgierig en begrijpt niet altijd de natuurlijke hierarchy. Geef je hond de nodige tijd en doe het langzaam aan.
- De Beagle is speels – vraag altijd toestemming van het baasje van de andere hond en laat het ander baasje onmiddellijk weten dat je hond speels kan zijn. De Beagle springt, loopt rond en blaft om een andere hond uit te nodigen tot spel. Verwacht veel energie en zoek soortgelijke honden om socialisatie aan te gaan.

Dingen om te onthouden:

- Wat een Beagle leert in zijn jonge jaren blijft hem bij.
- Socialiseren betekent niet dat je je Beagle in voor hem gevaarlijke situaties brengt maar plezierige situaties associëren met nieuwe mensen en dingen.
- Tussen zijn eerste maand en derde maand ontwikkelt een Beagle puppie bijna al zijn motorische en leer mogelijkheden.
- Hoe meer liefdevolle interacties je hebt met je Beagle geeft hoe beter.

III – Training en Opvoeding

De Beagle Puppie

Als je voor het eerst je kleine hond thuis brengt zal er waarschijnlijk veel plezier en vreugde zijn, zeker als je kinderen hebt. Wees voorzichtig en zorg er voor dat de puppie niet stomverbaasd is door de nieuwsgierige blikken van zijn nieuwe familie – zorg er voor dat de puppie zelf op adem kan komen en geleidelijk kan wennen aan zijn nieuwe thuis.

Wees kalm, en het beste advies ik je kan geven is de kleine Beagle geleidelijk aan z'n nieuwe thuis voor te stellen met enkele eenvoudige stappen. Discipline is hierbij heel belangrijk, maar met de volgende stappen bepalen we hoe de volgende dagen, weken en zelfs maanden er aan toe zullen gaan. De meeste nieuwe eigenaars denken immers dat een warm welkom de puppie plezier zal doen, maar dat is de eerste en toch wel grote fout. De puppie werd immers weggenomen van het nest, kent niemand, kent de nieuwe omgeving niet, en voelt zich waarschijnlijk heel onzeker. Kalmte en gematigdheid is dus de regel.

Stel je puppie's nieuwe thuis voor in kalmte vanaf de voordeur. Het eerste wat de kleine hond opvalt – vooral de Beagle – is dat de geur in het huis anders is dan de geur waar hij vandaan komt. De lieve pup kent het huis niet en weet niet waar hij naartoe moet. Leid de hond naar het plekje waar hij vanaf nu zijn nest zal maken. Leid de hond naar de plaats waar hij kan eten en waar er altijd water beschikbaar is. Laat de Beagle pup deze plekken eerst verkennen. Als het hondje zijn eerste nacht in een mand mag doorbrengen, zet de pup dan in die mand en aai hem – laat hem de mand verkennen en zich ervan verzekeren dat het inderdaad zijn mand zal zijn.

Zorg er voor dat de kinderen zich niet te veel bemoeien met de pup gedurende het eerste uurtje. Het is goed mogelijk dat de pup zich verdwaald voelt, alleen in een nieuwe, vreemde omgeving die hij niet herkent. Laat de pup vrij rondlopen, maar hou een oogje in het zeil. Als de jonge Beagle uit zichzelf nieuwsgierig naar de kinderen wandelt, dan is dat een goed teken, maar wijs de kinderen op het belang om kalm en vriendelijk te zijn.

Na een uurtje of twee kan je de jonge pup voorstellen aan de plaats waar hij zijn behoefte kan doen. De jonge Beagle zal waarschijnlijk eerst wat moeten rondsnoeven, en zal misschien niet onmiddellijk op die plaats zijn behoefte doen, maar dat kan geen kwaad. Het baasje zal voor de eerste paar dagen, misschien weken, veel geduld moeten hebben omtrent zindelijkheid, maar het belangrijkste is dat de Beagle vanaf de eerste dag de nieuwe omgeving en de vreemde geuren gewoon kan worden.

Mocht de kleine hond toch op een ongepaste plaats zijn behoefte doen, wordt dan niet kwaad of toon geen opgewonden belangstelling. Pak je hond voorzichtig vast en breng hem naar de gewenste plaatst. Reinig de plaats onmiddellijk en zorg dat de geur van urine of poep verdwenen is. Meer hierover in de volgende hoofdstukken.

De Beagle puppie

Het duurt misschien een dag of twee, maar na een tijdje begrijp je al snel hoe Beagle puppies zich ontwikkelen. Natuurlijk begint het eerst en vooral met een band van vertrouwen – die heel belangrijke band van pup en baasje. Deze band kan je onmiddellijk opbouwen door je puppie direct voor te stellen aan zijn nieuwe nest. Geef je puppie, als die in zijn nest is, geen aandacht en geef hem in die ruimte zijn vrijheid. Een puppie heeft behoefte aan een veilige plaats.

Beagle puppies zijn nieuwsgierig, dus zal je al snel zien dat hij zijn neus begint te volgen. Dit is jouw kans om zo snel mogelijk met de zindelijkheidstraining te beginnen, en aan te geven welke ruimtes de pup mag betreden. Ook merk je op dat een kleine Beagle meer energie heeft dan de gemiddelde hond, en dit wordt belangrijk voor speeltijd. Verwacht ook wat koppigheid – alles is nieuw en prikkelend en de Beagle luistert naar zijn neus. De lange oren vangen je bevel op, maar de neus overwint.

De Beagle's nieuwe nest

Al vóór de aankomst van de Beagle zou de mand of slaappleats klaar moeten staan – we moeten nadenken over de plaats waar de Beagle zich kan veilig voelen.

De Beagle wenst een koel plekje in de zomer en een warm plekje in de winter. Beagles die dichterbij een venster liggen zijn gelukkiger en maken meer gebruik van hun nest, maar kunnen ook blaffen als ze iets interessant zien. Er hoeft geen eten of voedsel nabij te zijn, maar een beetje water is altijd goed. Verwacht dat rond de nest speelgoed opgeborgen wordt.

Je hoeft zeker geen dure mand of plastic bed voor je nieuwe Beagle te kopen. Waarschijnlijk gaat je Beagle daar zijn handtekening op zetten – op de hoekjes of handige kantjes vind je dan al snel tandenkrassen. Rieten manden zijn daarom misschien wel een mooie maar zeker geen praktische keuze. Zachte kussens, oude dekens en lakens, de Beagle eist niet veel, maar houdt natuurlijk ook van een donzige plaats. Hoe langer de Beagle er gebruik van maakt, hoe meer hij zijn eigen geur in de mand zal herkennen en hoe beter (veiliger) hij er zich zal voelen. Vergeet niet dat dit zijn eigen plekje wordt, en dat we er ons zo weinig mogelijk mee moeten. De Beagle redt zich wel.

De eerste dag en nacht

Kies je voor een bench of kennel, dan kan je daar zeker voordeel uit halen. De meest populaire bench of kennel is de zogenaamde 'draadkooi'. Meestal zien die er niet zo fraai uit, maar ze zijn handig en zijn in verschillende maten verkrijgbaar. De bench is niet altijd geliefd door iedereen omdat het per slot van rekening nog altijd een kooi is. Honden voelen ook instinctief aan als ze opgesloten worden, dus moet je de kennel of bench aantrekkelijk maken. Als de Beagle het gevoel heeft dat het zijn eigen plekje is waar niemand zich mee bemoeit went hij daar snel aan – indien niet, dan zal de Beagle al gauw protesteren en er zich tegen verzetten. Forceer dus nooit want de wenningsperiode kan een tijdje duren en één nare ervaring kan je dagen, weken of zelfs maanden achteruit zetten.

De beste training is wanneer er een beloning is – heb dus wat snoepjes klaar. De kans is groot dat je Beagle vrijwillig in de bench gaat zitten. Doet hij dat niet, dan kan je hem er altijd in lokken met een beloning. Sluit de hond niet op de eerste keren dat hij in de bench gaat, en laat de deur altijd open om eventueel paniek te vermijden. Na meerdere keren kan je het deurtje sluiten maar enkel maar voor een korte tijd, zoals een minuutje of zo. Negeer elk gejank of protest. Het vergt wat tijd maar je pup went er wel aan.

Laat de deur open gedurende de eerste nachten – als je pup in zijn eigen mand of kooi moet plassen wordt dit al gauw een oorzaak van wanvertrouwen en associeert de hond dit met nare ervaringen. Wees geduldig de eerste paar dagen en nachten; je pup zal misschien af en toe met gejank duidelijk maken dat hij bang of verward is. Met wat geduld verloopt de wenningsperiode zeker beter dan verwacht.

Benchtraining

De bench is niet voor iedereen. Sommige vinden het een sombere plaats en een schande dat de hond in een kooi moet verblijven. Het ziet er uit alsof de hond opgesloten zit en van zijn vrijheid beroofd wordt.

Niettemin is de bench geen gevangenis voor honden, maar wel een goed hulpmiddel dat veel problemen kan voorkomen door je Beagle te trainen om in de bench te verblijven. Op die manier kan je de bench vergelijken met een box of playpen voor kleine kinderen; af en toe maakt het het leven van ouder en kind veel eenvoudiger.

De bench moet van jongs af aan aangeleerd worden – hoe vroeger, hoe beter. De beagle zal dan niet het gevoel hebben dat hij opgesloten wordt, maar wel dat hij in zijn eigen nest voor een tijdje moet verblijven.

Al snel wordt de bench voor de Beagle gewoon en heeft hij daar geen problemen mee – zeker als hij weet dat daar een lekker bot en speelgoed in ligt.

Aangezien de Beagle de bench als zijn eigen plekje moet beschouwen is het belangrijk dat je de plek van de bench goed kiest. Plaats de bench niet waar het te donker is en zorg er voor dat de Beagle nog steeds kan zien wat er rondom hem gebeurt. Het is niet prettig voor de Beagle als hij het gevoel heeft alleen te zijn.

Zoals bij andere commando's en training is wat geduld vereist. Laat de pup 's nachts in de bench maar laat het deurtje open en wees geduldig als de jonge Beagle de eerste nachten teveel blaft of jankt. Het janken en blaffen verdwijnt naarmate de pup een vaste routine krijgt.

Laat de bench gedurende de dag open, zodat de pup beseft dat hij in en uit de bench kan gaan wanneer hij dit zelf wenst. Als er wat te snoepen is, of als hij leuk speelgoed heeft, dan wordt de bench snel een vertrouwde vriend. Pas als de bench een 'nest' wordt en de pup zonder angst de bench in gaat, mag je het deurtje af en toe sluiten.

Enkele belangrijke punten :

- De bench moet groot en ruim genoeg zijn zodat de volwassen Beagle kan staan, liggen en zich zonder moeite kan omdraaien.
- Plaats de bench ergens waar de Beagle nog steeds iedereen kan zien.
- Hoe vroeger de pup met benchtraining begint, hoe makkelijker het gaat. Begin dus zo vroeg mogelijk.
- Laat de Beagle stap voor stap aan de bench wennen. Gebruik snoepjes om de Beagle in de bench te lokken en sluit hem nooit op voordat hij zich daar veilig voelt.
- De bench is voor de hond. Laat je kleine kinderen er niet in spelen. Zorg er voor dat de Beagle zich in de bench thuis kan voelen zonder gestoord te worden.
- Stuur je hond nooit naar de bench als straf. Daardoor wordt de bench een negatieve plaats en voelt hij zich daar niet thuis.

Zindelijkheidstraining vanaf de eerste dag

Je pup wordt pas aan een nieuwe omgeving voorgesteld, dus kan het een poosje duren voordat de jonge Beagle zijn nieuwe huis begint te kennen en beseft waar hij zijn behoefte mag en kan doen. Niettemin moet je rekenen op kleine ongevalletjes – je pup wil je behagen maar weet niet hoe. Straf de hond niet, maar geef een flinke beloning en laat de pup door de toon van je stem merken dat het een goede daad heeft gedaan als de pup – per ongeluk of met opzet – zijn behoefte doet op een gepaste plek.

Laat je pup dus zo snel mogelijk kennismaken met de tuin of de plekjes waar de hond in volle vertrouwen en op zijn gemak zijn behoefte kan doen. Zorg ervoor dat je snoepjes nabij hebt om een beloning te geven. Je pup zal snel leren als je consistent bent – de Beagles zijn misschien af en toe wat koppig, maar het zijn intelligente honden die al snel ontdekken welke plekjes gepaard gaan met behoefte doen en een beloning krijgen. Opgelet : een beloning is niet altijd nodig in de vorm van een snoepje of koekje. Elke positieve reactie (zoals lieve woorden of aaien) geven de kleine pup veel plezier.

Zoals gezegd mag je ongelukjes verwachten. Reageer niet op een boze of negatieve manier als je pup dan toch zijn behoefte doet op een ongewenste plek. Kan je je Beagle op heterdaad betrappen, draag de pup dan zo snel mogelijk naar de gepaste plek (zelfs terwijl hij zijn behoefte aan het doen is).

Is de daad al gebeurt, reageer dan niet; doe alsof er niets gebeurt is en maak het zo snel mogelijk schoon zonder de pup daarvoor te straffen. Meer hierover in latere hoofdstukken.

De eerste wandeling

De eerste wandeling is een opwindende ervaring voor je nieuwe pup – alweer heeft de jonge Beagle de kans om een nieuwe omgeving te leren kennen. Het is daarom niet te adviseren dat je met de hond op de eerste dag gaat wandelen. Doe dit pas als je er zeker van bent dat je pup zijn nieuwe thuis al goed kent (dit kan een paar dagen of zelfs een weekje duren). De pup moet zich eerst veilig voelen in zijn nieuwe huis en de nodige zelfzekerheid hebben.

Geef de jonge pup een halsband vanaf het moment dat je hem hebt. Nog beter – zorg er voor dat je de halsband al klaar hebt nog voor je de kleine pup thuis brengt. Hoe jonger ze zijn, hoe beter en hoe sneller ze er aan wennen. Ga niet met je hond die voor de eerste keer aan de leiband zit buiten wandelen – oefen dit eerst binnen of in de tuin.

Je kleine pup zal waarschijnlijk protesteren als je voor het eerst een leiband aan de halsband hecht en dan de pup in de richting trekt waar je met de hond naartoe wilt. Wees niet verbaasd als je kleine Beagle begint te janken, in een andere richting wil lopen

of als hij stoutmoedig blijft zitten en weigert mee te werken. Dit is normaal. Spoor je Beagle aan door een snoepje of een andere vorm van beloning te geven als hij gewillig meewandeld, maar straf hem niet als hij niet meewerkt.

Als de Beagle na een poosje begint te wennen en weet wat er van hem verwacht wordt tijdens de oefenwandelingen binnenhuis of in de tuin kan je je Beagle mee naar buiten nemen. Dit is dan ook een volledige nieuwe ervaring voor het hondje, dus zal de pup ongetwijfeld in elke richting willen gaan. Beagles, zelfs de jongste, willen hun neus volgen. Geef leiding en zorg er voor dat je Beagle je volgt; laat je jonge hond niet bepalen waar jullie naar toe gaan wandelen. Het is belangrijk dat je vanaf de eerste dag sturing geeft en niet bestuurd wordt!

Het begin van een routine

Het tot stand brengen van een dagelijkse routine is heel belangrijk en zal de opvoeding en zindelijkheidstraining van de pup veel aangenamer maken. Een dagelijkse routine maakt de pup voorspelbaar en is trouwens gezond voor het bioritme van de hond. Als je op vaste tijdstippen op de dag de hond te eten geeft, met de hond gaat wandelen en bepaalde trainingsoefeningen doet, dan weet de pup wat er van hem verwacht wordt en dat maakt alles veel aangenamer.

Vergeet niet dat je pup de eerste paar dagen aan een nieuwe omgeving moet wennen, dus forceer niets. De jonge pup zal ook veel slaap nodig hebben – verwacht 2 uur slaap per 1 uur activiteit – dus overbelast je kleine Beagle niet. Zeker gedurende de eerste dagen is het belangrijk dat je de Beagle alle rust gunt zodat de hond zich snel veilig voelt. Al gauw merk je op dat er een natuurlijk ritme begint, en een wijs baasje speelt daar op in om de pup de gepaste training te geven.

Enkele belangrijke punten :

- In de eerste week gebeurt er heel veel : de puppie leert zijn nieuwe omgeving kennen en moet zich veilig voelen. Straf de jonge Beagle nooit.
- Routine is belangrijk. Begin er onmiddellijk mee.

- De Beagle moet je leren kennen. Je merkt al snel op dat na een dag of twee je Beagle je goed in de gaten houdt. Speel met de Beagle en geef leiding.
- Puppies moeten vaak hun behoefte doen – hou ze in de gaten en begin de zindelijkheidstraining zo vroeg mogelijk.

Zindelijkheidstraining

Het is de eerste training die je de pup moet geven, en misschien ook wel de training die baasjes het meest angst aanjaagt – hoe leg je een twee-maanden jonge Beagle uit waar hij wel en niet zijn behoefte mag doen ? Geen nood, het is niet zo moeilijk. Jonge Beagles zijn, zoals andere honden, van nature netjes en zindelijkheidstraining is eenvoudiger dan onervaren baasjes soms denken. Wel moeten er enkele basisregels opgevolgd worden.

Het normale instinct

De Beagle, zoals vele andere honden, is een 'nette' hond. Hiermee bedoel ik dat het niet in de natuur van de Beagle zit om de plaats waar de jonge pup leeft te vervuilen. Van het moment dat de moeder ziet dat haar nest jonge puppies sterk genoeg worden om af en toe een kleine wandeling te maken leidt de moeder haar roedel naar een plaats waar ze hun behoefte kunnen doen. Dit gebeurt op een normale manier, zoals de natuur het wilt. Kleine Beagles willen niet plassen nabij het nest – ze gaan op zoek naar andere plaatsen.

Het instinct om het nest niet te vervuilen zorgt er dan ook voor dat ze op zoek gaan naar een plekje weg van hun mand of bench om hun behoefte te doen. Instinctief zoekt de jonge Beagle een plekje dat 'veilig' is. Naarmate de Beagle ouder wordt zoekt de Beagle dan ook plekjes om zijn terrotorium te markeren – net zoals graffiti. Beagles, zelfs jonge pups, plassen niet zomaar op elke willekeurige plek. Met een beetje training heeft de Beagle al snel begrepen waar het mag en niet mag. Wees geduldig!

Waarom specifieke training ?

De jonge Beagle die pas zijn nieuwe huis leert kennen heeft nog geen precies idee waar het nest en waar de poepplaats is. Het duurt een dagje of twee vooral de geur van de jonge pup in de mand zit en de Beagle de nieuwe mand aanvaardt als zijn nest. Gedurende die tijd kan de Beagle dichtbij of ver weg van de mand plassen – het hangt af van waar de pup zich veilig voelt.

Belangrijk is dat baasje onmiddellijk ongelukjes opruimen (zonder de pup te straffen) zodat de geur van urine of stoelgang niet meer op die plaats te vinden zijn. Als de jonge Beagle zijn behoefte wilt doen, en ruikt dat hij die behoefte al eerder op dat bepaalde plekje gedaan heeft, dan denkt hij dat dit normaal is. Zindelijkheidstraining kan er voor zorgen dat je nieuwe pup zich regelmatig op de gepaste plaatsen ontlast in een weekje tijd, maar opgelet : ongelukjes gebeuren regelmatig en de meeste pups zijn pas volledig zindelijk na zeven tot acht maanden.

De eerste dag en nacht

Leg gedurende de eerste dagen en nachten alvast wat krantenpapier op bepaalde plekken rond het huis neer, weg van zijn nieuwe nest – zijn nieuwe mand dus. Honden hebben een instinctief gevoel om op de kranten hun behoefte te doen en vele fokkers trainen hun pups zodat ze de jonge Beagles krantzindelijk aan hun nieuwe baasje kunnen meegeven.

Pas op, want de Beagle is een speelse hond, dus als je ziet dat de lieve pup van de kranten liever confetti maakt, moet je misschien overschakelen naar speciale matjes die in de handel verkrijgbaar zijn.

Als je merkt dat je pup krantzindelijk is – dat de pup weet dat hij zich moet ontlasten op het papier – kan je de kranten op specifieke plekken leggen, bijvoorbeeld voor de voor- of achterdeur. Zo went de jonge Beagle aan die bepaalde plaats en kan jij als baasje onmiddellijk actie nemen wanneer de pup gestalten maakt om zijn behoefte te doen. Meestal is de jonge Beagle na een weekje of twee krantzindelijk.

Het ritme van de hond

Het is belangrijk dat er vanaf het begin een goede routine wordt opgesteld – dat er onmiddellijk regelmaat komt omtrent het eten geven, de wandeling, de training, het slapen gaan, etc. Dit is gezond voor zowel de hond als het baasje, en maakt het eenvoudiger om de Beagle op korte tijd zindelijk te maken.

Al gauw merk je op dat de pup bepaalde plekjes verkiest om zijn behoefte te doen. Ook merkt het baasje snel op dat het regelmatig op specifieke tijdstippen of na bepaalde activiteiten gebeurt – in de morgen na het ontbijt, of in de vroege namiddag na een dutje bijvoorbeeld. Maak van dit natuurlijk ritme gebruik.

Voor de daad

Een hond geeft gewoonlijk een signaal voordat hij zijn behoefte doet; een Beagle maakt aangestalten en een baasje die z'n pup in de gaten houdt kan al snel voorspellen wat er gaat gebeuren. Zie je de Beagle langdurig rondsnoeven of in rondjes draaien (meestal op dezelfde plekken), dan is het zover.

Als het gedrag van je jonge Beagle je toont dat het nodig is, lok de Beagle naar de plaats waar het gerust zijn behoefte mag doen – naar de tuin, bijvoorbeeld. Als deze plek een nieuwe omgeving voor de pup is kan het zijn dat de Beagle niet onmiddellijk zijn gang gaat; meestal duurt het snoeven of ronddraaien wat langer dan gewoonlijk.

Doet de hond zijn behoefte, laat hem dan die behoefte in alle kalmte doen – doe alsof je niets opmerkt tijdens het plassen of poepen. Praat niet tegen de hond, want dat leidt hem alleen maar af en toon de pup dat je op een rustige manier wacht. Normaal gezien duurt deze daad niet lang.

Geef je beloning pas na de daad, maar doe dit onmiddellijk na de daad en zorg er voor dat de beloning uitbundig is zodat de pup heel goed begrijpt dat het baasje gelukkig is. Aaien, strelen, lieve woorden en een koekje geven de pup een goed gevoel en zo associeert hij de beloning met ontlasting op de gepaste plaats.

Tijdens de daad

Jammer genoeg is het niet altijd mogelijk om te voorspellen wanneer de jonge pup zijn behoefte moet doen – we kunnen de jonge Beagle niet constant in de gaten houden. Soms gebeurt het dat we de aanstalten missen en de jonge pup niet op tijd naar

de gepaste plek kunnen leiden – we zijn net te laat en de pup wordt op heterdaad betrapt.

Zie je je Beagle zijn behoefte doen, maak dan geen overmatige geluiden of gebaren – roep niet of zwaai niet met je handen en voeten. Een paniecreactie kan als straf aanzien worden en je lieve hond verwarren of bang maken. Wees kalm en wandel naar de pup zonder die bang te maken (na een poosje weet je jonge Beagle heel goed of hij het op de gepaste plaats doet).

Neem de hond vast met beide handen, til hem op en draag hem naar de plaats waar hij zonder zorgen zijn behoefte kan doen. Doe dit onmiddellijk – wacht niet tot de hond zijn behoefte volledig gedaan heeft, onderbreek het verloop en laat de pup verdergaan met zijn taak op de gepaste plek. Beloon de hond met lieve woorden als dit lukt.

Reinig de plaats waar je de hond hebt betrapt. Het is belangrijk dat je Beagle op die plek geen urine of stoelgang kan ruiken, anders wordt de kans groter dat hij zijn behoefte op diezelfde plek in de toekomst zal doen. Straf de hond nooit.

Na de daad

Je hebt de signalen van de hond gemist, je zag niet wat de hond van plan was en je kon je Beagle niet op tijd betrappen – het is te laat. Je pup heeft de vloer vuil gemaakt en hoewel het tegenslag is kan je er niets meer aan doen.

Belangrijk : straf je Beagle niet! Een straf moet op de plaats en op het tijdstip van de actie gegeven worden, anders begrijpt je hond niet waarom het gestraft wordt. Vooral jongere Beagles, net zoals kleine kinderen, begrijpen niet wat er fout is gegaan en kunnen zich niet verdedigen. Een straf, overmatig of op verkeerde tijdstippen, kan alleen maar voor verwarring zorgen en herhaaldelijke gevallen kunnen tot aggressief of anti-sociaal gedrag leiden. Reinig de plek, zodat de geur volledig weg is, en denk er verder niet meer over na.

De dagelijkse routine

Een goede dagelijkse routine die elke dag opgevolgd wordt is gezonder en maakt het leven veel makkelijker. Daarom besteden we er in dit boek veel aandacht aan. Na een tijdje kan je dan ook (met verrassende nauwkeurigheid) voorspellen wanneer je Beagle de deur uit moet om zijn behoefte te doen.

Hoe jonger de pup is, hoe meer hij naar buiten moet; het duurt ongeveer zes tot acht maanden voordat er een goede regelmaat is. Pas na acht maanden heeft de Beagle de lichamelijke mogelijkheid om een goede routine om drie maal per dag zijn behoefte te doen. Tot dan heeft de pup de neiging zich meer te lossen, maar een dagelijkse routine geeft hier structuur aan. Zo mag je verwachten dat de pup moet plassen zodra het huishouden wakker wordt, na een dutje en ongeveer 15-20 minuten na een maaltijd. Een goede routine maakt alles voorspelbaar.

De routine zal zeker veranderen. De jonge Beagle heeft meer zindelijkheidsbehoeften dan de oudere Beagle. Een puppie van amper 2 maanden oud kan zijn plas slechts 2 uur ophouden; een puppie van 4 maanden oud kan het 4 tot 5 uur ophouden en een volwassen Beagle heeft slechts 3 beurten per dag nodig. In het begin moet het baasje zich aan de Beagle aanpassen, maar naar een verloop van enkele maanden kan de routine van de Beagle gerust rond het baasje draaien.

Hoe je deze routine kan opbouwen moet je met je familie afspreken. Wees niet ongerust – de kans is groot dat je zelf al een natuurlijke routine hebt en de pup kan na verloop van tijd daar zeker aan wennen. Geduld en stelselmatige handelingen zijn de boodschap.

Wees geduldig, ga praktisch te werk, en de Beagle leert het wel. Hij is tenslotte een hond met een vriendelijk karakter en zal nooit met opzet plassen of poepen waar het niet mag. Hou je puppie in de gaten en geniet van de momenten. Ze groeien vlug.

Nog één woordje uitleg is nodig over **onderdanigheidsplasjes**. Dit zijn plasjes die de hond onopzettelijk doet bij begroeting van mensen of andere honden. Stel je voor – je komt thuis en je Beagle is ontzettend gelukkig en kan het niet laten om van spanning wat urine te laten gaan. De pup doet dit niet met opzet en is er zich soms niet eens bewust van. Negeer het en straf de hond niet. Bij de meeste Beagles verdwijnt dit gedrag met leeftijd.

Een interessant weetje : jonge puppies, reu of teef, plassen op dezelfde manier – zoals een teefje, met het geslachtsorgaan zo dicht mogelijk tegen de grond. Pas wanneer de mannelijke Beagle zijn natuurlijke volwassenheid bereikt (dit wil zeggen, sexueel volwassen of geslachtsrijp is) begint de reu een achterpoot op te heffen en opzij te plassen. Dan begint de ‘man’ zijn territorium af te bakenen.

Algemene opvoeding en training

De Beagle is een levenslustige en vriendelijke hond, maar kan soms koppig zijn. Daarom is het heel belangrijk dat de eigenaar of handelaar van de jonge Beagle zo vroeg mogelijk met de opvoeding en training begint. In het geval van de Beagle : is vroeg begonnen al half gewonnen. Training vergt tijd en in sommige gevallen moet men wat geld opzij zetten, dus is het belangrijk dat je de training serieus aanpakt.

Het verwachte gedrag

Voordat je over opvoeding en training nadenkt, moet je beseffen dat het energie, tijd en mogelijk geld kost. Beantwoord dus eerst de vraag : ‘wat verwacht ik van mijn hond ?’. Het klinkt simpel maar zo is het niet – het is een belangrijke vraag, een vraag waarover je moet nadenken. Wil je een hond die zonder twijfel elk commando die je beveelt uitoefent ? Verwacht je dat je hond je opvrolijkt met de uitnodiging voor speeltijd als je thuis komt, of denk je dat het beter is dat je hond je snel groet en dan gaat slapen ? Hoeveel tijd heb je om je hond echt te leren kennen ? Hoeveel geld ligt daarvoor opzij ?

Wat het baasje van de hond moet beseffen is dat de hond tegenwoordig niet dezelfde functie heeft als de Beagle een paar eeuwen geleden. De hond die tweehonderd jaar geleden leefde had een ander leven dat de hedendaagse hond; de hond toen had een doel, een reden van bestaan – in geval van de Beagle is dit doel de jacht. Tegenwoordig wordt de hond dikwijls in een appartement, kamer of tuin opgesloten zonder dat hetdier beseft waarom. De hond van toen was, in veel gevallen, gelukkiger dan nu.

Er bestaan verschillende trainingsmethoden, en elke methode heeft zijn voor- en nadelen. Het hangt af van de behoeften van het baasje – maar ook gedeeltelijk van de behoeften van de hond. Met training onderscheidt men verschillende regimes :

Gedragstraining

Gedragstraining is een vorm van training die bijna elke hond nodig heeft, en de manier van training hangt grotendeels af van het ras van de hond – in dit geval de Beagle – en het specifieke karakter van de hond. Je hebt een Beagle, ja, maar je zal vlug opmerken dat je Beagle niet zoals andere rasgenoten is, en dat hij zijn eigen strepen heeft. Met gedragstraining bedoelen we de basis : zindelijkheidstraining, goede manieren ten opzichte van vreemde mensen en andere dieren, maar ook verscheidene kleine dingen die je hond makkelijk handelbaar maken.

Gehoorzaamheidstraining

Gehoorzaamheidstraining brengt het niveau een beetje hoger – de hond luistert naar je en weet dat het moet gehoorzamen, wat het commando ook is, waar het commando ook wordt gegeven. De Beagle is niet de ideale hond voor gehoorzaamheidstraining, aangezien het ras van nature veel geduld nodig heeft. Het is mogelijk, natuurlijk – vele Beagles worden in luchthavens en andere instellingen gebruikt om drugs of bommen op te sporen, maar het vergt veel tijd en mogelijk ook geld. Als je van plan bent om je Beagle te laten deelnemen in competities en soortgelijke evenementen, dan is dit de eerste stap.

Activiteitstraining

Hierbij bedoelen we training waarbij de Beagle bewust bepaalde activiteiten leert – jagen, drugs opsporen, over hagen springen, enz. Border Collies leren hoe ze schapen bijeen moeten brengen; Sint-Berbard honden leren hoe ze mensen die begraven liggen onder een lawine kunnen redden. Voor prijshonden in competities is deze training een must, want hier wordt de relatie tussen hond en handelaar beproefd.

De Beagle als huishond

Als je een Beagle als huishond en familiehond neemt – met andere woorden, een huisdier die deel uitmaakt van de familie zonder al te hoge verwachtingen – dan is het waarschijnlijk voldoende dat de hond gedragstraining, en misschien wat gehoorzaamheidstraining ondergaat. De basis dus. Hoe je dit wilt aanpakken hangt af van de individuele omstandigheden, maar de basistraining is niet moeilijk en kan, met wat geduld, door iedereen uitgeoefend worden. De Beagle is heel enthousiast, en al kan hij soms koppig zijn, de Beagle heeft van nature goede manieren en wilt het baasje behagen. Het duurt enkele weken (of in sommige gevallen, maanden) maar met goede wil van de handelaar komt de Beagle er wel.

De Beagle als prijshond

Als je een Beagle neemt met als doel aan competities deel te nemen of om specifieke werkfuncties te beoefenen, dan moet je zeker meer tijd, en mogelijk geld, voor opzij zetten om met je Beagle die specifieke dromen te bereiken. Beagles doen het niet altijd goed om commando's op te volgen, maar dankzij hun uitstekende neus en uithoudingsvermogen worden Beagles door agentschappen aangeworven voor onder andere : speuropdrachten, search & rescue, en drugs of andere gesmokkelde goederen.

Het vinden van trainingschool

Het internet is altijd je vriend en clubs, zoals de Beagle Club Nederland (www.Beagleclub.nl) geven je alle informatie die je nodig hebt. Het hangt natuurlijk af van waar je woont en hoeveel tijd en geld je bereid bent te besteden. Voor een Beagle die als gewoon huisdier door het leven gaat heb je echter geen speciale school nodig om je pup wat bij te leren. Dat kan je zeker zelf doen.

Het verwachte gedrag van de mens

Je hond gehoorzaamd enkel en alleen maar als hij weet dat hij een leider heeft en als hij goed beseft dat hij de leider moet volgen. Dit kan alleen maar door een kalm, assertieve houding van het baasje. Geduld is hiervoor zeker nodig.

De Beagle werkt graag in een roedel – als baasje ben jij het hoofd van de roedel en geef jij leiding. Maar als de jonge pup ziet dat er geen gevolgen zijn voor ongehoorzaamheid, dat het baasje onzeker is, of als de jonge pup denkt dat het baasje te veel verwacht, dan gaat het af en toe mis. Wees geduldig, sta rechtop en ga er van uit dat je het enkele keren moeten uitleggen voordat de lieve pup begrijpt wat je bedoelt.

Wees geduldig! Beagles zijn best intelligent maar hebben een eigenwijze en koppige karaktertrekken. Wees ook consistent en beloon vrijgevig als je ziet dat de jonge Beagle het snapt en een goede prestatie levert. Straf nooit met de hand; gebruik nooit fysiek geweld – dit kan tot gedragsproblemen leiden. Een strenge stem is meer dan genoeg, de Beagle begrijpt je houding onmiddellijk. Een sterk baasje hoeft niet te straffen. Een goede leider geeft het voorbeeld en verkrijgt gezag door middel van houding en karakter. Geloof me, de ondeugende Beagle begrijpt je heus wel.

Drie Basiscommando's

Om je pup enkele handelingen aan te leren zijn er drie belangrijke dingen waar je puppie naar kijkt.

- 1) Houding (lichamelijke handeling)
- 2) Het bevel – het woord en de toon
- 3) De beloning

Alle drie zijn belangrijk, en dit wordt best omschreven bij het aanleren van basiscommando's.

Kom!

Het is een kort bevel, en korte bevelen zijn beter. Je hond begrijpt geen lange zinnen en staart je aan als je heel vriendelijk vraagt of hij misschien even naar je wil komen. Een kort woord, zoals 'Kom' is duidelijk en makkelijk te onthouden.

Bovendien gaat een kort woord ook gepaard met een lichamelijke houding. In het geval van het bevel 'Kom' is het goed om met je wijsvinger naar de grond vlak voor jou te wijzen. Het bevel 'Kom' (of 'Hier!') samen met een lichamelijk signaal die naar een plek wijst is makkelijk te begrijpen.

Het zal een tijdje duren voor je Beagle dit bevel begrijpt, maar met enkele oefeningen lukt dit wel. Ga enkele meters weg van de pup staan en zorg er voor dat je zijn volledige aandacht hebt. Toon de jonge Beagle een snoepje of een koekje. Geef dan het bevel (sterk maar niet te luid noch te lief) en wijs naar de grond voor je voeten. Als de hond naar je toekomt, aai je hem en geef je direct de beloning.

Pas op: geef de beloning niet als je lieve pup naar je toekomt zonder het bevel te geven. Komt de Beagle naar je toe zonder bevel, wandel dan weer weg en doe alsof je geen snoepje hebt. De bedoeling is dat de Beagle naar je komt op bevel, niet omdat je een snoepje hebt.

Na enkele succesvolle pogingen geef je geen koekje meer – dan geef je alleen maar een verbale beloning door lieve woorden te spreken en door de hond uitvoerig te aaien.

Het bevel 'Kom' kan het best worden geoefend als de hond al zonder problemen aan de leiband kan lopen. Dan kan je via de leiband de hond zachtjes aanmanen om op commando naar jou toe te komen.

Opgelet : hoe goed je Beagle je bevelen ook beantwoord zowel binnen of buiten, verwacht niet dat dit ook zo zal zijn als je in het bos of park bent – zeker niet als er andere honden in de buurt zijn. Buiten zijn er veel meer afleidingen en de Beagle kan het echt niet laten.

Zit!

Het 'zit' commando is makkelijk aan te leren, maar eerst moet je hond naar jou toe komen, dus is het 'Kom' commando een vereiste. Als je hond eenmaal dichtbij jou is, geef je het zit-commando. Net zoals bij het 'Kom' commando houd je het commando kort en krachtig.

Lichamelijk doe je twee dingen. Eerst duw je zachtjes het achterwerk van je hond naar beneden. Tegelijkertijd leun je over je hond met een snoepje die je boven de Beagle zijn ogen houdt. Normaal gezien zou je pup automatisch moeten gaan zitten, en dan beloon je hem met een koekje of snoepje.

Na enkele oefeningen hoef je niet meer het zitvlak van je hond naar beneden duwen – na enkele oefeningen moet je alleen nog maar naar de Beagle zijn staart wijzen met je vingen (terwijl je zachtjes voorover buigt en een koekje boven de Beagle zijn ogen houdt).

Na een tijdje zou de hond naar het commando ‘zit’, samen met een vinger die naar de staart wijst, automatisch moeten luisteren zonder dat een koekje of snoepje nodig is. Let wel op : beloon je hond altijd met lieve woorden en het aaien of strelen, zelfs al krijgt hij geen snoepje. Zonder beloning vergeet de hond waarom hij de bevelen moet uitvoeren.

Lig!

Als je Beagle het zit bevel goed onder de knie heeft wordt het tijd dat je hem het lig commando aanleert. Beveel je hond naar je toe te komen en voor je te zitten. Terwijl je hond rustig voor je zit, toon je hem een snoepje. Hou je hand met het snoepje laag, bijna tegen de grond. Je Beagle zou dan normaal gezien automatisch zijn hoofd moeten buigen om het koekje te ruiken en aan te nemen. Geef hem het koekje nog niet.

Plaats je andere hand vlak achter je Beagle zijn voorpoten, alsof je die wilt vastnemen. Doe dit niet want er kan een kleine paniecreactie ontstaan, of misschien denkt je blijhartige Beagle dat het speeltijd is en staat hij weer rechtop.

Belangrijk hier is dat je zachte bewegingen maakt en dat de aandacht van je Beagle op het snoepje gericht is.

De bedoeling is dat je Beagle kalm blijft en een onderdanige gemoedstoestand verkrijgt. Duw dan zachtjes de voorpoten van je Beagle naar voren (naar je toe) zodat je hond in een neerbuigende stand komt. Vergeet niet gedurende die handeling het commando Lig! Luidop te zeggen. Hij gaat dan automatisch liggen. Geef hem onmiddellijk het snoepje en beloon hem ook door zijn hoofd te strelen.

Aangezien de Beagle een koppige hond is, zal je deze handelingen meerdere keren moet uitvoeren – de Beagle leert enkel maar met herhaling.

Enkele tips :

- Een harde, natte of vuile vloer is voor deze training niet geschikt. Indien mogelijk, begin de training op droog gras of een tapijt.
- Als je Beagle vanuit een zitstand terug opstaat om naar je toe te komen (om het snoepje te aanvaarden), begin opnieuw. Geef geen beloning.
- Het mondelinge commando Lig! is heel belangrijk en moet altijd gegeven worden. Na een tijdje oefening moet de hond gaan liggen door enkel dit bevel te horen.

Blijf!

Dit is waarschijnlijk het moeilijkste commando om aan te leren, want je speelse hond zal de neiging hebben om naar je toe te komen als hij weet dat je een snoepje in handen hebt. Vooral jongere honden hebben hier last mee en raken dikwijls verward. Geduld is dus de boodschap.

Laat je hond naar je toe komen, geef het bevel om te zitten en vervolgens te liggen. Met je Beagle in een liggende houding, doe je een stapje achteruit en geef je het commando Blijf! terwijl je ook een lichamelijke bevel geeft : strek je arm uit, met de palm van je hand naar beneden.

Je eigen lichamelijke houding is hierbij heel belangrijk, want het is de bedoeling dat je na een tijdje dit bevel kan geven van grotere afstand en je Beagle moet het bevel onmiddellijk herkennen.

Je Beagle moet blijven liggen ter plaatse. Doet hij dat (vermoedelijk met een verblufte blik), dan geef je hem het snoepje en beloon je hem. Doet hij dat niet, dan ga je terug naar de oorspronkelijke plaats en moet je herbeginnen zonder een beloning te geven.

Zoals gezegd heb je geduld nodig, maar na enkele pogingen lukt dit wel. Hoe meer je oefent, hoe meer je hond zal begrijpen dat hij een beloning zal krijgen als hij ter plaatse blijft liggen. Naarmate je Beagle meer gehoorzaamheid vertoont kan je de afstand tussen je hond en jezelf vergroten – je begint met een stap of twee, maar na een tijdje wordt de afstand al snel 5 passen, dan 10, dan 20.

Enkele tips :

- Hoewel deze oefening het beste buiten wordt gedaan (aangezien je dan je afstand kan vergroten) zorgen andere dieren of mensen vaak voor afleiding en wordt het moeilijker om de Beagle kalm te houden. Het beste kan deze oefening in een tuin gedaan worden wanneer er weinig andere activiteiten aan de gang zijn. Een kalme en rustige buurt is best.
- De Beagle is een speelse hond, dus wordt dit waarschijnlijk een moeilijke les. Oefen een paar keer per dag maar niet meer dan 10 minuten per keer. Je hond (en misschien jij ook) zal zijn geduld verliezen indien een les langer duurt. Maak van de gelegenheid gebruik om na de oefening wat met je hond te spelen.

Pootje!

Ja, je lieve Beagle kan je een stevige handdruk geven. Dat is geen probleem. Zorg er wel voor dat je Beagle eerst het bevel 'zit' zonder de knie heeft, want de pup moet eerst zitten voor hij je een pootje kan geven.

Het bevel is 'Pootje'. Kort en krachtig. Je houding is natuurlijk ook belangrijk; steek je hand uit ter hoogte van de schouder van de Beagle en wacht tot hij zijn pootje in je hand legt. Dit zal meerdere malen herhaald moeten worden, maar na een tijdje zal je zien dat dit een automatische reactie wordt.

Zorg er voor dat je hond voor je zit. De eerste paar keren toon je een snoepje en neem je (zachtjes) het pootje (nog steeds op de grond) van je jonge Beagle. Terwijl de poot in je hand is geef je hem het koekje. Zo associeert de hond het gevoel van zijn poot in je palm te hebben met een beloning. Terwijl je hond het snoepje eet heeft hij een poot in je hand.

Je zal deze stap meerdere malen moeten herhalen, want het duurt een tijdje voordat je Beagle het verband tussen poot, hand en beloning snapt. Na een paar keren zal je merken dat je hond automatisch zijn pootje naar omhoog brengt als je je hand aanbiedt. Waarschijnlijk lift de hond zijn pootje slechts enkele centimeters. Dat is normaal. Neem het pootje (zachtjes) en beloon hem; het is een verbetering.

Na een tijdje beveel je de hond je een pootje te geven met je hand tot op hoogte van de schouder van de Beagle. Als je Beagle eindelijk zelf zijn poot aanbiedt, dan heb je het doel bereikt. Wees geduldig! De Beagle kan koppig zijn maar is een heel slimme hond als hij weet dat er een beloning is.

Veel voorkomende gedragsproblemen

Afscheidsangst

Afscheidsangst is één van de meest voorkomende Beagle-plagen; het baasje van de Beagle kan er mee te maken krijgen. Als de hond alleen gelaten wordt, begint het te blaffen, te janken en rond te lopen terwijl je het huis verlaat. Dit is echter slechts het begin van het probleem. De echte schade begint pas nadien – als je Beagle een poosje zonder gezelschap zit krijgt het arme dier vernielingszucht, en je geliefde huisdier kan veel schade veroorzaken.

Om die afscheidsangst onder controle te houden begin je al als je hond nog jong is. Ook helpt het als je onmiddellijk een routine hanteert. Je Beagle zal in het begin natuurlijk symptomen van afscheidsangst vertonen, maar naarmate de pup ouder wordt en ook een routine verkrijgt, begint de Beagle te begrijpen dat dit deel uit maakt van het dagelijkse leven en dat verzet nutteloos is. De Beagle is soms koppig en het duurt een tijdje, maar het komt wel.

Enkele nuttige tips om afscheidsangst te voorkomen :

- Geef je Beagle speelgoed en genoeg ruimte terwijl je afwezig bent. Geef de jonge hond de mogelijkheid om zichzelf te vermaken. Hoe meer speelgoed de hond heeft, hoe minder hij geneigd zal zijn om je schoenen of kussens onder handen te nemen.
- Routine is belangrijk. Vertrek op tijd, maar wees ook op tijd terug. De hond heeft een biologische klok en zal zeker je tijdelijke terugkomst verwachten.
- Train je Beagle terwijl die nog een pup is, en begin met een afwezigheid van slechts enkele minuten. Doe dit ten minste een maal per dag, en na een maand kan je voor een half uurtje verdwijnen. Je Beagle begrijpt dit wel, maar het moet vroeg en langzamerhand aangeleerd worden.
- Geef je Beagle geen overmatige aandacht voordat je vertrekt, noch bij je terugkomst. Doe alsof het heel normaal is dat je gaat en komt zoals jij dit wenst. Vergeet nooit dat jij de leider van de roedel bent. Dit is voor sommige mensen moeilijk – omdat je geen afscheid mag nemen – maar het is heel belangrijk. Ga naar buiten zonder de hond aandacht te geven; kom terug naar binnen alsof er niets gebeurt is.

Verveling

De Beagle houdt van spelletjes en moet actief blijven – kan dat niet, dan kan hij zich snel gaan vervelen. Honden, vooral Beagles, zijn geen gazonornamenten, zijn geen dieren die tevreden in een kooi hun eigen kalme gang zullen gaan. Ze hebben uitdagingen nodig en hebben behoefte aan zowel geestelijke als lichamelijke oefening.

Men kan veel leren van mensen die in een dierentuin werken; daar komen de dieren dikwijls uit het wild waar ze alle vrijheid hadden. Nu ze zich in een kleinere ruimte bevinden is het absoluut noodzakelijk dat ze zich kunnen vermaken, anders worden ze terstond gewelddadig. Hoewel de Beagle geen neiging tot agressief gedrag heeft, verveelt hij zich snel en heeft hij constante stimulans nodig.

Zelfs in een tuin zal je Beagle zich snel ergeren als hij daar voor langere periodes alleen is. Hoort de Beagle dan een andere hond, een kat, een auto of mensen achter het hek, dan kan hij het niet laten en heeft de Beagle de drang om te jagen en te verkennen. Ontsnappingspogingen komen dan regelmatig voor – door deuren te krassen, te graven, of door over muren te springen. De Beagle is slim en is gefokt om hindernissen te overkomen.

Nogmaals wijzen we op het belang van een routine. Een goede routine zorgt er voor dat de hond weet wat hij kan verwachten en past zich dan snel aan. Zo leert je Beagle ook om geduldig te zijn, omdat hij weet dat hij later kan spelen.

Nuttige tips om verveling tegen te gaan:

- Ga zoveel mogelijk met je Beagle wandelen. Dit zorgt voor lichamelijke en geestelijke uitdagingen. Dit is natuurlijk gezond, maar heeft ook het voordeel dat je hond moe wordt en daarna weinig zin heeft om de boel op stelten te zetten.
- Je hond houdt van spelen, dus speel regelmatig met je Beagles. Een speur- en jachthond van nature, de Beagle heeft veel plezier als hij zijn neus kan gebruiken om in de tuin (of zelfs binnen) ‘verloren’ voorwerpen te zoeken. De Beagle houdt ook van tennisballen te halen, frisbees te vangen en speelgoed te verzamelen.
- Geef je Beagle speelgoed. Dit hoeft niet duur te zijn en zorgt ervoor dat hij iets heeft om te kauwen. Zonder speelgoed riskeer je dat je hond je schoenen of meubelen tussen de tanden neemt.
- Socialisatie is belangrijk. Met andere honden en mensen omgaan geeft de Beagle een gevoel van behoren en na een opwindend uurtje met anderen heeft de hond een veel kalmere gemoedstoestand.

Kauwen

De Beagle, zoals andere rassen, houdt van kauwen. Je moet begrijpen dat dit volkomen normaal is – vooral puppies hebben iets nodig om hun tanden in te zetten. Jonge Beagles kauwen omdat ze hun melktanden verliezen, omdat ze nieuwe tanden krijgen, omdat ze instinctief leren hoe ze moeten jagen en zich verdedigen, en jammer genoeg ook omdat ze zich af en toe vervelen.

Je kan je Beagle het kauwen dus niet afleren – het is normaal gedrag. Wel kan je je hond aanleren dat hij bepaalde dingen mag en kan kauwen, terwijl er andere voorwerpen zijn die tot de mens behoren en die hij niet mag aanraken. Zo leert de hond dat hij met zijn eigen speelgoed mag doen wat hij maar wilt, maar dat schoenen, zakdoeken, handdoeken en dergelijke niet voor de Beagle bestemd zijn.

Wordt niet boos als je je Beagle betrapt met ‘mensenspeelgoed’. Als je kwajongen druk met een pantoffel bezig is, is het makkelijk je geduld te verliezen en hem te straffen, maar de Beagle begrijpt niet altijd waarom je plotseling op de achterste benen staat.

Pak de pantoffel en geef hem een strenge maar toch nog lieve vermaning ('Neen!', of 'Foei!') en vervang de pantoffel door de Beagle zijn eigen speelgoed aan te bieden – iets waarop hij wel mag kauwen.

Vroeg of laat leert de Beagle dan dat voorwerpen die de geur van het baasje hebben, niet voor de hond bestemd zijn en dat andere voorwerpen, zoals hondenspeelgoed, wel tot hem behoren en dat daarop mag kauwen. Speelgoed voor de hond is dus heel belangrijk.

Enkele tips :

- Geef de hond speelgoed. Bij gebrek aan speelgoed vindt de hond wel iets anders om te kauwen, en dat loopt mis.
- Geef de hond lof als hij zijn eigen speelgoed gebruikt, geef een korte maar strenge (mondelinge) vermaning dat voorwerpen van de mens niet voor hem zijn. Wees niet boos en toon geen agressief gedrag – de hond begrijpt het niet en kan zelf agressief gedrag aanleren.
- Geef je Beagle genoeg lichamelijke en geestelijke uitdagingen om verveling te voorkomen.

Graven

Beagles (en andere rassen) graven graag. Het zit in de natuur van de Beagle om door struiken te kruipen, over rotsen en stenen te springen, muren te beklimmen en allerlei hindernissen te overkomen. Het is een jager – en ja, een haas of konijn in een hol is niet veilig want de hond graaft graag. Ook graven honden tijdens warm weer dikwijls een kleine put om in koelere aarde te rusten en zo hun lichaamstemperatuur wat te laten dalen. Honden zweten immers niet (behalve door de mond) en zoeken in de zomer koelere plekjes.

Graven is in feite een eigenschap van alle honden. Instinctief willen ze hun voedsel begraven (beenderen en botten), een nest maken of mollen en konijnen uit hun hol jagen. Wel gaat de Beagle dikwijls een stapje verder : als de Beagle denkt dat hij na wat graven vrij kan zijn en kan ontsnappen, dan probeert de deugniet dat wel.

Vanzelfsprekend is het baasje niet blij met dit ongewenst gedrag – als het mooie gazon plotseling een kuil rijker is, of als mama ziet dat haar mooie bloemen naar de maan zijn, dan zwaait er wat.

Laat de Beagle dus nooit alleen in de tuin voor lange periodes, want vroeg of laat begint hij te graven, vanwege verveling of om een tunnel onder de omheining te graven. Omdat het instinctief gedrag is, is het moeilijk de Beagle het graven af te leren. Het is beter het gedrag te begrijpen en proberen het te omzeilen. Hier alvast enkele tips :

- Geef je Beagle een bepaald plekje in de tuin waar hij wel mag graven. Een zandbak of een klein stukje grond ergens achteraan in de tuin waar het geen kwaad kan is ideaal. Zo moet men de hond niet beletten te graven, alleen maar de hond te leren dat er een bepaalde plaats voorzien is. Indien dit niet mogelijk is, laat de Beagle dan zijn gang gaan en laat hem af en toe graven in een veld of bos. Het strand en de duinen zijn hiervoor heel geschikt als je aan de kust woont.
- Zorg voor onmiddellijke afleiding als je je hond betrapt door hem uit te nodigen om spelletjes te spelen. Beagles willen het baasje een plezier doen en zijn altijd bereid om te sporten.
- Met de Beagle wandelen, spelletjes spelen, socialisatie en andere geestelijke en lichamelijke oefeningen zijn belangrijk en zorgen ervoor dat de hond moe wordt.
- Laat je hond niet alleen in de tuin voor lange periodes.

Overmatig blaffen

Beagles blaffen regelmatig, en overmatig blaffen kan voor geluidshinder zorgen. Er zijn echter goede redenen waarom de hond blaft, en pas als je begrijpt waarom de Beagle zijn stem laat horen kan er men er een mouw aan passen.

Onthou wel dat de Beagle geen stille hond is en dat die af en toe zal blaffen – dit is gedrag eigen aan de Beagle en dat kan men niet voorkomen. Vooral jongere Beagle puppies zullen van zich laten horen – het is nu eenmaal hun manier van communiceren. Pas als men aan kan voelen wat de hond wil zeggen, kan men maatregelen nemen.

Als je duidelijk ziet dat de hond goede redenen heeft om te blaffen (een vreemdeling aan de deur, een kat die door de tuin sluipt), straf de hond dan niet. Bovendien vinden de meeste baasjes het wel eens leuk als de Beagle af en toe ‘spreekt’.

Toch is het blaffen niet altijd gewenst, en overmatig blaffen doet niemand goed. Hier zijn enkele redenen waarom je Beagle met blaffen je aandacht wilt :

- Verveling of eenzaamheid
- Je Beagle heeft honger
- De domme kat van de buur wil de vogel in de boom vangen
- Je Beagle wilt spelen

- Je Beagle wilt zijn behoefte doen en vraagt om naar buiten te gaan
- Het is tijd om te gaan wandelen of om een spelletje te spelen
- Vreemde geluiden (donder, een sirene, enz.)

Als de Beagle blaft omdat er goede redenen zijn (zoals vreemde geluiden of als de hond weet dat het speeltijd is), kan je daar op in gaan en je hond gerust stellen. Je Beagle heeft goede redenen om te blaffen. Wees kalm, geef je hond wat hij nodig heeft en je Beagle zal vlug stil worden. Routine is natuurlijk belangrijk, en het blaffen kan voorkomen worden door de routine te volgen.

Is er echter geen goede reden, dan heb je een andere aanpak nodig. Om het overmatig blaffen af te leren moet jij, als baasje, veel geduld en discipline vertonen. Je kan de Beagle immers niet straffen als hij blaft – de beste manier om te laten merken dat je het blaffen niet op prijs stelt is door het te negeren.

In dit geval blaft je Beagle omdat hij je aandacht wilt – geef je dan aandacht, dan versterkt dit het gedrag en kan het overmatig blaffen erger worden.

Hier enkele tips :

- Voorkom verveling door voor veel lichamelijke en geestelijke oefening te zorgen.

- Laat de Beagle niet alleen voor lange periodes. Als de hond toch alleen moet zijn, doe het volgens een routine en geef veel speelgoed.
- Geef de Beagle op tijd zijn eten en drinken en volg een schema voor wandelingen
- Stel je hond gerust als er vreemde geluiden zoals een sirene of donder is. Als je Beagle ziet dat er geen gevaar is en dat je kalm blijft, wordt de hond ook veel kalmer.

Opspringen

De Beagle zal springen – de Beagle springt als hij opgewonden is, als je thuis komt en zal ook op je bezoekers springen. Wees gerust, je Beagle heeft geen kwade bedoelingen en de overwelmende gevoelens van je pup zijn een normale uiting van blijdschap of nieuwsgierigheid.

Om dit gedrag beter te begrijpen moet je weten dat de Beagle (en andere rassen) elkaar begroeten met de neus – ze snuffelen elkaar en begroeten elkaar hiermee. Je ziet dit wel als twee honden elkaar begroeten : ze gaan eerst neus tot neus en nadien beginnen ze het achterwerk van de andere hond te inspecteren.

Belangrijk te onthouden : de neus. De begroeting gebeurt met de neus. Als je pas thuis komt, dan sta je recht en is je neus, in vergelijking met de neus van je Beagle, veel hoger. Dus zal de Beagle springen. De Beagle wil immers je neus bereiken. Zo gebeurt dit ook met vreemdelingen of bezoekers thuis; je Beagle zal op hen springen omdat hij hun neus wilt bereiken.

Je Beagle is een hond en zal dus andere mensen of dieren op een hondenmanier begroeten.

Er is echt geen goede manier om je hond dit gedrag af te leren met de nodige geduld. Als je ziet dat de Beagle naar je toe komt om op te springen om je te begroeten, dan draai je direct rug naar hem toe. Waarschijnlijk is de arme Beagle dan verward. Hij probeert het nog wel enkele keren, maar geef de Beagle geen aandacht tot hij weer kalm is.

Als je ziet dat de Beagle niet meer zo opgewonden is, kan je de hond begroeten op een manier dat je aanvaardbaar vindt. Buig, breng je gezicht dicht tegen je de neus van je Beagle en aai zijn hoofd. Vind je het tof dat je Beagle je een 'kus' geeft, dan doe je dat maar – anders is een begroeting met de hand op het hoofd van de hond genoeg.

Als je hond al goed de commando's zit! en Lig! onder de knie heeft, kan je het bevel geven nog voor de Beagle de kans heeft om op te springen. Zorg er wel voor dat je laat blijken dat je het goed vindt dat de hond je bevelen volgt, en geef de Beagle dan ook een gepaste beloning.

Vernielzucht

De Beagle staat bekend voor zijn vernielzucht – net zoals labradors en andere rassen, heeft de Beagle eenmaal de reputatie om graag dierbare eigendommen te vernielen. Het is nochtans niet een natuurlijk fenomeen; de vernielzucht van de Beagle is niet de ziekte maar wel een symptoom.

Enkele redenen waarom je Beagle graag vernieling aanbrengt :

- Verveling
- Te weinig lichamelijke en geestelijke oefening
- Om aandacht te krijgen
- Verlatingsangst of eenzaamheid
- Sterke of ongewone geluiden (ook geluiden die de mens niet kan horen)

Zoals graven en kauwen is vernielzucht ongewenst gedrag, en dit betekent dat je dit gedrag op dezelfde manier aanpakt : geef de hond een alternatief en geef je Beagle verschillende mogelijkheden om het teveel van energie op een andere manier te uiten.

Enkele tips :

- Geef de hond speelgoed. Bij gebrek aan speelgoed vindt de hond wel iets anders om te kauwen, en gaat meestal mis.
- Zorg voor onmiddellijke afleiding als je je hond betrapt door hem uit te nodigen om spelletjes te spelen. Beagles willen het baasje plezier doen en zijn altijd bereid om te sporten.
- Met de Beagle wandelen, spelletjes spelen, socialisatie en andere geestelijke en lichamelijke oefeningen zijn belangrijk en zorgen ervoor dat de hond moe wordt.
- Laat je hond niet alleen voor lange periodes.

Uitdagingen

Een Beagle is niet de makkelijkste hond die men kan hebben – hoewel de Beagle je ongetwijfeld veel plezier zal brengen, zijn er ook enkele uitdagingen. Het karakter van het ras heeft hier wat mee te maken, maar problemen ontstaan ook door foute training, een ongepaste omgeving of een verkeerde routine. Wat de uitdagingen ook zijn, er wordt van het baasje verwacht dat hij of zij begrip heeft en probeert die vervelende situaties op een constructieve manier op te lossen.

Uitdagingen van nature

De Beagle houdt van onafhankelijk denken en doet af en toe wel eens waar hij zin in heeft, ongeacht de gevolgen. De hond doet dit niet omdat het iemand wil kwetsen of omdat het kwaad bloed heeft – De Beagle doet dit omdat het door de eeuwen heen zo gefokt werd.

Laat de Beagle nooit los van de leiband als je buitenhuis bent, want de Beagle heeft de neiging zijn neus te volgen en lijdt dan aan selectieve doofheid. Hij hoort je bevelen wel, maar als hij weet dat hij vrij is en zijn neus kan volgen dan doet hij dat zeker. Dit kan heel gevaarlijk zijn, vooral in een stad - de Beagle begrijpt niet dat auto's voorrang hebben op de straat. Ook in het bos of veld schuilt er af en toe onheil, en het is voor baasje niet prettig om uren rond te wandelen op zoek naar de hond die zijn eigen zinnetje besloot te volgen.

Zelfs thuis kan het soms blijken dat de eigenzinnige Beagle alle bevelen negeert. Wees geduldig en overweeg de aanschaf van de Beagle voordat je er een koopt. Sommige uitdagingen zijn nu eenmaal eigen aan het karakter van het ras en moeten aanvaard worden.

Uitdagingen van routine

De Beagle heeft nu eenmaal veel lichamelijke en geestelijke oefening nodig – zo werd de Beagle gefokt. Dit vergt tijd en het is belangrijk dat het baasje dit goed beseft.

Ben je alleenstaande en werk je thuis ? Geen probleem. Ben je alleenstaande en ben je meestal weg, dan is de Beagle niet voor jou. Heb je een gezin die je kan helpen, dan wordt de verzorging van de Beagle slechts een kwestie van taakverdeling. Praat met je gezin en bereik een overeenkomst – de Beagle geeft veel plezier maar verwacht ook wat aandacht.

Belangrijk : er moet wat tijd opzij gezet worden, niet alleen voor de Beagle maar ook voor de handelingen die het mogelijk maken een Beagle in huis te hebben : het schoonmaken van de kommen, de wandelingen, het baden, het schoonmaken van de mand, het verzamelen van speelgoed... De Beagle vergt wat energie en tijd. De hond is het zeker waard, maar je moet er bereid voor zijn.

Routine is belangrijk – zo belangrijk dat er een volledig hoofdstuk aan toegewijd wordt. Een routine maakt het leven voor het baasje en de hond voorspelbaar en gezonder. De uitdaging van routine – en de oplossing hiervan – ligt in de vrije tijd en afspraken omtrent wie wat voor de hond doet.

Reken dat de hond ongeveer 2 tot 3 uur van je actieve tijd nodig heeft. Kan je dit verdelen tussen verschillende gezinsleden, dan is dit geen probleem. Heb jij – of je gezin, gezamenlijk – daar niet de tijd voor, dan raden we een Beagle af.

Onaangenaam karakter

Normaal gezien heeft je Beagle een vriendelijk, sociaal karakter die weinig uitdagingen vertoont. Weinig Beagles vertonen karaktertrekken die onaantrekkelijk zijn. Toch moeten we op ons hoede zijn – niet alle Beagles zijn gelijk.

Gehoorzaamheidstrainers en gedragsconsultanten zien vaak Beagles die aggressief, angstig of neurotisch zijn. Dit moet vermeden worden, en de beste manier om dit te doen is door naar beide ouders (niet alleen naar de moeder maar ook naar de vader) te kijken om te zien of er gedragstoornissen zijn. Als het gedrag overmatig is moet je naar een handelaar gaan om dit af te leren.

Toch heeft zelfs de 'normale' Beagle enkele gedragspatronen die storend kunnen zijn : afscheidsangst, overmatig blaffen of janken en de neiging om bezittingen te vernietigen komen veel voor. Voor de Beagle is dit in feite normaal gedrag; het is niet abnormaal. Onaangename gedragingen kunnen voorkomen worden.

Als je weg van het huis moet en de Beagle alleen laat, ga dan een uurtje voordat je weg gaat met hem wandelen. Dit maakt hem moe en hij zal dan ook minder geneigd zijn te blaffen, te janken of je bezittingen onder handen te nemen. Zorg er voor dat hij genoeg speelgoed heeft – dit voorkomt dat hij zich zal gaan vervelen met alle gevolgen van dien.

Koppigheid

De Beagle is een koppige hond in vergelijking met andere rassen. Dit is nu eenmaal zo. Die eenzinnigheid komt niet vanuit een opstandige of weerbarstige neiging; het is een weerspiegeling van zijn uithoudingsvermogen. De Beagle geeft niet op – de Beagle jaagt tot hij zijn prooi heeft gevonden, en de Beagle houdt vol. De Beagle werd zo gefokt.

Laat die koppigheid je geen angst aanjagen. Het is inderdaad een uitdaging, maar die koppigheid kan een voordeel zijn. Er zijn veel trainingsoefeningen en spelletjes die je samen met je Beagle kan ondernemen om je Beagle te trainen.

Een woord van troost en aanmoediging : je moet misschien wat meer tijd besteden aan het trainen van je Beagle, maar eens je Beagle het lesje leert, vergeet hij dat niet. De hardnekkigheid die je belet de pup wat aan te leren zorgt ervoor dat de hond die lessen niet vergeet. Hoe jonger de Beagle is, hoe makkelijker het gaat.

Lichamelijke oefening

Voor Beagles zijn lichamelijke en geestelijke oefeningen heel belangrijk. Daar kan je niet om heen. Wil je een Beagle, dan moet je daarvoor bereid zijn. Veel gedragsproblemen ontstaan vanuit een gebrek aan avontuur. De Beagle is een verkenner. De zeilboot waarmee Charles Darwin rond de wereld voer was gedoopt 'HMS Beagle', en NASA heeft niet één maar meerdere satellieten de lucht in geschoten om de cosmos te verkennen – ook genaamd 'Beagle'. Het is geen toeval. De Beagle houdt van avontuur, is daarvoor geboren, en heeft dit nodig.

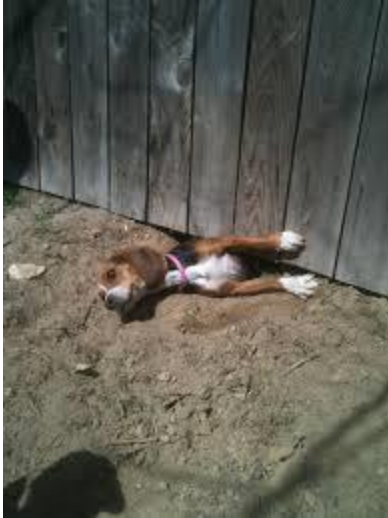
Het is enkel maar een kwestie van tijd en dagelijkse routine. De Beagle aanvaardt wel dat je hem niet altijd naar buiten kan brengen voor een klein avontuurtje rond de hoek; maar dit mag geen gewoonte worden. Er moet een regelmaat van lichamelijke oefening zijn (de geestelijke oefening komt automatisch, want zelfs al heeft de pup een bepaald plekje al honderden keren bezocht, dan nog zal hij even enthousiast zijn).

Een uurtje of twee plezier in de tuin en een ommetje rond het park doet wonderen. Het geeft de hond veel plezier en verwaarlozing van deze pret is een oorzaak van veel gedragsproblemen. Lichamelijke oefening – liefst (maar niet noodzakelijk) in onverkend terrein – maakt het leven véél soepeler.

Waarschuwing : breng je je Beagle naar een bos of veld, laat hem dan niet zijn gang gaan. Laat de lieve hond nooit los van de leiband tenzij je hem uren en uren achterna wil zitten. De Beagle is een jachthond en volgt zijn neus. Laat je hem los, dan kan hij slectief doof worden en vergeet hij je bevelen!

Ontsnappingen

Als je een Beagle neemt, dan is de kans groot dat hij vroeg of een ontsnappingspoging zal maken. De Beagle wil zijn neus volgen – en met zo’n krachtige neus en zo’n gevoel voor avontuur is het onvermijdelijk dat de Beagle door de voordeur loopt, over het hekken kruipt of zelfs een tunnel graaft om dat wonderlijk gevoel van vrijheid te ervaren.

Begrijp dit niet verkeerd : de hond wil je niet verlaten, noch wil hij ongehoorzaam zijn. Wat je schattige Beagle wilt is dat jij samen met hem avontuur beleeft, dat je hem achterna rent en toont waar het wild te vinden is. De Beagle wilt avontuur en met alle prachtige geuren rondom (vergeet niet dat de neus van de Beagle veel sterker is dan andere rassen) kan de pup het niet laten

Vergeef het hem. Het is beter te voorkomen dan te genezen, dus zal het je veel moeite sparen als je op voorhand een tuin en huis hebt die ontsnappingsveilig is. We hebben voorzorgsmaatregelen in de tuin nodig zodat de pup niet onder de hekken kan graven. Deurklinken die een slimme hond niet kunnen begrijpen. Simpele sloten die een klein kind niet kunnen openen.

Vorbereiding is belangrijk – maar ik durf nu al te wedden dat je Beagle vroeg of laat probeerd te ontsnappen. Geen nood, hij houdt van jou en van zijn thuis. Het gevaar ligt niet in het gedrag van de Beagle maar in de omgeving (verkeer, vreemdelingen, enz.). Wees voorzichtig.

Geluidshinder

Een Beagle pup die langdurig alleen thuis zit kan geluidshinder veroorzaken en dit kan problemen teweegbrengen met de buren. Beagles houden van de roedel (de familie) en hebben de neiging verlatingsangst te hebben. De pup wordt bang en begint te blaffen of janken. De hond begrijpt niet dat je snel terug komt, begrijpt niet dat het slechts tijdelijk is, en schreeuwt uit naar zijn roedel. De Beagle lijdt aan eenzaamheid meer dan andere rassen.

Gelukkig hangt hier veel van opleiding en training af. Je kan je Beagle ‘trainen’ om dit niet te doen. Het helpt in ieder geval als je hond moe is voordat je je huis verlaat. Maak dus een flinke wandeling voor je je jonge Beagle alleen laat. Ook moet de pup veel speelgoed hebben om zich te kunnen vermaken – dit speelgoed is trouwens ook belangrijk om te vermijden dat de Beagle zijn tanden zet in dingen die niet van hem zijn.

Gezondheid

Vele Beagles leven een mooi, lang leven. Toch zijn er enkele gezondheidsproblemen die typisch voor de Beagle zijn. Beagles vertonen vaak aandoeningen zoals een jeukende huid, oorontstekingen, hartstoornissen, suikerziekte en andere onfortuinlijke plagen en ziekten. Het komt niet zo vaak voor, maar als baasje moet je op je hoede zijn.

Je dierenarts weet best, dus in geval van twijfel moet je bereid zijn wat tijd en geld uit te geven. Meestal voldoet een gezond dieet en een uitbundig regime van lichamelijke oefening, dus moet het baasje de nodige routine verzekeren.

Spelletjes en opvoeding

Het belang van speeltijd

De tijd dat jij en je pup samen doorbrengen in de vorm van een spel mag niet onderschat worden – voor de Beagle zijn deze momenten een schat waard, en je ontdekt snel genoeg dat je je ook goed vermaakt.

Het baasje die een half uurtje opzij kan zetten wordt door de pup ontzettend geliefd, en het baasje heeft intussen al veel betere ideeën gekregen omtrent de training van zijn hond. De voordelen van speeltijd zijn talloos.

Kort samengevat, speeltijd:

- Geeft beide het baasje en de pup lichamelijke oefening – en baasje heeft dit misschien meer nodig dan hij of zij wilt toegeven (hierbij knipoog ik naar mezelf). Beagles zitten van nature vol energie (ze zijn ermee geboren) en met lichamelijke oefening in het dagelijks schema worden de avonden veel kalmer.

- Zorgt voor de geestelijke en mentale oefening die de Beagle broodnodig heeft, vooral als die nog jong is. De spelletjes verder omschreven kunnen met alle rassen beoefend worden, maar de Beagle heeft de neiging om in deze uitdagingen het heel goed te doen omdat ze het Beagle karakter behagen.
- Het baasje de mogelijkheid geeft om zijn Beagle persoonlijk aan te spreken, te aaien en met de pup te lachen, iets wat de Beagle heel diep waardeert. De Beagle vindt het normaal dat jij de alfa-Beagle bent, en dat hij je plezier moet brengen. Het gevoel van waardering dat de pup krijgt tijdens het spel is enorm, en vormt een band van vertrouwen.
- Leidt tot beter en kalmer gedrag. Het zijn – met de nodige uitzonderingen, natuurlijk - alleen maar puppies die hun omgeving saai of beklemmend vinden die gedragsproblemen vertonen. Een hond die zich gedurende dag kan uitleven gedurende de wandeling en speeltijd is automatisch kalmer voor de rest van de dag.

Het belang van consistent zijn

Gedurende speeltijd kan je doen wat je wilt – je kan het spelletje veranderen, je kan het in een kleine of grotere ruimte doen. Als baasje ben jij verantwoordelijk voor het spel en de Beagle zal met veel plezier de regels volgen.

Natuurlijk moet je alle regels op een rustige manier, met veel geduld en – zeker belangrijk – op een consistente manier uitleggen. Begin dus met simpele spelletjes, zoals ‘snoepje zoek’. Belangrijk is dat je spelletjes een doel hebben, en dat je beseft dat spelletjes zonder dit doel nutteloos worden. Probeer indien mogelijk de spelletjes in de achtertuin of woonkamer te doen zodat er veel lichamelijke oefening mogelijk is. Probeer ook de spelletjes moeilijker te maken naarmate je pup het doel van het spel begint te begrijpen.

Wel is het heel belangrijk dat je consistent bent in de omgang van je pup. Beloon de pup alleen maar als hij het spelletje wint – anders niet. Ook moet je consistent zijn met je bevelen. Het is dus niet de bedoeling om eerst je Beagle te leren zitten op commando en dan daarna geen aandacht te geven aan de pup die dit bevel niet volgt omdat het speeltijd is. Speeltijd of niet, je pup moet consistent bevelen volgen en oude truukjes doen als je daarom vraagt, anders heeft speeltijd weinig zin.

Spel 1 : snoepje zoek

Snoepje zoek is een leuk spel dat onmiddellijk plezier geeft – de Beagle pup weet onmiddellijk wat de beloning zal zijn. Het begint heel simpel : onder één van twee plastic tassen of kommen voor de Beagle zit een snoepje verborgen. Vindt de Beagle het snoepje, dan heeft hij daar recht op.

Het duurt niet lang voordat de Beagle dit spelletje door heeft; zelfs al heeft de Beagle niet gezien onder welk voorwerp zijn baasje de beloning verborgen heeft, de speurneus vindt die wel. De Beagle leeft voor het speuren en kan dat snoepje best 1000 maal beter ruiken dan zijn baasje.

Gebruik het bevel 'Zoek!' als je de Beagle lost laat om zijn verborgen prooi te vinden. Beloon de hond met zachte 'Goed zo!' woordjes en aai de pup. Na een tijdje kan je het snoepje verbergen in een kast, onder een kussen of in een schoen, de Beagle geeft niet op. Na een weekje kan je de prooi veranderen. In plaats van een snoepje moet de Beagle een balletje vinden en wordt hij beloond met een snoepje als hij hem vindt. Als zo'n Beagle na enkele maanden zonder problemen het balletje vindt, kan hij makkelijk opgeleid worden tot speurhond. Leuk weetje voor verstrooide papa's : ik ken een Beagle die de autosleutels van zijn baasje onmiddellijk terugvindt.

Spel 2 – Verloren voorwerp

Dit spel werkt zoals Snoepje zoek, met de uitdaging dat de hond niet onmiddellijk weet wat het verloren voorwerp is. Het spel is vooral goed voor Beagles want zonder de uitzonderlijke gaven van de neus komt het niet goed, en de Beagle staat boven aan de lijst van honden met de beste neuzen.

Neem je hond aan de leiband en wandel met hem. Laat dan iets vallen – zonder het aan de pup te tonen dat je dit met opzet doet. Wandel gewoon verder, maar na een bepaalde afstand (in het begin misschien 3 meter, na een tijdje 20 of zelfs 50 meter) sta je plots stil en begin je je zakken te doorzoeken alsof je iets verloren hebt. Geef dan het bevel ‘Zoek’. Je lieve pup zal de eerste paar keren misschien niet goed weten wat er van hem of haar verwacht wordt, maar na een tijdje zie je je Beagle enthousiast de grond besnuffelen en je leiden naar de plek waar je het voorwerp verloren bent. Vergeet niet je Beagle te belonen met een snoepje en een goed woord!

Spel 3 – Verstoppertje

Als je de kans hebt om je familie het bos in te gaan, neem dan je Beagle zeker mee en speel verstoppertje. Laat een van de kinderen zich verstoppen in het bos, en laat dan de pup aan een zakdoek van het kind ruiken, samen met de aanmoediging ‘Zoek!’. Zoals met ‘Snoepje Zoek’ of ‘Verloren Voorwerp’ kan het even duren voordat je pup beseft wat hij moet doen, maar de Beagle heeft het snel door.

Voorwerpen in het bos verbergen om je Beagle ze te laten zoeken werken niet altijd zo goed – de Beagle vindt deze voorwerpen wel, maar niet omdat het het voorwerp zoekt. De Beagle volgt immers de reuk van de persoon die het voorwerp verborgen heeft en dus volgt de hond het afgelegde traject van een persoon, niet een voorwerp.

Opgelet ! Laat je hond nooit los van de leiband lopen, want selectieve doofheid is een bekende eigenschap van de Beagle. De Beagle zal immers het doel van het spel vergeten en meer interesse tonen in sporen in het bos die andere dieren achtergelaten hebben.

Spel 4 – Speurneus

Dit spel is makkelijk voor de Beagle maar niet zo eenvoudig voor de eigenaar. De Beagle heeft het in zich om een detective te spelen want het is van nature een speurneus. Het baasje heeft het niet in zich en heeft dus een moeilijkere tijd om zich aan de regels van het spel te houden. Het is een spelletje die je Beagle veel plezier geeft en die mogelijk kan leiden tot een pup die opgroeit om een leven te redden. Dit spel is de voorganger van politie- en militaire training. Ik beloof dat als je hierbij succesvol bent, je de Beagle zal prijzen als de beste hond ter wereld.

Opgepast : zonder de voorgaande spelletjes (zoals snoepje zoek) zal je Beagle in de war raken. Begin deze oefening niet zonder ervaring van de wat meer eenvoudige spelletjes.

Je hebt wat tijd nodig. Ook heb je meerdere personen nodig die je willen helpen en die er de tijd voor willen nemen. Personen die bereid zijn om zagezegd 'spoorloos' te zijn voor een paar uurtjes.

Na verloop van tijd, als jij en je Beagle wat meer ervaring krijgen, kan je ook een langere (speciale) leiband aanschaffen – een leiband die ongeveer 10-15 meter uitrekt (liefst polypropreen of nylon aangezien dit glad is en makkelijk door de struiken en het hoge gras gaat zonder in de war te raken).

In het begin wil je je hond laten wennen aan de oefening en het doel van de oefening duidelijk maken. Maak het dus zo makkelijk als mogelijk. Je begint op een bepaalde plaats in het bos, en spreekt met je partner een duidelijke route af. Dit is belangrijk.

Jij en je partner beginnen op dezelfde plek. Je partner speelt met de hond; je partner geeft een snoepje en zorgt ervoor dat de jonge Beagle de geur van je partner kent. Een bezweet T-shirt werkt best. Laat de jonge Beagle die geur ontdekken en memoriseren. De associate van geur en snoepjes werken verbasend goed.

Dan verdwijnt je partner in de bossen. Je Beagle ziet natuurlijk waar je partner naar toe gaat en weet onmiddellijk welke richting hij op moet gaan – daarom wacht je een 10-tal minuten. Inmiddels wandelt je partner door het bos heen en legt hij om the 20 tot 40 meter een koekje neer. Na tien minuten kan je de pup aansporen je partner te zoeken.

Toon je Beagle het T-shirt. Als je jonge pup al de voorgaande spelletjes gespeeld heeft, dan weet hij automatisch wat er van hem verwacht wordt; hij zal dan ook de grond beginnen te besnuffelen en het spoor gaan volgen. Belangrijk is dat je precies het traject van je partner weet – is de Beagle op het verkeerde spoor dan kan je hem aanmanen om op het juiste pad te raken.

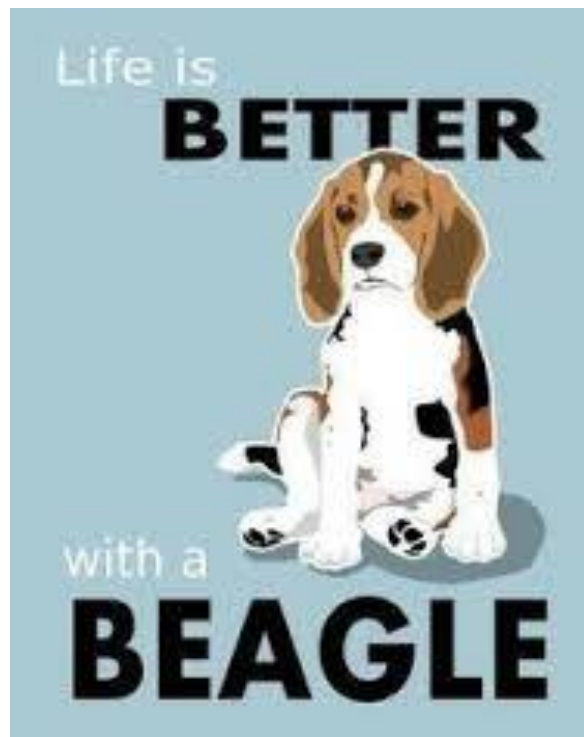
Het is ook belangrijk dat je partner om de 20 tot 40 meter een snoepje heeft neergelegd – het is de perfecte bevestiging dat de Beagle op het juiste spoor is, en leert hem het spoor met beloning te associëren.

Begin de oefening met je verborgen partner ongeveer 100 meter weg. Geef de Beagle ook een sterke geur om te beginnen (het klinkt slordig maar hoe meer zweet en lichamelijke geur, hoe makkelijker het is voor de pup).

Je begrijpt natuurlijk ook dat na een aantal oefeningen het moeilijker en moeilijker mag worden. Laat je partner na een aantal oefeningen enkel een snoepje achterlaten om de 50 tot 80 meter. Verleng de zoekafstand van 100 naar 500 meter. In plaats van je partner 10 minuten voorsprong te geven, geef hem 20 minuten voorsprong. Verander van af en toe van partner, zodat de hond beseft dat het doel van spel niet is om de partner te vinden, maar wel om het spoor te volgen.

Na vele oefeningen is het zelfs mogelijk dat je Beagle na bijvoorbeeld aan een kous of zakdoek te hebben geroken, een vreemd persoon, die meer dan een uur lang in het bos heeft rond gelopen alsnog kan opsporen. De Beagle is een natuurlijke speurneus en hij houdt van dit soort avontuur.

IV – Leven met een Beagle

Dagelijkse routine

Zoals alle andere rassen wordt de Beagle in het algemeen vroeg wakker. Reken er maar op dat je Beagle wakker wordt als de zon zijn eerste stralen laat zien; zelfs vroeger – het gechirp van de vogels maakt hem wel wakker. Een gezonde Beagle kijkt uit naar een nieuwe dag; het begroeten van het baasje, zijn behoefte doen, de wandeling, het dutje daarna, de wandeling, noem maar op. Hoe meer je je aan een dagelijkse routine kan houden, hoe makkelijker het wordt om je Beagle te beheren.

Dag en nacht

Ja, reken er maar op – Je Beagle wordt vroeg wakker. Sommige baasjes zeggen dat hun pup al om 4 uur 's morgens uit de veren is. Dit hoeft natuurlijk niet zo te zijn; je Beagle zal wel vlug begrijpen dat jij nog lekker ligt te slapen en zal je zo vroeg niet storen. Wel moet je bereid zijn om je Beagle uit te laten want ik beloof je dat je rond 6 of 7 uur 's morgens wakker wordt gemaakt door een vriendelijk jankende hond.

Mijn Beagle wordt rond 6 uur wakker. In de winter, tijdens de langere nachten, geeft hij mij een uurtje meer de tijd, maar daarna moet hij echt zijn behoefte doen. Ik laat hem dus buiten en kruip gewoon weer in bed. Hoe doet trouwens weer dutje na zijn behoefte.

Beagles slapen immers slechts voor korte tijd, maar meerdere malen per dag. Honden in het algemeen houden van een paar uren activiteit en dan een paar uren luieren. De Beagle slaapt of rust gemiddeld 14 uur per dag. Hierom wordt het belangrijk dat je een bepaalde routine ontwikkeld. Met een routine kan je de uren van je Beagle reguleren, kan je bepalen hoe de behoeften van je Beagle in je schema past, en hoe je het leven met een Beagle het best kan aanpakken.

Als je ziet dat je (volwassen) Beagle meer dan 16 uur per dag slaapt, dan is er misschien iets mis en wordt het misschien tijd om je dierenarts raad te plegen.

Water

Eten en drinken zijn een belangrijke routine van je hond – niet alleen omdat ze dit inderdaad broodnodig hebben, maar omdat de routine hiervan je Beagle in goede gezondheid houdt. Ook maak je het voor jezelf veel amkelijker met een voedingsschema.

Water moet er altijd zijn – daar bestaat geen twijfel over. Zorg er voor dat je Beagle altijd schoon water heeft. Af en toe betekent dit dat je de kom van de hond voor water moet schoonmaken; doe dit ten minste elke twee dagen.

Om je een beter idee te geven van hoe belangrijk water is, hier is een voorbeeld van een schema :

07:00 – giet het overschot van water weg en geef de hond vers water

12:00 – reinig de kom en geef de hond vers water

18:00 – giet het overschot van water weg en geef de hond vers water

Voor het slapen gaan – reinig de kom en geef de hond vers water

Nota : Met ‘reinig de kom’ bedoelen we dat de kom inderdaad gereinigd wordt. Spoel de kom goed uit voordat je er water in giet. Deze reiniging is nodig : eetrestanten die op de muil van de Beagle plakken, maar ook stof of haren binnenhuis, komen dikwijls in de kom. Hierdoor vertroebelt het water en dus heeft de hond geen schoon water meer. Dikwijls ziet de kom er nog wel schoon uit maar de hond ruikt het verschil. Sommige honden zijn heel kieskeurig!

Voeding

Terwijl je Beagle continu over water dient te beschikken gedurende de dag, is hun voeding een heel andere kwestie. De meeste deskundigen raden het niet aan dat je hond op elk gewenst moment toegang heeft tot zijn eten.

Zo doe je je kleine pup geen plezier als je wat droge hondenvoeding in een kom doet en je pup kan eten wanneer hij dat maar wenst. Deze techniek, ook ‘vrije voeding’ genoemd, kan schadelijk zijn voor de zindelijkheidstraining, het biologisch ritme van de Beagle en heeft bovendien ook andere negatieve effecten (de Beagle, meer dan andere honden, heeft de neiging om te dik te worden bij gebrek aan lichamelijke oefening).

Er wordt nog steeds debat gevoerd over hoeveel keer een hond per dag te eten moet krijgen. Sommige zeggen dat één eetbeurt per dag voldoende is – ze gaan zelfs verder en zeggen dat het een optimale voedingskuur is omdat dit in de natuur ook zo gebeurt. Wolven, de voorouders van de hond, en andere zoogdieren gaan slechts één maal per dag jagen en eten dus slechts een keer per dag.

Ik persoonlijk ga akkoord met meeste dierenartsen en vind een routine van twee maaltijden per dag ideaal. Het maken van een duidelijk schema is hierbij handig. Het is te adviseren om je Beagle steeds op hetzelfde tijdstip te voeden, zodat hij daaraan went en een biologisch ritme opbouwt. Bovendien loont het de moeite om de hond z'n eten weg te nemen na 20 minuten, of hij al gegeten heeft of niet (let op, dit is alleen te adviseren bij volwassen honden die de routine al gewend zijn). Dit leert de Beagle dat als het tijd is om te eten ze onmiddellijk aan de maaltijd moeten beginnen.

Dit simpele schema voor de voeding heeft invloed op alle andere vlakken; van huiselijkheid en training tot schoonmaak en speeltijd. Je Beagle raakt gewend aan dit schema en wordt voorspelbaar; je weet wanneer hij zijn behoefte zal moeten doen en je weet wanneer hij een dutje wil doen. Een goede tip : nadat je Beagle te eten heeft gehad, duurt het waarschijnlijk ongeveer een 20 tot 30 minuten voordat je hond zijn behoefte zal moeten doen.

Nog een tip : vooral gedurende de zomer kan men last hebben van pesten en insecten. Een streng voedingschema beperkt de kans op ongewenste andere dieren zoals mieren of muizen. Een schema dat past en dat streng gevolgd wordt heeft veel meer voordelen dan nadelen.

Speeltijd

Een gezonde hoeveelheid speeltijd is absoluut noodzakelijk voor de lichamelijke en geestelijke welvaart van je pup. De Beagle is per slot een actieve hond die van spelen houdt.

Ten minste twee sessies van vermaak zijn nodig om je hondje gestimuleerd te houden – minstens een half uurtje per dag (wandelingen niet inbegrepen), om te vermijden dat je pup zich niet verveelt en kattekwaad in gedachten krijgt.

Speeltijd is ook de ideale manier om je pup het een en ander bij te leren. Speeltijd kan een eenvoudig spelletje in de achtertuin betekenen – of misschien wat vermaak met de kinderen die frisbee's of tennisballen gooien, of een spelletje verstoppertje. Nogmaals, dit kan op verschillende tijdstippen gebeuren. Vergeet niet dat als je kinderen hebt ze je daarbij uitstekend kunnen helpen!

Tijd voor activiteit

Tijd voor activiteit is ook broodnodig, maar niet hetzelfde als speeltijd. Met speeltijd bedoelt men interactie, een tijd voor spelletjes met andere mensen of honden.

Tijd voor activiteit is bedoelt voor lichamelijke oefeningen. Je Beagle heeft veel wandelingen nodig en het ideale schema houdt in dat er 30 minuten per tijd opzij gezet wordt voor wandelingen.

Gedurende de wandelingen heeft het echt geen zin om je Beagle nieuwe truukjes of commando's aan te leren, want de Beagle wil gewoon de omgeving verkennen. Pas na meerdere trainingssessies kan je Beagle genoeg zelfbeheersing tonen om wat bij te leren. Het doel van de activiteit is dat hij lichamelijk en geestelijk kan doen waar hij zin in heeft.

Een voorbeeld van een schema zou bijvoorbeeld zijn :

06:30 – een korte wandeling (10 minuutjes)

12:00 – een lange wandeling (30-40 minuutjes)

18:00 – een middelmatige wandeling (10-20 minuutjes)

Het bovenstaande schema is natuurlijk slechts een voorbeeld. Je past dit aan je eigen schema aan.

Tijd samen

Hier hebben we heel goed nieuws : je hoeft geen lichamelijke of geestelijke spelletjes te spelen; je hoeft alleen maar aan je trouwe Beagle te laten zien dat je samen bent, dat hij tot de roedel behoort.

Dit hoeft echt niets speciaals te zijn – het feit dat je bij je hond bent terwijl jullie samen ontspannen betekent voor de Beagle heel veel. Tijd samen met je Beagle doorbrengen helpt je een nauwere band op te bouwen. We spreken hier over TV kijken of een goed boek lezen terwijl je pup naast je zit of aan je voeten ligt. Maak van de gelegenheid gebruik om je hond een lichte massage te geven – je zal zien dat het even therapeutisch is voor jou als voor je hond. Zelfs het strelen gedurende enkele minuten terwijl je zelf ontspant en je voetjes omhoog legt doet wonderen voor de pup.

We spreken hier niet over activiteit of wandelingen. We bedoelen gewoon : tijd samen, tijd waarin jullie beide begrijpen dat de dag bijna voorbij is, dat de nacht vlug komt, en dat we gelukkig zijn omdat we samen zijn.

Een interessant weetje : mensen met honden leven langer dan mensen zonder honden; men denkt dat dit komt omdat de tijd samen therapeutisch werkt voor zowel hond en mens.

Een voorbeeld van routine

Bij deze geef ik je een voorbeeld van hoe het er in ons huishouden aan toe gaat. Wel wil ik duidelijk maken dat het volgende schema niet noodzakelijk is – je ziet zelf wel hoe je de vereisten van je hond en de vereisten van je familie in evenwicht kan brengen. Ik vermeld dit enkel maar als voorbeeld om het belang van de routine te bevestigen.

Vergeet ook niet dat mijn vrouw Grace, en ik thuis werken. Dit maakt het wat makkelijker. Ook hebben we geen kinderen. Maak je geen zorgen als je kinderen hebt – de kinderen kunnen enkele taken overnemen en dat maakt het schema van de ouders eenvoudiger. Ook merk je op dat mijn Beagle, Jasper, al volwassen is – hij is 5 jaar oud. Jonge puppies hebben wat meer tijd nodig, maar na een jaar of zo zou de Beagle al een gewoonte moeten hebben ontwikkeld die je gezin door en door kent.

Mijn Beagle, Jasper, staat vroeg op. Rond 05:00 uur is hij al wakker en als ik niet naar beneden ga dan kan ik rekenen op gejamk rond 06:00 uu.r Ik prijs me gelukkig want mijn lieve vrouw, Grace, gaat naar de keuken en opent de achterdeur zodat Jasper zijn behoefte kan doen terwijl zij koffie zet. Jasper blijft niet lang in de tuin; na 10 minuten is hij weer binnen. Toch wordt hij weer wakker om mij te begroeten als ik naar beneden kom.

Rond 07:00 uur, na ons ontbijt, begint Jasper onrustig te worden. Hij is nog steeds geduldig, maar hij houdt me in de gaten en wacht tot ik klaar ben om een ommetje te doen. Het is dankzij de routine dat hij niet begint te janken. Hij zit al op de plek waar zijn leiband aan de muur hangt, alsof hij me zachtjes duidelijk wil maken dat ik het niet vergeet. Dus maken we een wandeling van ongeveer twintig tot dertig minuten, soms langer in de zomer.

Na een tijdje zijn we weer terug en geef ik hem zijn ontbijt. Na het ontbijt gaat Jasper gewoonlijk een dutje doen. Ik ga naar boven, neem een douche en maak me klaar om te werken.

Jasper is stil in de voormiddag en pas rond de middag maken we weer een wandeling; deze is meestal wat korter en enkel maar bedoeld voor Jasper's zijn behoeften. Toch doet het mij ook een plezier omdat ik dan de kans heb om voor tien minuten wat frisse adem te nemen. Na de wandeling laat ik Jasper los in de tuin waar hij een kwartiertje van zijn speelgoed geniet. Nadien : goed geraden, weer een dutje.

Blijkbaar wordt Jasper pas goed wakker rond 16:00 uur. Dan gaat hij naar buiten in de tuin en, tenzij het weer hem niet bevalt, blijft daar voor een half uurtje of meer. Ik bemoei me er meestal niet mee maar soms vergezel ik hem rond 16:30 uur om een spelletje te spelen. Hoe lang dit duurt hangt van het weer en van Jasper's gemoedstoestand af, maar ik neem de tijd om ervoor te zorgen mijn Beagle nog steeds het volledige repertoire van bevelen die Jasper geleerd heeft, opvolgt. Ik geloof in herhaling, en tot nu toe gaat het prima. Het is trouwens een goede tijd om de tennisballen wat rond te gooien en andere spelletjes te spelen.

Als we terug naar binnen gaan ruikt Jasper dat het tijd is om te gaan eten en hoewel hij met zijn neus omhoog rondsnuffelt in de keuken weet Jasper dat het eten wat Grace kookt niet voor hem is. Ik maak de kommen van Jasper's schoon en geef hem nadat we hebben gegeten zijn eten. Dit is voor Jasper de belangrijkste maaltijd, want hij heeft honger.

Daarna wordt het allemaal wat rustiger. Mijn vrouw Grace laat de hond even buiten in de tuin om z'n behoefte te doen, terwijl ik in mijn kantoor het werk van de dag afrond. Rond 19:00 uur zitten we met z'n allen voor de TV met onze voeten omhoog. Soms ligt Jasper dicht tegen mij. Soms ligt hij dicht tegen Grace. Soms ligt Jasper in zijn mand, soms tegen de verwarming. In ieder geval weet hij dat hij tot de roedel behoort en dat we hem strelen en aaien als hij bij ons komt.

Rond 20:00 uur neem ik de hond nog even mee naar buiten, al is het maar voor 10 minuten. Daarna begint de avond – nog wat TV, en dan, na een korte tijd in de tuin vlak voor het slapen gaan, gaan we naar bed.

In het weekend zorg ik ervoor dat de speeltijd en de tijd voor wandelingen wat langer zijn, maar Jasper, Grace en ik zijn gelukkig met de routine die we hebben. Een dagelijkse gewoonte is belangrijk!

Voeding

Als je pup voor het eerst in zijn nieuwe huis komt, heeft de jonge Beagle waarschijnlijk wat angst en ervaart het wat onzekerheid. Bovendien moet het slapen in een nest die hij niet kent, plassen waar het misschien niet mag en omgaan met vreemdelingen die hij nog nooit eerder gezien heeft. Stel je zelf voor hoe je in zo'n situatie zou reageren. Het is dus heel normaal als je jonge Beagle pup op dag 1 of zelfs dag 2 weinig zin heeft om te eten.

Belangrijk is dat de jonge pup dezelfde voeding krijgt als – waar de pup vandaan komt. Vraag welke voeding de pup tot nu heeft gekregen en geef dit tot de jonge Beagle aan zijn nieuwe omgeving gewend is. Een plotselinge verandering in zijn voeding verwart de pup alleen maar meer, terwijl dezelfde voeding een vertrouwen kan opbouwen. Vraag ook naar het tijdstip van de maaltijd(en).

Die voeding kan (en moet) veranderen, maar die verandering moet geleidelijk aan gebeuren. Wat de Beagle nodig heeft wordt verder besproken.

Een dagelijkse routine

Er zijn hondenliefhebbers die beweren dat een hond slechts eenmaal per dag mag eten – dat is, volgens hun, de natuurlijke gang van zaken : in het wild gaan hun voorvaders, de wolven, trouwens ook maar eens per dag gaan jagen.

Op een manier hebben deze baasjes gelijk : zelfs al kan de Beagle meerdere malen per dag eten, er is slechts één maaltijd die als ‘volledige’ maaltijd gezien wordt.

Aan de andere kant zijn er baasjes die hun hond tweemaal per dag eten geven, een ontbijt en een avondmaal. Volgens hun brengt dit meer regelmaat aan de spijsvertering en zorgt het voor een betere gezondheid.

Dierenartsen zullen je in het algemeen zeggen dat twee keer dag een betere keuze is, maar dat geldt alleen maar voor volwassen honden. Pups moeten meerdere malen gevoed worden, en naar gelang de leeftijd van de hond wordt dit verminderd in frequentie maar vermeerderd in hoeveelheid. Dus wordt een kleine pup van twee maanden oud vier keer per dag kleine hapjes gevoed tot er een routine van slechts twee keer per dag gegeven wordt vanaf de leeftijd van 7 maanden oud.

Het belangrijkste hier is dat de pup die opgroeit tot volwassen hond een dagelijkse routine heeft waarop de jonge Beagle kan rekenen. Dit helpt het biologisch ritme van de Beagle, helpt het baasje in zindelijkheidstraining en, meest belangrijk, maakt de hond gezond. Op het einde van dit hoofdstuk staat een voedingschema volgens het gewicht en leeftijd van de Beagle.

Waarom brokken ?

Het is verleidelijk je hond eten te geven dat jij zelf graag lust. Zo ziet de voeding van blik er wat aantrekkelijker uit dan droge brokken – iets sappig voor de hond ? Geloof me, ik begrijp dit. Vooral bij Beagles wordt het moeilijk om enkele extra's te weigeren, want de Beagle kijkt je nu eenmaals zo smekend aan. Voor zover het mogelijk is, geef je hond enkel maar brokken.

Zonder twijfel is voeding heel belangrijk en het is nu eenmaal één van de voornaamste componenten van je Beagle's dagelijks regime. Het houdt je Beagle fit en dynamisch. De kwaliteit en hoeveelheid is moeilijk te bepalen, en pas wanneer je een gezonde, volwassen Beagle hebt kan je een veilig oordeel maken van welke brokken en hoeveel er dagelijks gegeven mag worden. Voor pups jonger dan 8 maanden oud raden we dus aan de raad van een dierenarts of fokker te volgen.

Brokken zijn over het algemeen samengesteld door voedingsdeskundigen die de behoeften van je hond goed bestudeerd hebben. Hoewel het brokken zijn (en vleesproducten in blik misschien meer aantrekkelijk lijken), zijn ze samengesteld met de juiste verhouding van eiwitten, koolhydraten, vitaminen en mineralen die de hond nodig heeft.

Bovendien weet je nooit wat er precies in vleesproducten in blik zit. Geloof me, ‘nat’ hondenvoer bevat chemische producten die je zelf niet wil eten.

Hier zijn enkele redenen waarom droogvoer voorkeur heeft :

- Het is beter voor het gebit (de tanden en het tandvlees)
- Het is goedkoper
- Het is eenvoudiger op te bergen en trekt minder insecten aan
- Het is makkelijk te doseren en kan eenvoudig afgewogen worden naar de behoeften van je Beagle

Een doseringsschema is gewoonlijk bij de dierenarts verkrijgbaar, maar de vuistregel is dat men voor een groeiende hond ongeveer 25 gram voeding per dag per kilo (van de hond) geeft, en ongeveer 10 gram per dag per kilo (van de hond) voor een volwassen hond.

Wees wijs en luister naar je dierenarts of fokker en gebruik deze informatie enkel als richtlijn. Elke hond is anders en indien er symptomen van overvoeding of ondervoeding zijn, raadpleeg een deskundige.

Wat een hond NIET mag hebben

Naarmate de Beagle opgroeit merk je snel dat het ras een ondeugende eigenschap heeft ; de Beagle kan je soms héél verzoekend aankijken en dit kunnen lieve baasjes niet altijd aan. O, hoe schattig ze toch zijn, kijk eens naar die lieve ogen, hier is een stukje van mijn worst, het been van de kotelet of de overschot van onze pitta..

Je krijgt het gevoel van schuld als je niet op hun vraag ingaat. Ik weet, het is een normale reactie en je bent niet de eerste en zal zeker niet de laatste zijn als je daarvoor valt

Om te vermijden dat je Beagle niet elke keer komt schooien terwijl de familie van een maaltijd geniet : begin er niet mee. Geef de Beagle nooit een morsel te eten terwijl de familie eet. Doe je dat wel (al is het maar één keer), dan leert de jonge pup snel dat hij zijn zin kan krijgen en dat hij gewoon moet wachten tot hij een hapje krijgt. Belangrijk : zorg ervoor dat je kinderen dit beseffen !

Met die schattige ogen en smekende blik is het moeilijk te weigeren, maar je doet je lieve Beagle meer kwaad dan goed als je erop ingaat. Kristina Johansen, een expert in hondendieet, verkondigt : ‘Het wordt tijd dat hondeneigenaars stoppen met hun honden te vermoorden met misplaatste vriendelijkheid’. Straffe taal, maar het gebeurt.

Bovendien zijn er bepaalde producten of ingredienten die je hond absoluut niet mag hebben. De Beagle eet het wel en geniet er misschien wel van, maar specifieke lekkernijen zijn voor de hond verboden. Vervolgens een lijst van verboden voeding :

- Chocolade. Je hebt dit waarschijnlijk al gehoord of ergens gelezen, maar misschien nog niet over nagedacht. Theobromine en thophylline, beide in chocolade aanwezig, kunnen je hond via het hart en zenuwstelsel kwetsen.
- Druiven en rozijnen. Veel baasjes weten dit niet maar druiven (en rozijnen) bevatten chemische stoffen die de lever en nieren van de Beagle kunnen aantasten.
- Ajuin. Gekookt of rauw, het is voeding die sulfaten bevat en die rode bloedcellen kan beschadigen. In extreme gevallen leidt dit tot anemia.

- Gekookte beenderen. Je hond kauwt graag aan beenderen, en dat is begrijpelijk. Op zich mag dit, maar je moet begrijpen dat gekookte beenderen makkelijk splinteren tussen het scherpe gebit van je hond en die splinters kunnen schade veroorzaken in de mond, het keelgat of de maag van je pup. Rauwe beenderen zijn veiliger en gezonder.

TIP : de hond eet af en toe wel fruit zoals appel, banaan, meloen of bessen. Wel moeten de pitten ervan verwijderd zijn. Ook lust je Beagle misschien wel groenten zoals wortelen, komkommer of bonen. Fruit en groenten zijn immers goede snoepjes voor als je hond te dik wordt. Maar pas op : Geen rabarber, ajiunen of ajiun-soorten zoals bieslook of look, paddestoelen en mais. Ook avocado, noten, perzikken of marijuana zijn schadelijk. Eveneens suiker en zout.

Snoepjes en koekjes

Deze zijn bij de handelaar beschikbaar en zijn veilig te gebruiken. Verwar de koekjes die je bij de dierenhandelaar haalt niet met koekjes die je in de kast opgeborgen hebt voor menselijk gebruik. Speculaas of gelijksoortige koekjes zijn slecht voor je hond omdat ze teveel suiker, zout en vet bevatten.

Geef je hond niet te veel snoep; honden houden er ontzettend veel van en dit kan het evenwichtige voedingsschema verstoren. Gebruik snoepgoed alleen maar in training en opleiding. Indien je ziet dat je Beagle graag stukjes appel of banaan eet kunnen deze ook als beloning in training gebruikt worden.

Voeding volgens ouderdom en gewicht :

Gewicht van pup	2 tot 4 maanden	4 tot 7 maanden	7 maanden tot volwassen
1 kg	60	45	35
2 kg	100	75	60
3 kg	130	100	80
4 kg	165	125	100
5 kg	195	145	115
7,5 kg	265	200	160
10 kg	325	245	195
12,5 kg	385	290	230

Verzorging

Om je Beagle gezond te houden moet er zo nu en dan wat verzorging gebeuren. Dit omvat het verzorgen van de ogen, oren, huid, vacht, nagels en tanden. Een goede hygiëne heeft natuurlijk als voordeel dat je hond gezond blijft, maar ook dat het huis zoveel mogelijk proper blijft. Bovendien is het een ideale manier om te controleren of je Beagle tekenen van gezondheid vertoont en is het makkelijker om ziekte te voorkomen. Trouwens, als je het kalm en met liefde aanpakt zal je lieve Beagle er van genieten.

De Beagle is van nature speels en kan proberen er een spelletje van te maken; vooral jongere Beagles zullen wat angst of opwinding vertonen als je de nagels begint te knippen, of als je voor het eerst de oren probeert schoon te maken. Niettemin vergt de hygiëne van de Beagle weinig tijd en met regelmatige schoonmaak worden veel problemen voorkomen.

Een schema

Begin met de verzorging van je Beagle zodra die voor het eerst thuis is – hoe jonger de hond, hoe beter. Hoe vroeger je ermee begint, hoe vroeger je Beagle er aan went en er na een tijdje van geniet.

Sommige handelingen, zoals het reinigen van de oren en het kammen van de vacht, zijn heel eenvoudig en een goede manier om je hond te verwennen. De meeste honden houden van een ontspannende kambeurt.

Andere handelingen, zoals het bad en het knippen van de nagels, worden niet altijd gewaardeerd en afhankelijk van het karakter van je hond moet je het enkele keren proberen voor je hond beseft dat het hem voordeel geeft.

Met een regelmatig schema kan je al veel bereiken. Een regelmatig schema zorgt er voor dat je hond makkelijk aan de verzorgende maatregelen went. Ook is regelmaat een goede kuur voor ongewenste opbouw van vuil en de perfecte preventie van ziekte.

Dagelijks (of om de twee dagen) – geef je Beagle een goede kambeurt en verzorg de ogen. Dit geeft je ook de mogelijkheid om de vacht en de huid te controleren. Sommige baasjes poetsen ook de tanden van de hond om de paar dagen.

Een wekelijkse check – Controleer je hond op vlooiën, mijten of andere parasieten die zich in de vacht verschuilen. Als je hond zich meer dan gewoonlijk begint te krabben dan moet je dit onmiddellijk doen. Ook kan je de oren controleren. Vooral de oudere Beagle heeft voordeel bij het wekelijks poetsen van de tanden.

Om de drie weken of om de maand – Het is tijd voor het bad. Je speelse pup zal waarschijnlijk heel speels en ondeugend zijn de eerste keer, maar dat is normaal. Tijdens of na het bad komen ook de tanden en de nagels aan beurt. Zorg dat je enkele snoepjes in voorraad hebt.

Om de zes maanden of zelfs jaarlijks – breng je pup naar de dierenarts voor controle, zoals wij mensen dit ook moeten doen. Zelfs al blijkt je Beagle volledig gezond en vol energie te zijn is het altijd aangeraden preventief te werk te gaan.

Wat je nodig hebt

Het is aangeraden dat je een verzorgingspakket hebt. Hoewel er op de markt speciale pakketten verkrijgbaar zijn, kan je die gerust zelf samenstellen. Een eenvoudig doosje met alle nodige spullen daarin zorgt er voor dat je alles bij de hand hebt terwijl je je Beagle verzorgt.

In het pakket behoort :

- Katoenen watjes
- Wattenstaafjes
- Een handdoek – misschien twee, een grote en een kleine
- Een borstel voor de vacht
- Een tandenborstel. Deze tandenborstel moet geschikt zijn voor honden
- Tandpasta of een ander middel voor het reinigen van de tanden

- Hondenshampoo en eventueel andere badproducten
- Een borstel voor het bad
- Een stevige nagelknipper
- Eventueel een vergrootglas

Mogelijk heb je ook speciale producten nodig die vlooiën en mijten bestrijden. Deze producten zijn in de dierenhandel verkrijgbaar en worden op de vacht en op de huid gespreid met een spray.

De verzorging

De ogen

De ogen van je Beagle schoonmaken is heel makkelijk en duurt slechts een minuutje. Zoals mensen (zoogdieren) houdt de hond zijn ogen schoon door het afscheiden van vloeistof. Die tranen bevatten vuile stofdeeltjes die in de loop van de dag in aanraking kwamen met het oog. De uitscheiding is een biologisch proces waarbij het hoornvlies netjes wordt.

Daarom merk je op dat er af en toe wat korreltjes of donkere vloeistof aanwezig is onder de binnenste ooghoek (de ooghoek naar de neus gericht). Het vuil wordt verwijderd via het traanvocht afvoerpunt.

Het reinigen is heel eenvoudig. Neem een katoenen watje en verwijder zachtjes het vocht of de kruimeltjes van de vacht. Indien nodig kan je het witte watje wat vochtig maken.

Dit is ook een ideale gelegenheid om de ogen van je Beagle te inspecteren. Zie je dat een ooglid rood of gezwollen is, dat het oogwit er wat geel of rood uitziet, of een grijs-kleurige film over de lens van het oog, raadpleeg dan de dierenarts – mogelijk is dit een symptoom van ziekte of cataracten (grauwe staar). Kijk ook uit naar de afscheiding van de tranen; is het traanvocht geel of groen, dan kan er een ontsteking zijn.

De oren

Beagles hebben hangende flaporen, en daarom is de Beagle (meer dan andere rassen) kwetsbaar voor gist- of schimmelinfectie. Het is daarom belangrijk dat de oren ten minste een keer per week worden gecontroleerd en indien nodig, gereinigd.

Er zijn bepaalde producten op de markt die je daarbij kunnen helpen – je dierenarts weet vast wel raad omtrent de beste keuze. Zo'n oorproduct is heel handig; enkele druppeltjes in de gehoorgang en het is gebeurt.

Eventueel kan je zelf je eigen middel maken : een mengsel van 70% water en 30% zachte azijn (zoals appel cider azijn) is eenvoudig te maken en bovendien ook goedkoop. Het water maakt de oren schoon en de azijn zorgt voor een schimmelvrije omgeving in het oor.

Droog de oren dan ook goed af nadien want schimmels en gist houden van vochtige omgevingen. Gebruik een oorreiniger die speciaal voor honden bestemd is. Doe een paar druppels van het middel in het oorkanaal en masseer de oorbasis zo'n 20 seconden. Dit zorgt ervoor dat het vuil zacht en los wordt.

Nu mag je Beagle even goed schudden zodat het vuil en de schoonmaakvloeistof vanzelf naar buiten komen. Wikkel een stukje gaas om je wijsvinger. Hou het gaasje op zijn plaats met je duim en wijsvinger. Doe vervolgens wat reinigingsmiddel op een gaasje of watje.

Het gaasje moet niet te nat zijn. Veeg hiermee de binnenkant van de oorschelp schoon en het deel van het gehoorkanaal dat je kunt zien. Gebruik geen wattenstaafjes of puntige voorwerpen, want daarmee duw je het vuil eerder het oorkanaal in dan je het verwijdert. Bovendien kun je zo de trommelvlies beschadigen als je te diep gaat. Beloon je hond na het schoonmaken van de oren. Dat zorgt ervoor dat de hond ontspant, ze begrijpen dat ze wat lekkers krijgen als ze meewerken.

Reinig de oren niet te dikwijls – alleen maar als het nodig is. Als je de oren van je hond te dikwijls kuist loop je het risico dat de Beagle te weinig oorsmeer heeft, en oorsmeer voorkomt dat teveel vuil en allerlei bacteriën zich in het oor bevestigen om dan een ontsteking te veroorzaken.

Het bad

Sommige Beagles houden van hun bad, andere Beagles niet. Hoewel de Beagle niet bang van water is worden sommige honden zenuwachtig omdat ze de geur van shampoo niet aangenaam vinden, of omdat de omgeving (het bad en de badkamer) niet rustgevend is.

De kleinere Beagle vindt het ook veel aangenamer om in de keuken in de gootsteen of afwasbak een bad te nemen – ze vinden het bad zelf te groot en te kil. Als het weer het toestaat kan je je hond gerust buiten in de tuin een douche geven. De tuinslang is handig en de zomerzon doet wonderen.

De Beagle heeft het voordeel van een korte vacht, en dus heeft slechts een maal per maand een wasbeurt nodig (afhankelijk, natuurlijk, van hoeveel hij in de tuin en de bossen stoeit.)

Ook biedt de vacht van de Beagle een natuurlijke bescherming tegen allerhande vuil. De haren die heel dicht samen zitten vormen een sterke laag, en bovendien heeft de gezonde Beagle-huid olieën die de huid en vacht nog beter beschermen. Die olieën zorgen voor bescherming – maar het nadeel is dat na een week of drie er een te grote opeenstapeling ervan is en dit geeft een naar geurtje af. Je ruikt het wel als je Beagle een bad nodig heeft. Het doel van het bad is dus om vuil, losse haren en teveel olieën weg te spoelen.

Voor het bad bescherm je best de oren door katoenen watjes in zijn oren te stoppen als de Beagle dit toelaat. Indien niet, wees dan voorzichtig en maak de oren niet te nat.

Gebruik enkel shampoo bestemd voor honden. Mensenshampoo is iets te scherp en te hars voor de hond; het kan de huid en vacht beschadigen. Na het wassen van de huid en haren, spoel doorgrondig. Wees voorzichtig met de ogen, oren en de neus.

Gebruik een handdoek om de vacht van je hond te drogen. Men kan ook een haardroger gebruiken, maar sommige honden houden niet van het geluid. Als je Beagle wel een haardroger toelaat, wees voorzichtig en let op de temperatuur – het is onaangenaam voor de Beagle als die met te hete lucht gedroogd wordt.

Na het bad komen altijd de tanden, de nagels, de oren en de vacht aan beurt.

De Tand

Je hond beseft niet altijd dat mondhygiëne nodig is en kan dus protesteren als je onmiddellijk een tandenborstel in zijn mond steekt. Waarschijnlijk denkt hij dat het speelgoed is en dat het voorwerp beter gebruikt kan worden om op te kauwen. Ook zijn honden geen fan van tandpasta en hebben ze die nare chemische spullen liever niet in de mond.

Om je Beagle de tandenborstel te leren aanvaarden, doe je dit best stap voor stap. Gebruik de eerste paar keren niet de tandenborstel, maar je blote vinger (wees gerust, de Beagle bijt je heus niet).

Voorals de Beagle nog jong is, is een tandenborstel geen noodzaak. Op deze wijze wordt de Beagle ook de geur, de smaak en het gevoel van de tandpasta gewend.

Ook kan je het zachtjes aan doen – poets enkel maar een deel van de mond in het begin, en als je ziet dat je pup het min of meer aan kan, poets dan later de volledige mond en alle tanden.

De tandenborstel en tandpasta moet je bij de dierenhandelaar verkrijgen. Tandeborstels en tandpasta voor mensen zijn niet voor honden geschikt.

Na het poetsen van de tanden kan je hem onmiddellijk een snoepje geven. Er zijn speciale botten en snoepjes op de markt verkrijgbaar die goed voor de tanden zijn – die helpen de tanden te reinigen en verstevigen en die de slechte adem van de hond bestrijden. Bovendien zal je hond dit snoepje aangenaam vinden, want het helpt om de slechte smaak van de tandpasta te vergeten.

Als je ziet dat je Beagle problemen heeft met de tanden of tandvlees, is het goed te weten dat droge hondenvoeding beter voor de mond is dan voeding uit blik.

Nagels

Je hoeft je hond niet om de drie weken of om de maand opzij te trekken om zijn nagels te verzorgen. Normaal gezien gebeurt dit enkel om de 5-6 weken. Je merkt het wel op als de nagels teveel op de tegels klikken. Wel is de tijd in het bad een goede gelegenheid om de nagels te controleren en dan, indien nodig, ze te verzorgen. Het is daarom verstandig om op gezette tijden de lengte van de nagels van je border collie te controleren.

Met behulp van een stukje papier kun je eenvoudig testen of de nagels van je Beagle te lang zijn. Je doet dit als volgt. Als je een papiertje tussen de nagels van de staande hond en de grond kunt schuiven, dan hebben de nagels de juiste lengte.

Nagels die te lang zijn kunnen de Beagle hinderen. Er kunnen vervelende kwalen ontstaan zoals: gebroken nagels, nagelbedontsteking, ingescheurde nagel. Het knippen van de nagels als ze te lang dreigen te worden is een goede manier om bovenstaande problemen te voorkomen.

Vooraf de nagels aan de binnenkant van de poot (de zijkant) moeten regelmatig gecontroleerd worden, anders worden ze te lang, krullen ze en groeien ze in de huid, wat heel pijnlijk kan zijn.

De procedure voor het knippen van de nagels komt sterk overeen met het knippen van de nagels van een klein kind – het moet heel voorzichtig gebeuren. Dit komt omdat er een adertje net in het midden van de nagel groeit. Je kan dit adertje zien bij honden die lichtkleurige nagels hebben. Als je hond donkerkleurige nagels heeft kan je dit adertje zien door een zaklamp onder de nagel te drukken.

Het afknippen van de nagels kun je doen met een speciale nagelschaar, die in de dierenspeciaalzaak te koop is. De meeste honden en dus ook de beagle vindt het knippen van de nagels niet leuk. Het is dus belangrijk dat je je Beagle al van jongs af aan laat wennen aan de aanraking van zijn voetjes en voetzolen.

We adviseren altijd om zijn nageltjes te knippen als hij net in bad is geweest. Ze zijn dan wat zachter geworden door het warme water, waardoor het knippen makkelijker zal gaan. Belangrijk is dat je zelf ontspannen blijft, want als je nerveus bent, dan voelt je Beagle dat beslist

Het rozige gedeelte van de nagels, ook wel nagelbed genoemd, bevat het zogenaamde leven. Hier zitten de bloedvaatjes en zenuwen. Let er dus goed op dat je de nagel niet te ver afknipt, want anders kan deze vreselijk gaan bloeden en het doet nog pijn ook.

We raden beginners aan eerst een professionele hondentrimmer te raadplegen alvorens hieraan te beginnen; het kan soms heel pijnlijk voor de hond zijn en een slechte ervaring kan de Beagle de schrik op het lijf jagen, zodat hij de volgende keer protesteert of wegloopt. Als je onzeker bent ga je best naar een hondensalon.

Vacht

We hopen dat je je Beagle graag aait – dit is niet alleen een teken van genegenheid, het is ook een goede kans om de vacht te controleren. Hoewel je Beagle korte haren heeft moet hij af en toe toch eens gekamd worden. Er zijn immers veel voordelen :

- Het verwijdert vuil en losse haren
- Het verspreidt de olieën op de huid en tussen de haren, en dit zorgt voor een betere bescherming
- Het houdt de vacht gezond
- Het stimuleert de bloedsomloop
- Het zegt de hond dat je van hem of haar houdt.

Aangezien de Beagle sterk en ruw haar heeft doe je dit best met een stevige borstel. Let op, kam je hond zachtjes – de harde borstel doet het meeste werk. Wees vooral voorzichtig dicht bij de oren en de ogen; je hoeft het hoofd van de hond meestal niet te kammen.

Het jaarlijkse medisch onderzoek

Zoals mensen heeft de hond een jaarlijks medisch onderzoek nodig. Al ziet je lieve Beagle er gezond uit, is het beter om preventief te werk te gaan en een dokter eens te laten kijken. Vooral oudere honden hebben daar behoefte aan. De gezondheid is per slot van rekening heel belangrijk.

Ziekten en plagen

Omdat Beagles tot een puur ras behoren, hebben ze ook de neiging om bepaalde ziekten of plagen te krijgen. Dit wil niet zeggen dat het ras geneigd is om ziek te worden – dit betekent alleen dat de Beagle (ofwel door het karakter ofwel door de unieke biologische lijn) gevoelig is voor bepaalde ziekten en plagen.

Ziekten

- Ziekte van Weil – dit is een ziekte die meestal in het voorjaar en najaar opduikt. De ziekte kan voor Beagles ernstige gevolgen hebben, vooral als ze nog jong zijn. Het gebeurt door een bacterie en vijandige micro-organismen die besmetting veroorzaken. Deze ziekte kan zich overdragen naar mensen en men moet dus voorzichtig zijn. Symptomen : hoge koorts, een suf gevoel en veel hoofdpijn. Neusbloedingen en een te donkere urine hoort erbij.
- Anaalklierontsteking – het is belangrijk dat de Beagle af en toe naar de dierenarts gaat om zijn anaalklieren te reinigen. Het is niet echt een prettige ervaring maar meestal geven de Beagles in. Zoals bij Hernia weet men niet precies waarom het bij de Beagle meer nodig is.

- Hondenziekte – deze ziekte is heel ernstig. Het wordt verspreid door een virus en is heel besmettelijk. Het begint simpel : enkele hoest- of niesbeurten en een lopende neus, en een baasje denkt snel dat het gewoon een verkoudheid is, zoals men dit bij andere zoogdieren (en mensen aanvaardt). Al gauw volgt er diarree, krampen, en een verontrustende vloed van pusachtige vloeisof uit de ogen en oren. Keelontsteking, koorts, en ontstekingen van de darmen volgen. De hond braakt en kan geen rust krijgen. Jammer genoeg overleven vele Beagles dit niet.
- Parvo – een zeer besmettelijke ziekte die door een virus veroorzaakt wordt. Deze ziekte is dodelijk. Zieke honden verspreiden deze ziekte door hun uitwerpselen en aangezien de Beagle uitwerpselen van andere honden aantrekkelijk vindt kan besmetting heel vlug gebeuren. Honden lijden aan vochtverlies, weigeren te drinken en drogen uit omdat er vocht- en bloedverlies is. Het virus werkt namelijk aan de darmen waardoor je Beagle teveel vocht en bloed verliest in de darmen. Ze krijgen koorts en worden echt doodziek.
- Kennelhoest – dit is een ziekte die verschillende oorzaken kan hebben. Je herkent het aan de ruwe hoest die je hond uitblaft; het is een stoornis die werkt op de luchtwegen en die de longen van de hond ernstige schade kan geven. Meestal vinden Beagles het een onaangename ervaring maar het is niet altijd ernstig. Met een goede behandeling verdwijnen de symptomen van kennelhoest snel.

- Hepatitis – dit is een leverziekte die heel besmettelijk is. Wild in het bos kan deze ziekte overdragen en de Beagle, een jager, heeft een grotere kans dan andere rassen om deze ziekte te krijgen.
- Hernia – we weten niet precies waarom, maar de Beagle blijkt Hernia-gevoelig te zijn. Blijkbaar komt de ziekte meer voor bij Beagles dan bij andere rassen.

De ziekten hierboven omschreven komen vrijwel bij alle rassen voor – toch heeft de Beagle om de een of andere reden een erfelijke gesteldheid wat hem meer gevoelig maakt.

Parasieten

Hoe je het ook bekijkt, hoe je het ook wil voorkomen of hoe je je best ook doet om je pup gezond te houden, vroeg of laat heb je met deze vervelende parasieten te maken – vooral als je een Beagle hebt. De Beagle leeft voor het rondstoeien in bossen en het is daar waar je hond de meeste kans heeft om parasieten te krijgen. Grasvelden en bossen zitten er vol mee.

Je moet er maar mee omgaan; het is echt de Beagle zijn fout niet, en het overkomt elke hond die plezier in de open lucht heeft. Het is echt noch de Beagle noch het baasje zijn fout. Het is nu eenmaal zo : Beagles die plezier hebben komen af en toe thuis met een parasiet of twee.

Vervolgens zijn de drie meest voorkomende plagen : de luis, de teek en de mijt. Hierbij geven we je een kort overzicht, maar we raden je nu al aan om er zo vroeg mogelijk met een dierenarts over te spreken zodat je weet wat er te wachten staat. Slechts één van de duivelse parasieten kunnen het leven van je pup bijzonder zuur maken want ze vermenigvuldigen zich heel snel.

Luizen

Luizen zijn parasieten die op en van de huid van de hond leven. Het is een heel klein insect die de huid van de Beagle opkauwd en ook bloed zuigt.

De luis kan je hond veel problemen geven. De luis heeft immers de mogelijkheid om zich zonder pardon te vermenigvuldigen en voor je het beseft zit je hond volledig onder de luizen. Luizen zijn niet zo talrijk als vlooiën, maar komen wel vooral voor in arme sanitaire omstandigheden.

Symptomen :

- Overmatige jeuk en krabben waar het voordien niet nodig was
- Haarverlies, vooral tegen de oren, nek en schouders
- Anemia, zeker met jongere honden

Hoe kan je ze verwijderen ?

- Was je hond met speciale zeep en shampoo die verkrijgbaar zijn in de handel; het kost niet veel en is heel effectief

Als je vermoedt dat er vlooien zijn, spray de huid met een anti-vlooi middel. Ook deze zijn in de handel verkrijgbaar. Pas op – deze middelen zijn giftig en moeten met mate gebruikt worden. Raadpleeg je dierenarts.

De teek

De graaft zich in de huid van je Beagle, verscholen tussen de haren van de hond.

Het graaft zich zodanig in dat je het niet volledig kan verwijderen; als je de parasiet er uit trekt, trek je in feite het lichaam weg terwijl het merendeel van de kop nog steeds in het lichaam zit. Je doodt de teek maar de jeuk blijft. Nog meer zelfs, teken dragen dikwijls een ziekte en dit is meer serieus; Lymeziekte is slechts één voorbeeld, maar er zijn meerdere. Teken zijn seizoensgebonden en komen het meest voor in September.

De teek begint als een klein dier, maar groeit heel snel. Het dier heeft een enorme capaciteit om bloed op te nemen – bloed die de parasiet nodig heeft om zich te vermenigvuldigen. Voordat je het weet zit je arme Beagle vol teken die elk op zich slechts één doel hebben; bloed zuigen en vermenigvuldigen.

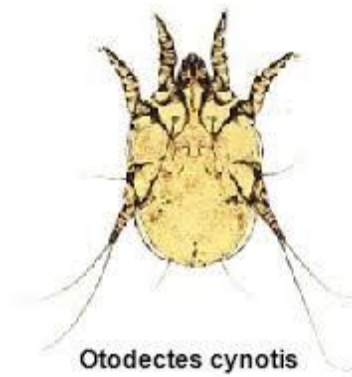
Hoe kan je ze verwijderen ?

- Een teek graaft zich met het hoofd in en hoewel je het lichaam makkelijk verwijdert, heeft je lieve pup waarschijnlijk nog het hoofd in de huid. Verwijder de teek, want als je die laat zitten kan die zich heel snel vermenigvuldigen – maar begrijp wel dat dit een tijdelijke oplossing is
- Ontsmet de wond met alcohol – anders kan dit een ontsteking veroorzaken

Een spray is de beste manier om meer teken te voorkomen en ervoor te zorgen dat de parasieten zich niet vermenigvuldigen. Raadpleeg je dierenarts.

Mijten

Mijten hebben hetzelfde doel als vlooiën, en een plaag van mijten lijkt in feite veel op een vlooiënplaag. De mijt voedt op de buitenste laag van de huid en de mijt vermenigvuldigt zich geweldig snel.

Dikwijls verwijst men naar het effect van de mijten als een ‘walking dandruff’ – of ‘wandelande roos’ – omdat je Beagle er jammer genoeg veel huidschilfertjes mee verliest. Niet alleen is het heel onaangenaam en ongezond voor je hond, het is ook gevaarlijk. Mijten kunnen ontstekingen veroorzaken en dit kan onveilig zijn, vooral voor jongere Beagles wiens immuunsysteem nog niet ontwikkeld is

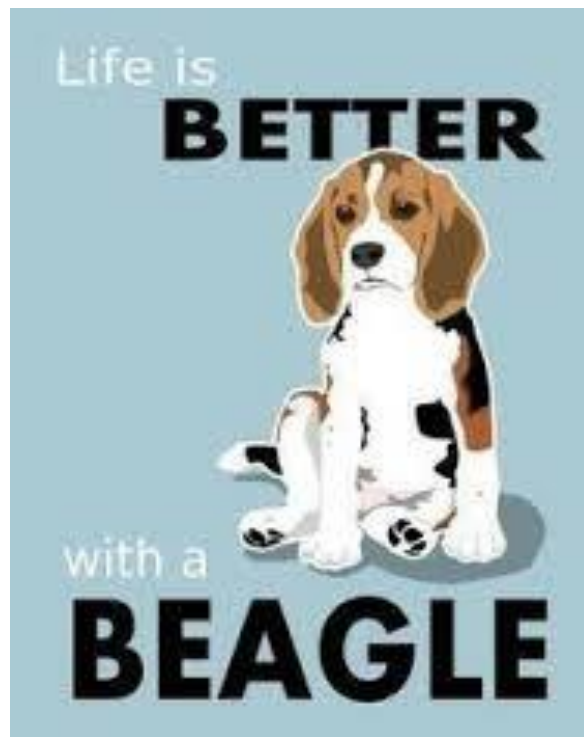
Hoe kan je deze verwijderen ?

Jammer genoeg zijn de mijten te klein of te menig dat je ze alleen maar kan bestrijden met een insecticide. Je dierenarts geeft je raad.

Regelmatige controle

De regelmatige controle naar parasieten hoeft niet per schema gebeuren; als je met je Beagle dagelijks wat vermaking hebt – dit wil zeggen, een tijd waar jij en je Beagle bijeenzitten om naar TV te kijken – dan kan je van deze gelegenheid gebruik maken om de huid van je pup te controleren. Zie je je hond veel krabben of voel je onregelmatige knoesten of knobbeljes op zijn huid terwijl je hem aait, dan moet je dit nader onderzoeken.

V – De Oudere Beagle

De Gouden Jaren

We willen er niet aan denken, maar iedereen wordt ouder – honden ook. Na een aantal jaren voelen honden ook dat hun botten meer beginnen kraken en minder soepel bewegen; hun spieren worden stram; het verteren van voedsel gaat niet zo makkelijk als voorheen, en af en toe is er pijn in het been of in de rug die ze niet kunnen verklaren. Het is jammer, maar het maakt nu eenmaal deel uit van het leven.

Het goede nieuws is dat de Beagle als ‘kleine’ hond beschouwd wordt, en dit wil zeggen dat ouderdom zich later in het leven laat voelen in vergelijking met grotere honden. Een vuistregel : hoe groter de hond, hoe vroeger die ‘ouder’ wordt. De Deense dog, één van de grootse honden, wordt als ‘oud’ gezien vanaf het zesde jaar, terwijl de Chihuahua pas rond een jaar of 10 de gouden jaren intreedt. De Beagle mag rekenen op 8 jaren van gezond en actief leven voordat de ouderdom zich laat voelen.

Wat mag je verwachten van je oudere Beagle ?

Wijziging van gedrag omtrent voeding

De Beagle heeft de neiging om tand- en tandvleesproblemen te krijgen als hij ouder wordt, waardoor je een verandering van gedragspatronen omtrent voeding kan verwachten.

Zo is het mogelijk dat bepaalde voeding die voorheen goed waren niet meer verteerbaar of eetbaar zijn – je oudere Beagle kan die brokken gewoon uit z'n mond laten vallen omdat het kauwen teveel pijn doet.

Als je je oudere Beagle eten geeft en hij weigert dit vervolgens te eten, dan zijn gevoelige tanden of tandvlees daar meestal de oorzaak van. Daarom is het ook belangrijk dat gedurende de goede en jonge jaren van de Beagle hij genoeg tandverzorging krijgt.

Is het te laat en wordt het echt te moeilijk voor je lieve Beagle, ga dan op zoek naar alternatieve voeding; zachte voeding die minder druk op de tanden of het tandenvlees zet. In de handel kan je hondenbrokken vinden die opzwellen en zacht worden met het toevoegen van warm water of kippensoep.

Wijziging van gedrag in zindelijkheid

Al is je Beagle altijd goed zindelijk geweest, dan kunnen er af en toe ongevallen gebeuren. Een oudere Beagle heeft meer moeite om zijn blaas of darmen in de hand te houden. Hier zijn verschillende redenen voor; vaak zijn er nierproblemen, mogelijk komt het door diabetes (suikerziekte), of misschien door hormonale onbalans. Er zijn talloze redenen waarom de oudere Beagle mogelijke verzwakkingen heeft van de blaas- of darmspieren.

Straft de Beagle niet wanneer dit gebeurt. Het arme dier heeft z'n hele leven lang geprobeerd zindelijk te zijn en beseft heus wel dat wat er met hem gebeurt niet is zoals het hoort. Vaak zie je dat de oudere Beagle na een ongeluk in z'n mand kruipt en je op een schuldige manier aankijkt.

Het beste wat je kan doen is hem meer toegang tot plekjes te geven waar hij rustig zindelijk kan zijn. Ideaal heeft de hond een klein deurtje die hem toegang geeft tot de tuin wanneer hij maar wil. Is dat niet mogelijk, dan kan het baasje misschien krantenpapier leggen op een plaats in het huis waar het lossen van urine of stoelgang niet meteen stoort en waar het makkelijk is schoon te maken.

Wijziging van lichaam, zicht en gehoor

Ja, net zoals mensen worden de honden ouder en veranderen ze lichamelijk. Naarmate ze ouder worden verandert het metabolisme van de hond, en dit veroorzaakt een neiging tot zwaarlijvigheid.

Zo wordt het belangrijk dat de hond een goed dieet volgt en dat er weinig snoepjes worden gegeven. Een oudere Beagle hoeft trouwens geen snoepjes te krijgen want hij heeft alle lessen al onder de knie. Meer lichamelijke oefening (maar zachtere lichamelijke oefening) en een gezond dieet zijn dus de boodschap.

Ook wordt de huid van je hond waarschijnlijk dikker en verliest het zijn soepelheid – de vacht wordt ook minder glimmend. Terwijl je je hond (die je veel plezier heeft gegeven gedurende zijn jonge jaren) streelt, controleer je de huid en kijk of je onregelmatigheden voelt. Ongelijkvormige heuvelachtige knobbels of onregelmatigheden kunnen een onverwachte ziekte aantonen, zoals kanker, een tumor of een vetgezwel. Geen paniek als je iets verdacht voelt, maar een ritje naar de dierenarts kan nooit kwaad.

Een hond verliest normaal gezien de glans in zijn ogen en er kan zelfs een blauwachtige tint verschijnen. Dit is normaal. Soms kan er een witte kleurschakering zich verspreiden over de ogen van je Beagle, zoals een schimmelachtige film, en dit kan een aanduiding van cataract zijn – de grauwe staar. Soms wordt die witte tint in tandem met bloed-rode ogen. Als je dit ziet ga dan met je Beagle naar de dierenarts.

Ook het gehoor wordt minder nauwkeurig. Wees niet verbaasd als je oudere Beagle niet zo goed reageert op verbale en mondelinge bevelen. Hun gehoor kan parten met ze spelen en soms denken ze dat ze dingen horen die er gewoon niet zijn. Wees dus niet verbaasd als je Beagle blaft zonder enige reden. Wees voorzichtig : een oudere Beagle hoort soms niet dat er iemand achter hem aan komt, en kan dus geweldig schrikken en soms aggressief worden als je onverwachts naast hem komt te staan. Benader de Beagle dus altijd van voren, en geef hem de kans je te zien voordat je dicht bij hem bent.

Slaappatronen – een wijziging van gedrag

Een oudere hond wil meer slapen; dat is normaal. Ze worden sneller moe en hebben hun dutjes nodig. Toch wordt hun slaap meer onderbroken omdat ze dikwijls meer dan gewoonlijk hun behoefte moeten doen. Het wordt allemaal een beetje onregelmatig – je hond redt zich wel. Pas wel op dat je de hond niet stoort, zeker als hij hardhorig wordt. Ze hebben hun rust nodig.

Wat kan je doen voor je oudere Beagle ?

Zorg voor je Beagle. Je Beagle heeft jou zijn beste jaren gegeven, en verdient een goed pensioen. De prioriteit is het comfort van de hond; je kent je hond nu al goed genoeg om te weten hoe je hem een plezier kan doen. Ga wandelen (hoe meer hoe beter), maar wandel niet te vlug. Geef hem een extra kussen in de mand als je ziet dat hij zich daar goed bij voelt. Laat hem niet schrikken met onnodige geluiden.

Medische zorg wordt noodzakelijk, dus geef je oudere Beagle de zorg dat hij verdient : breng hem af en toe naar de dierenarts om een diagnose te stellen. Een regelmatig bezoek voorkomt verdere pijn en geeft je informatie omtrent hoe het moet met voeding, wandelingen, speeltijd en een eventueel nieuw schema om dit allemaal te doen. Een bezoek doet wonderen voor de algemene gezondheid.

De oudere Beagle gaf je veel liefde gedurende de jaren – en geeft dit nog steeds. Wat de oudere Beagle nodig heeft, en wat hij zeker verdient, is zorg, geduld en vooral heel veel liefde.

Enkele tips voor baasjes met een oudere Beagle :

- Ga regelmatig naar de dierenarts. Een kort bezoekje kost misschien wat geld, maar spaart je veel tijd en onaangename bezoeken later want de dierarts weet hoe je mogelijke ziekten en ongemakken kan vermijden. Bovendien geeft de dierenarts advies omtrent voeding en lichamelijke oefening.
- Geef je hond voeding die makkelijker te eten en te verteren is. In de handel kan je voeding voor oudere honden vinden.
- Ga dikwijls met je hond wandelen, maar wees geduldig. In plaats van 2 keer per dag ga je 4 keer per dag. Het hoeven dan ook geen lange wandelingen te zijn. Wandel niet te snel en verwacht niet dat je Beagle nog dezelfde interesse in konijnen heeft als vroeger.
- Mondhygiëne wordt belangrijker en vergt aandacht. Je kan de tanden van je hond poetsen. Als je Beagle dit niet aanvaardt, denk dan aan koekjes of speelgoed die de tanden reinigen.
- Geef je hond speelgoed dat hem nog mentaal actief houdt. Zo is er bijvoorbeeld speelgoed op de markt waardoor ze eerst een kleine puzzel moeten oplossen voordat ze een snoepje krijgen. Het vergt weinig lichamelijke oefening maar houdt ze mentaal levendig.

- Geef je hond een bevel met een verbaal commando ('zit!') maar combineer dit met een lichamelijk gebaar (wijs naar de hond zijn achterwerk). Misschien hoort de hond je niet zo goed, en misschien is de Beagle wat slecht van gehoor, maar de combinatie maakt het eenvoudiger en je Beagle begrijpt je dan wel.

Gezondheid

Je merkt het wel op – er zijn lichte spatten van grijze haren op de snuit van je Beagle, hij wandelt niet zo vlug, hij heeft een dunnere vacht en moet meer zijn behoefte doen dan gewoonlijk. Gehoorstoornissen, gedeeltelijke of zelfs volledige blindheid... Je Beagle wordt ouder en heeft misschien wat medische uitdagingen.

Wat moet je doen ? Wat kan je doen ?

In het vorig hoofdstuk spraken we al over hoe een Beagle ouder wordt, en hoe we er mee moeten omgaan. Hier bespreken we de meest voorkomende problemen en proberen we de eenvoudigste oplossing voor te leggen.

De volgende aandoeningen komen dikwijls voor bij alle honden, maar bij de Beagle in specifiek. Dit heeft te maken met de genetische lijn en het karakter van de Beagle. Let vooral op voor de volgende kwalen.

Zwaarlijvigheid

Zoals in het vorig hoofdstuk al werd vermeld heeft de Beagle de neiging om aan zwaarlijvigheid te lijden op latere leeftijd. Dit is gedeeltelijk de fout van de natuur (het metabolisme van de hond vertraagt naarmate hij ouder wordt) en gedeeltelijk de fout van het baasje.

Zwaarlijvigheid is op zichzelf geen probleem – de Beagle redt zich wel. Jammer genoeg brengt de situatie andere plagen met zich mee : hart- en vaatziekten zijn de meest voorkomende, maar ook diabetes (suikerziekte) en andere kwalen die te voorkomen zijn.

Daarom is het belangrijk een gezond dieet te geven en de Beagle niet zijn zin te geven omtrent snoepjes of extra voeding, ook al zal hij er zeker zal om vragen.

- Raadpleeg je dierenarts omtrent een dieet en volg het streng op
- Geef je Beagle veel vezels en geef hem niet zijn zin als hij om meer vraagt
- Vergeet de wandelingen niet!

Tandproblemen

Je Beagle's gebit moet verzord worden vanaf het moment dat hij nog een pup is. Wanneer de melktanden weg zijn en je Beagle zijn volwassen gebit heeft moet je de hond leren een poetsbeurt van de tanden te aanvaarden. Makkelijker gezegd dan gedaan maar zo moeilijk is het niet; meestal vinden Beagles dit prettig.

Als je oudere Beagle wat problemen met de tanden of het tandvlees heeft dan kan dit problemen veroorzaken – zo weigert de Beagle te eten of eist hij voeding dat zacht is. Raadpleeg je dierenarts, maar in het algemeen kan er weinig opgelost worden. Omtrent tandproblemen voor honden geldt de gouden regel : voorkomen is beter dan genezen.

- Leer je pup van jongs af aan om van een goede tandenbeurt te genieten. Speciale tandenborstels en tandpasta zijn in de handel verkrijgbaar. Je pup aanvaardt dit heus wel als je het samen met een goed bad en kambeurt geeft.
- Geef voeding dat makkelijk te kauwen en te verteren is.
- Een evenwichtig dieet is belangrijk, zelfs al moet je hond van dieet veranderen.

Constipatie

Iedereen heeft het al wel eens, en met ouderdom komt het vaker voor. Bij honden gebeurt hetzelfde. Het verkeer door het spijskanaal vertraagt en leidt tot opstopping – je kan dit vergelijken met drukke straten waarin er teveel verkeer is en alle verkeerslichten op rood staan. Alle zoogdieren hebben dit probleem; niet alleen je Beagle.

Dit probleem is makkelijk op te lossen door je Beagle meer vezelrijke voeding te geven. Een lepel pompoen of squash (eenvoudig om in het normale voedsel te roeren) kan een groot verschil uit maken. Pompoen en dergelijke zijn gezond en helpen de natuur bij simpele noodzaken. Natuurlijk moet je wel wijs zijn en je gezonde verstand gebruiken – hou in gedachten dat als je Beagle altijd verstopt is, er een andere, misschien meer ernstige oorzaak is. Raadpleeg je dierenarts.

- Ga een dagje terug en ga na of je Beagle iets vreemds gegeten zou hebben
- Geef je Beagle vezelrijke voeding en geef hem (het toegestane) fruit – appelen zijn geen probleem
- Vergeet niet dat je Beagle wat ouder is; wacht niet te lang om een dierenarts te raadplegen

Arthritis

Zoals andere aandoeningen is arthritis een kwaal die men ook bij andere zoogdieren tegen komt. De Beagle is geen uitzondering en als je mensen kent die aan Arthritis lijden kan je het misschien beter begrijpen. De jonge Beagle is een actieve jongen en kan zijn gewrichten kwetsen zonder het te weten. De kleine wonden zijn beperkt maar op latere leeftijd voelt de Beagle dit wel. Arthritis kan dan ook variëren tussen een eenvoudige stijfheid van de gewrichten tot een meer ernstige (en pijnlijke) invalide aandoening. Je merkt dit op als je Beagle wil gaan bewegen. Een moeizame gang kan een aanduiding zijn.

- Zoals bij mensen heeft het weer (de luchtdruk en temperatuur) een bepaalde rol. Laat je Beagle in warme plaatsen vertoeven en forceer niets. Wandel met je hond alleen maar als hij zijn behoefte moet doen.
- Verwacht niet dat je hond makkelijk op en neer zal lopen als er trappen zijn. Geef je hond de nodige tijd en, indien mogelijk, maak enkele aanpassingen zodat je hij de treden makkelijker op en af kan – een kleine hellende plank maakt het misschien beter.
- Voedingssupplementen zoals Chondroitin en Glucosamine helpen. Spreek hierover eerst met je dierenarts om een evenwichtig regime aan te gaan.

Zichtsaandoeningen

Bij veel oudere honden vindt je een wolkachtige, blauwe waas die de pupil bedekt. Dit is een normaal teken van ouderdom en wordt Lenticular of Nuclear Sclerosis genoemd. Op zich betekent het niet veel en het is goed mogelijk dat je hond nog steeds een goed zicht heeft. Die blauwe aandoening hoeft je Beagle niet noodzakelijk te storen.

Wel komen er vragen als de lens van je Beagle's oog een melk-witte tint over de pupil heeft. Dit kan een symptoom van cataract of glaucoma zijn. Je merkt dit niet op aan het gedrag van de hond in huis – je Beagle weet namelijk waar alles staat en kan dus alle voorwerpen vermijden.

Bijvoorbeeld : een koppel merkte op dat hun Beagle bijna blind was toen ze een stoel op een andere plaats in hun woonkamer plaatsen. Niemand merkte op dat de hond wat gezichtstoornissen had tot de hond tegen de nieuwe stoel botste. De lieve Beagle nam altijd zijn gewone route tot er een hindernis was – die hij niet kon zien.

Het goede nieuws is dat cataracten of glaucoma een bekende kwaal is en als je het vroeg merkt dan kan deze aandoening met simpele, mondelinge medicatie verholpen worden. Chirurgie is niet nodig als de aandoening vroeg ontdekt wordt.

- Wees aandachtig als je in de ogen van een oudere Beagle kijkt. Merk je een blauwe of grijs-witte verkleuring, vraag je dierenarts dan wat het betekent.
- Een hond die minder op zijn zicht kan rekenen heeft twijfels als er nieuwe plekken te verkennen zijn. Ga af en toe eens wandelen op onverkend terrein. Merk op hoe je Beagle reageert.

- Ongepast blaffen, een lange duur voordat de Beagle iemand herkent of onregelmatig snuffelen om de weg te vinden kunnen indicaties zijn van gedeeltelijke blindheid. Hou je pup in de gaten.

Prostaatuitbreiding of melkklierverdraaiingen

Een mannelijke Beagle die ouder dan acht jaar oud is en nooit een sterilisatie ondergaan heeft, maakt meer kans op prostaatuitbreiding. De kans op prostaatkanker verhoogt immers ongeveer 80%. Maak je niet ongerust : een Beagle met deze aandoening heeft zelden kanker – meestal is het een geval van een prostaat die te groot is. Toch kan het tot veel ongemakken omtrent plassen en poepen leiden.

Een vrouwelijke Beagle kan ook een specifieke aandoening krijgen – het verharderen van de borstklieren. Kanker is onwaarschijnlijk en komt niet vaak voor. Toch is het te adviseren om je Beagle te laten onderzoeken en je dierenarts om advies te vragen.

- Aandoening zoals prostaatuitbreiding of melkklierverdraaiing worden laat ontdekt.
- Problemen met urineren en plassen zijn de eerste symptomen.
- Een regelmatig bezoek aan de dierenarts is de beste manier om dit te voorkomen.

Pulmonisch stenose

Dit is een hart- en vatenkwaal die veel voorkomt bij Beagles. Het wordt gewoonlijk erger met leeftijd en het is niet altijd mogelijk om daar een onmiddellijke diagnose van te maken.

Het rechterventrikel van het hart werkt niet zo goed meer, en dit maakt het moeilijker om bloed in de rechterkant van het hart te pompen. Het gevolg is een belemmering, en in de ergste gevallen een soort verstikking. Als verdedigingsmechanisme wordt de rechterkant van het hart groter om meer bloed te kunnen pompen, waardoor dit deel van het hart te groot wordt.

Het resultaat is dat de Beagle heel moe wordt, zelfs na lichte inspanningen, dat er ademhalingsproblemen zijn of – na inspanningen zonder dat de Beagle het zelf weet – dat de hond flauw valt of dat de hond weinig adem krijgt. Een vroege diagnose kan dit probleem voorkomen en met een chirurgische ingreep kan dit nog in orde komen.

- Regelmatige lichamelijke oefening kan dit voorkomen
- Weinig Beagles lijden hieraan, maar gezonde voeding is noodzakelijk
- Als je Beagle een tijdje weinig doet en kort van adem is, moet je een dierenarts raadplegen.

Onderaan vind je nog een kleine lijst van veel voorkomende ziekten die vooral bij de oudere Beagle aangetroffen worden. Raadpleeg je dierenarts in geval van twijfel !

Andere veel-voorkomende gezondheidsproblemen specifiek voor Beagles :

- Cherry eye – een zwelling van de traanklier onder het derde ooglid waardoor die naar buiten gaat puilen. Chirurgische ingrijpen zijn meestal succesvol.
- Glaucoma – meer bepaald, ‘open angle glaucoma’
- Oorontstekingen – met die lange flapperende oren komt dit wel eens voor
- Hypothyroïdie – een aandoening waarbij de schildklier zelf niet genoeg schildklierhormonen verwekt. Symptomen zijn vermoeidheid, kouwelijkheid, haaruitval en kortademigheid.
- Epilepsie – Jammer genoeg wordt dit meer en meer vastgesteld zonder dat dierenartsen de oorzaak ervan kennen. Men vermoedt wel dat het te maken heeft met de levensomstandigheden van de moderne hond.

Meest Voorkomende Vragen

Waar komt de naam 'Beagle' vandaan ?

Dit weten we niet zeker, maar de naam werd voor het eerst in 1475 gebruikt om kleine honden die voor de jacht gebruikt werden te omschrijven. Het woord 'Beagle' heeft misschien zijn oorsprong in het Oud Engels, Frans of Gallisch, en het betekent 'klein'. Anderen beweren dat het van het Frans woord 'begueule' komt (Open keel). Niemand weet het zeker.

Waar komt het ras vandaan, en hoe kwam het tot stand ?

Officieel komt het van Engeland, hoewel er soortgelijke rassen verspreid waren in Europa. De eerste vermelding komt van het Oude Griekenland. Het werd in Engeland gefokt om te jagen op klein wild.

Welke vacht heeft de Beagle ?

Een vacht met korte haren. Deze hond kan in elk weer jagen omdat het zo'n goede dubbele vacht heeft – de bovenste vacht beschermt tegen de regen en nevel, de onderste vacht beschermt de Beagle en houdt het dier warm.

Hoe groot wordt een Beagle ?

De Beagle ter shouderhoogte wordt ideaal ongeveer 41 cm. groot. Het weegt een gemiddelde van rond de 10-11 kg, afhankelijk van het geslacht.

Welke kleuren heeft de Beagle ?

De meeste Beagles hebben een vacht die een combinatie van wit, bruin en zwart vertoont. Het typische patroon is het 'zadel'-patroon, met de poten, borst en buik wit, een bruine kop en bovenlichaam, met een grote zwarte plek op de rug dat er als een zadel uitziet. Toch kan de Beagle verschillende kleuren hebben.

Een handelaar in de dierenwinkel verzekert mij dat de Beagle te koop van verantwoordelijke fokkers komt. Klopt dit ?

Absoluut niet. Een goede fokker verkoopt zijn hondjes nooit in een dierenwinkel.

Ik hoor dat Beagles heel koppig zijn. Is het moeilijk ze te trainen ?

Sommige Beagles kunnen inderdaad heel koppig zijn, anderen zijn heel aangenaam en willen het baasje behagen. Toch is het zo dat de Beagle bekend staat omdat het soms eigenwijs kan zijn. Het ligt aan het baasje en hoe interactief hij met de hond kan zijn.

Hoe reageert de Beagle op kinderen ?

De Beagle is een hond die veel van kinderen houdt en de kinderen nooit opzettelijk zou kwetsen. De vraag is : hoe reageren de kinderen op een speelse Beagle ?

Blaffen of janken Beagles veel ?

Nee, normaal gezien niet. Wel gebeurt het af en toe dat de Beagle begint te blaffen of janken als hij zich alleen voelt.

Kunnen Beagles goed overweg met andere honden ?

Ja, ze houden van een roedel en zijn heel bereid nieuwe vriendjes te maken. Zorg er wel voor dat de andere hond ook zo sociaal gezind is.

Conclusie

Nu dat je veel interessante feiten hebt geleerd over je Beagle, heb je de mogelijkheid om zijn gezondheid op peil te houden en te verbeteren, hem te trainen en hem tot een nieuw lid van het gezin te maken.

Onthoud dat je regelmatig met je Beagle naar de dierenarts gaat voor controles. Geef hem een gezond dieet en voldoende aandacht en beweging om hem te helpen een gelukkig en gezond leven te hebben.

Op tijd aandoeningen ontdekken voordat deze serieus worden en regelmatig naar de dierenarts gaan, zorgen voor een gezonde en gelukkige Beagle die loyaal aan je is. Gedurende je leven samen met een Beagle zul je ook een gelukkiger, gezonder en liefdevol persoon worden.

Vergeet niet dat gedrag en hoorzaamheidstraining een belangrijk proces is tijdens de opvoeding van je Beagle, en zal bepalen hoe hij reageert op jou en andere. Neem de tijd om je Beagle dingen te leren zodat alle positieve karaktereigenschappen van het ras naar boven komen.

Hoe meer je leert over de natuur van de Beagle hoe beter je in staat bent om je Beagle te begrijpen en op de juiste manier te reageren op problemen die ontstaan.

De Beagle is een wonderbaarlijke hond. Lief, vol energie en af en toe ontdeugend, de Beagle verovert harten keer op keer. Geef deze hond je hart en hij geeft je zijn leven. Zonder twijfel, er is geen beter maatje dan een lieve, loyale en gezellige Beagle.

Geniet van het opvoeden en trainen van je Beagle zodat je hond een vriend en een lid van het gezin wordt voor vele jaren. Als je de vele tips uit dit boek toepast, zal het je helpen om mooie momenten met je Beagle te beleven.

Ik wens je veel plezier met je Beagle. Ik hoop dat je een prachtig avontuur kan beleven, en dat dit boek je in de juiste richting kan sturen.

Met vriendelijke groet,

Frans de Vries

Nuttige informatie

1. <http://www.hondenrassen.eu/Beagle/>
2. <https://www.royalcanin.nl/hondenras/Beagle.html>
3. <http://dier-en-natuur.infonu.nl/huisdieren/43373-de-Beagle-opvoeding-van-uw-pup.html>
4. <http://www.Beaglepups.nl/geschiedenis-van-de-Beagle.html>
5. <http://Beagle.woefkesranch.nl/Beagle-geschiedenis.php>
6. <http://plazilla.com/page/4295016116/informatie-over-de-Beagle>
7. <http://www.lagecamp.nl/40647166>
8. <http://www.puppyopvoeden.nl/puppy-zindelijk-maken/>
9. <http://www.Beagletraining.nl/2015/07/07/Beagle-pup-kopen/>
10. <http://www.Beagle-Beagles.nl/>
11. <http://www.rashondenwijzer.nl/rashonden/Beagle>
12. <http://www.dierendokters.com/honden/rassen/Beagle>
13. <https://www.royalcanin.nl/voeding-voor-oudere-katten.html?act=product&pid=1870114>
14. <http://www.cesarsway.com/dog-behavior/basics/The-History-of-Beagles>
15. <http://www.Beaglepro.com/Beagle-origin>
16. <http://www.dogchannel.com/dog-books/dog-breed-books/history-of-the-Beagle.aspx>
17. <http://moderndogmagazine.com/breeds/Beagle>
18. http://Beagle-doglover.blogspot.com/2009/05/Beagle_18.html
19. http://www.purebredpups.org/breed_info/16/Beagle.aspx
20. <http://dogtime.com/dog-breeds/Beagle>

21. <http://www.petwave.com/Dogs/Breeds/Beagle/Appearance.aspx>
22. <http://www.Beaglepro.com/Beagle-colors>
23. <http://www.petwave.com/Dogs/Breeds/Beagle/Personality.aspx>
24. <http://www.tampabayBeaglerescue.org/info/display?PageID=349>
25. <http://www.yourpurebredpuppy.com/reviews/Beagles.html>
26. <http://www.Beagles-on-the-web.com/archive/tips/>
27. <http://www.Beaglepro.com/Beagle-behavior>
28. http://www.Beaglewelfare.org.uk/Beagle_behaviour.php
29. <http://www.quora.com/What-is-the-best-approach-to-begin-training-a-Beagle>
30. <http://www.Beaglepro.com/Beagle-house-training>
31. <http://www.slideshare.net/slides/8-simple-Beagle-training-tips-that-work>
32. <http://pets.thenest.com/potty-train-Beagle-3539.html>
33. http://gotBeagles.org/index.php?option=com_content&view=article&id=36&Itemid=8
34. <http://www.Beaglepro.com/Beagle-apartment-dog>
35. <http://www.crBeagles.com/misc/food.htm>
36. <http://pets.thenest.com/change-Beagles-adult-dog-food-12616.html>
37. <http://herepup.com/best-dog-food-for-Beagles/>
38. <http://www.Beaglehealth.info/>
39. <http://www.dummies.com/how-to/content/recognizing-common-health-issues-in-Beagles.html>
40. <http://www.pethealth101.com/breeds/Beagle.shtml>
41. http://clubs.akc.org/NBC/senior_Beagle.html
42. <http://www.Beaglesunlimited.com/health/caring-your-senior-Beagle>
43. <http://www.Beaglepro.com/senior-Beagles>